

การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชาข้อร้อง 1
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

อธิปัทนการ

จาก

.....
.....

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2541

ISBN 974-661-671-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี

สุระชัย สีนบผา

ผู้วิจัย

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ ศศ.บ., ศศ.ม.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ณรงค์ชัย ปิฎกกริชต์ กศ.ม., ศศ.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ประคอง กรรณสูตร วท.บ., ค.บ., M.S.

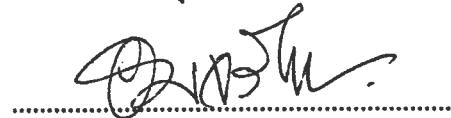
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์เคียงชัย ลิ้มล้อมวงศ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

อนรรฆ จรรย์ยานนท์ ค.บ., M.M.

ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

บัณฑิตวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

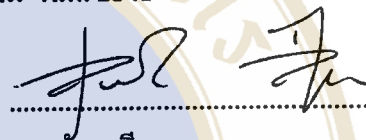
การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1

ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2541

สุระชัย สีนุบผา

ผู้วิจัย

อนันต์ สบถักษ์ กศ.บ., กศ.ม.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ ศศ.บ., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ณรงค์ชัย ปิฎกริษฐ์ กศ.ม., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประคอง กรรณสูตร วท.บ., ค.บ., M.S.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สังข์ ภูเขาทอง กศ.บ.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

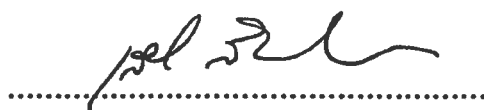

สุกรี เจริญสุข กศ.บ., M.M.E., D.A.(Music)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาดนตรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ศาสตราจารย์เลียงชัย ลิ้มล่อมวงศ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

3936596 GRMU/M : MAJOR : ดนตรี; ศศ.ม. (ดนตรี)

คำสำคัญ : บทฝึก / การเอื้อน / ขับร้องเพลงไทย

สรุป สืบพบ : การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อนในรายวิชา ขับร้อง 1
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี (Efficiency Research of Uan Train
Chapter Singing One Knowledge Middle Dramatic One Level Lopburi Dramatic Art College).
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ กศ.บ., ศศ.ม. ประครอง กรรณสูตร วท.บ.,
ค.บ., M.S. in Ed. ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์ กศ.ม., ศศ.ม.

การวิจัยเชิงทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน ใน
รายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นกลางปีที่ 1 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกปฏิบัติ
ศิลป์ รายวิชาขับร้อง 1 จากวิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี จำนวน 30 คน ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
ทดลอง 30 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน แบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและ
กิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า บทฝึกการเอื้อนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.49 / 81.50 สูงกว่า เกณฑ์
80/80 นักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อนมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผล
การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลคะแนนทักษะ
การขับร้องเพลงไทยที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.90 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวังคือ ผลการ
ประเมินด้านทักษะการขับร้องมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหา และ
กิจกรรมการเรียนการสอน โดยเห็นด้วยตามแบบวัดเจตคติทั้ง 30 ข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 70

3936596 GRMU/M : MAJOR : MUSIC ; M.A. (MUSIC)

KEY WORD : TRAIN CHAPTER / UAN / SINGING THAI SONG

SURACHAI SEEBUBPA: EFFICIENCY RESEARCH OF UAN SINGING

EXCECISE LEVEL I AT LOPBURI DRAMATIC ART COLLEGE. THESIS ADVISOR :

SAKCHAI HIRUNRAK, B.A.,M.A., PRAKONG GUNNASOOT, B.S., B.ED., M.S.IN ED.,

NARONGCHAI PHIDOKRACH, M.S.IN ED., M.A. 298 p. ISBN 974-661-671-4

The objective of this research is to study the efficiency of Uan Singing Exercise, Level I for the first year of intermediate level at Lopburi College of Dramatic Arts.

The sample population was thirty students who studied in Singing Level I at Lopburi College of Dramatic Arts. The course duration was 2 months Instruction time was 30 periods of 50 minutes each. The evaluation tools were pretest and posttest in the skills of singing, attitude test, musical knowledge and learning activities. The result of this research shows that the Uan Singing Exercise is more effective than the standard of 80 / 80. The students scored 84.90%, and the attitude was scored higher than 70%.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์กิตติคุณประคอง วรรณสูตร กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกธวัช กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รวมทั้งกรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน อาจารย์อุจน์ บัวเอี่ยม อาจารย์ทัสนี ขุนทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนิจ วิงวอน พันตรีนายแพทย์ชนะ ลิ้มิตเลาพันธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับบทฝึกการเขียน

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สัจด์ ภูเขทอง ศาสตราจารย์เกียรติคุณอุดม อรุณรัตน์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำการเขียนโน้ตสากล สำหรับทางขับร้องเพลงไทย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุจิต ดุริยประณีต อาจารย์อุจน์ บัวเอี่ยม อาจารย์ศิริ วิหเวช อาจารย์ทัสนี ขุนทอง อาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นผู้ตรวจบทฝึกการเขียน ก่อนนำไปทดลอง

ขอขอบคุณ อาจารย์วัฒนา โกสินานนท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่ได้อนุญาตให้ทดลองบทฝึก การเขียน

ขอขอบคุณ คณะกรรมการของกรมศิลปากร ได้กรุณาคัดเลือกให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และขอขอบคุณกรมศิลปากรที่ได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าวัสดุฝึก จำนวน 20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของหัวเรื่อง	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
สมมุติฐานการวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
นิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษา	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตร	6
หลักสูตรนาฏศิลป์	6
หลักสูตรเฉพาะวิชาดุริยางค์ไทย	8
สัทศาสตร์	9
ฐานกรณ์	10
เส้นเสียง	13
การเปล่งเสียง	15
ประเภทของเสียง	18
แนวคิดและทฤษฎีในการขับร้องเพลงไทย	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25

	หน้า
3. วิธีดำเนินงาน	27
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	32
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ข้อมูลที่น่าวิเคราะห์	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	41
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	41
สมมติฐานการวิจัย	41
ตัวอย่างประชากร	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สรุปผลการวิจัย	43
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้	45
ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยครั้งต่อไป	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	49
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพของบทฝึกการเอื้อน	51
ภาคผนวก ค ตารางแสดงผลคะแนนทดสอบ	53
ภาคผนวก ง บทฝึกการเอื้อน	60
ภาคผนวก จ แผนการสอน	188
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	258

	หน้า
ภาคผนวก ช แบบสอบทักษะการจับร้อง	265
ภาคผนวก ซ แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกการเอื้อน	294
ประวัติผู้วิจัย	298

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วัน เวลา และเนื้อหาการเรียนการสอนที่ทำการทดลอง	31
ตารางที่ 1 (ต่อ) วัน เวลา และเนื้อหาการเรียนการสอนที่ทำการทดลอง	32
ตารางที่ 2 ข้อมูลคะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบสอบทักษะการขับร้อง เพลงไทยระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน	35
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระหว่างก่อนการฝึก จากบทฝึกการเอื้อน และหลังการฝึกจากบทฝึกการเอื้อน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	36
ตารางที่ 4 คะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของทักษะการขับร้องเพลงไทย ที่กำหนดจากแบบสอบทักษะ	36
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีเจตคติต่อบทฝึกการเอื้อน	37
ตารางที่ 6 ผลคะแนนทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน	54
ตารางที่ 6 (ต่อ) ผลคะแนนทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน	55
ตารางที่ 7 ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน	56
ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน	57
ตารางที่ 8 ผลคะแนนสอบทักษะการขับร้องเพลงไทยหลังเรียน	58

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงพูด	11
ภาพที่ 2	อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลืนเสียง	12
ภาพที่ 3	แสดงเส้นเสียงและกระดูกอ่อนที่ทำให้เกิดเสียง	13
ภาพที่ 4	แสดงเส้นเสียงทั้งคู่ อยู่ติดกันสนิท	13
ภาพที่ 5	แสดงเส้นเสียงเปิด	14
ภาพที่ 6	แสดงเส้นเสียงปิด พร้อมกับกลุ่มลมระเบิด	14
ภาพที่ 7	แสดงเส้นเสียงสั้นสะเทือน	14
ภาพที่ 8	แสดงเส้นเสียงสั้นสะเทือนและบางส่วนห่างกัน	15
ภาพที่ 9	แสดงเส้นเสียงคัดคั้น	15
ภาพที่ 10	การทำงานของกล่องเสียง	15
ภาพที่ 11	การเปล่งเสียงแบบพูด	16
ภาพที่ 12	การเปล่งเสียงแบบ ไม่มีเสียง	16
ภาพที่ 13	การเปล่งเสียงแบบลมแทรก	17
ภาพที่ 14	การเปล่งเสียงแบบต่ำลึก	17
ภาพที่ 15	การเปล่งเสียงแบบสูงแหลม	18
ภาพที่ 16	ตำแหน่งระดับเสียง	62
ภาพที่ 17	การเปล่งเสียง เออ	63
ภาพที่ 18	การเปล่งเสียง อือ	63
ภาพที่ 19	การเปล่งเสียงแบบ เอย	64
ภาพที่ 20	การเปล่งเสียง เอื้อ	64
ภาพที่ 21	การเปล่งเสียง เออะ	65
ภาพที่ 22	การเปล่งเสียง เฮอะ	65
ภาพที่ 23	การเปล่งเสียง เอิง	66
ภาพที่ 24	การเปล่งเสียง เงอ	66
ภาพที่ 25	การเปล่งเสียง เงย	67
ภาพที่ 26	การเปล่งเสียง ฮี	67

	หน้า
ภาพที่ 27 การเปล่งเสียง ชือ	68
ภาพที่ 28 การเปล่งเสียง หือ	68
ภาพที่ 29 การเปล่งเสียง อี	69

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย

ศิลปวัฒนธรรม เป็นเรื่องของวิถีชีวิตมนุษย์ที่ได้มีการถ่ายทอดส่งสมกันมาเป็นเวลาช้านาน ศิลปะทางด้านดนตรีเป็นศิลปะที่ประณีตลึกซึ้งกว้างขวาง ผู้ที่ศึกษาต้องมีสติปัญญาในการศึกษาและใช้เวลาฝึกหัดอบรมด้วยความอดทน

ดนตรี คือเสียงที่ร้อยกรองให้เป็นระเบียบทำนอง เมื่อจำกัดความดังนี้ ก็พอจะแยกดนตรีออกเป็น 2 ชนิด เรียกตามภาษาบาลีว่า “คีต” คือเสียงคำขบร้องอย่างหนึ่ง “วาทิต” คือเครื่อง คีต สี ตี เป่า อีกอย่างหนึ่ง อย่างหลังนี้ตามคัมภีร์นาฏศาสตร์ ของท่าน ภรต และคัมภีร์สังคีตรัตนการของท่าน ศารงคเทพ และคัมภีร์กามสูตร ของท่าน วาตสยาขณ เป็นต้น คือเป็น Music เหมือนกัน ถ้าหมายถึงดนตรีในการขบร้องก็ควรเรียกว่า “คีตดนตรี” ซึ่งตรงกับ Vocal Music หรือ Music of Voices ซึ่งข้าพเจ้าขอเรียกเพียงว่า คีตะ และถ้าเป็นดนตรีในทาง คีต สี ตี เป่า ก็ควรเรียกว่า “วาทิตดนตรี” ตรงกับ Instrumental Music หรือ Music of Instruments แต่ขอเรียกเพียง วาทิต และเมื่อหมายถึงรวมกัน คีตดนตรี และวาทิตดนตรี ก็ขอเรียกเพียงว่า ดนตรี (ธนิต อยู่โพธิ์, 2529: 5-6)

คีตศิลป์ หรือขบร้องเพลงไทย มีมาแต่ครั้งโบราณ เป็นการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่ง เป็นศิลปะที่คิดกวีคิดค้นและประดิษฐ์กลวิธีต่างๆ ขึ้นด้วยปัญญา ซึ่งแฝงไว้ด้วยลวดลายและรสชาติแห่งศิลปะของการขบร้องเพลงไทย ศิลปแห่งการขบร้องเพลงไทยนั้นไม่มีอุปกรณ์ที่เป็นชิ้นส่วนเหมือนศิลปะประเภทอื่นๆ การขบร้องเพลงไทยเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นไม่มีอุปกรณ์เป็นรูปธรรม ฉะนั้นศิลปะการขบร้องเพลงไทยจึงมีหลักและระบบในการฝึกเพราะเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างมาอย่างละเอียดอ่อน การที่เกิดเสียงที่เปล่งออกจากลำคอก็คล้ายกับเสียงลม เมื่อลมผ่านลำคามากระทบลิ้นก็เป็นเสียงหนึ่ง ครั้นกระทบลิ้นสะท้อนมากระทบฟันก็เป็นอีกเสียงหนึ่ง และเมื่อผ่านมากระทบช่องจมูกก็เป็นอีกเสียงหนึ่ง การที่สามารถบังคับเสียงให้สูงต่ำดังเบาได้ไพเราะอ่อนหวาน ก็ต้องขึ้นอยู่กับการฝึกตามหลักที่สืบทอดกันมา

วิชาขับร้องเพลงไทยแต่เดิมไม่มีโน้ต มีหลักและวิธีเป็นหัวใจสำคัญ การเรียนก็เรียนแบบวิธีท่องจำ ดังนั้นผู้ที่เรียนขับร้องเพลงไทยต้องเป็นผู้ตั้งใจจริง รักจริง ต้องมีความอดทน ต้องใช้สติปัญญา ใช้สมอง จิตแน่วแน่ ต้องมีปฏิภาณว่องไว ไหวพริบดี มีความสังเกต มีความรอบคอบ เพราะการขับร้องเพลงไทย ต้องมีหลักคุมครองทุกกิริยาบถ เพราะเพลงไทยมีกลวิธีซับซ้อน และลึกลับมากมาย ผู้เรียนให้จริงจังต้องไม่ทอดถอยและต้องมีเครื่องมือสามอย่างคือ ความสุขุม รอบคอบ ความเลื่อมใส ความศรัทธาในการเรียนรู้ เพราะศิลปะการขับร้องเพลงไทยเรียนเพียงผิวเผิน ไม่ตั้งใจอย่างจริงจังก็ยากที่ปฏิบัติให้ได้ดี (ท้วม ประสิทธิกุล, 2539: 194)

คนที่มิเสียงเพราะแล้วร้องเพลงไม่เป็นรสมิถมนใดไป การร้องจำเป็นต้องมีหลัก จะถือแต่เพียงเสียงดีที่ธรรมชาติให้มาเพียงอย่างเดียวหาได้ไม่ ต้องปฏิบัติตามหลักของการร้องเพลงได้อย่างครบถ้วน หลักของการร้องที่ว่ามีอยู่ 4 อย่าง คือ เสียง จังหวะ ทำนอง และถ้อยคำ (มนตรี ตราโมท, 2538: 110)

บรรดาวิชาการในแขนงต่าง ๆ ย่อมต้องมีหลักและวิธีปฏิบัติ การดนตรีและการขับร้องก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการขับร้องเป็นศิลปะที่ละเอียดอ่อน ถ้าเพียงแต่ทำได้แต่ขาดหลักเกณฑ์แน่นอน การปฏิบัติก็ไม่นุ่มนวลไพเราะ เพียงแต่ร้องไปโดยอาศัยเสียงดีเท่านั้น ฉะนั้นผู้เรียนจึงควรต้องรู้หลักเกณฑ์ที่แน่นอน และต้องปฏิบัติตามหลักได้อย่างมั่นคง จึงทำให้เกิดความไพเราะ งดงามและลึกซึ้งได้ หลักใหญ่ ๆ ที่สำคัญในการขับร้องที่ควรต้องรู้มีดังนี้ เสียง คำร้อง การเอื้อน จังหวะ การหายใจ การสร้างอารมณ์ ความประณีต (เจริญใจ สุนทรวาทิน, 2538: 151)

การสอนในสมัยโบราณ และขั้นตอนวิธีฝึกหัดขับร้องในวิธีสอนขับร้องเพลงไทย โดยทั่วไป วิธีสอนในสมัยโบราณหมายถึงการสอนขับร้องโดยครูเป็นผู้นำการสอนนักเรียนทำตามให้เหมือนครูทุกประการ หรือเรียกว่าการลอกเลียนหรือเลียนแบบจากครู โดยให้นักเรียนร้องเพลงเป็นเพลงๆ ไปตามวัยและความเหมาะสม ครูต้องกวาดขันอย่างเคร่งครัด เมื่อเด็กร้องผิดครูให้หยุดทันที แก้ไขทันทีจนเด็กร้องได้ วิธีสอนแบบนี้ถ้าเด็กเอาใจใส่อย่างดีแล้วได้ผลเป็นอันมาก (ท้วม ประสิทธิกุล, 2535: 121) การสอนแบบนี้วิทยาลัยนาฏศิลป์ก็ยังใช้สืบทอดกันมาจากคุณครู ท้วม ประสิทธิกุล ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการสอนขับร้องเพลงไทย เมื่อกาลเวลาและสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป เนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามแนวคิดใหม่ จึงทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก การที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กที่มีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนขับร้องเพลงไทย ดังที่ว่า การขับร้องเพลงไทยมีเอื้อนมาก ไม่มีโน้ตสำหรับเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบการเปล่งเสียงจากครูผู้ฝึก จึงยากต่อการจดจำที่นำมาฝึกฝนให้เกิดความแม่นยำ ในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทยยังเป็นนามธรรมที่สืบทอดกันมาแบบปากต่อปาก ผู้วิจัยเริ่มในส่วนที่เป็นภาพ และบทฝึกหัดที่เป็นรูปธรรมที่เป็นขั้นตอน จากประสบการณ์ด้านการ

เรียนขับร้องเพลงไทยในระบบวิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นเวลา 5 ปี และมีประสบการณ์ด้านการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ 13 ปี พร้อมทั้งศึกษาทางร้องจากทางต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจจึงกำหนดหัวข้อการหาประสิทธิภาพบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ขึ้นเพื่อศึกษา ผู้วิจัยคาดว่าผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในขั้นพื้นฐานการขับร้องเพลงไทย และวิชาชีพการขับร้องเพลงไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบทฝึกการเอื้อน ในรายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน ในรายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนบทฝึกการเอื้อนในรายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
4. เพื่อประเมินผลด้านทักษะการขับร้อง และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกการเอื้อนเมื่อสิ้นสุดการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บทฝึกการเอื้อน ในรายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ใช้เป็นรูปแบบการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับต่าง ๆ
2. ผลการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนขับร้องเพลงไทยของวิทยาลัยนาฏศิลป์และสถานศึกษาต่างๆ ให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นประโยชน์ด้านการศึกษาค้นคว้า ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับครู ผู้สอนวิชาขับร้องเพลงไทย ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นกลางปีที่ 1 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกปฏิบัติศิลป์ รายวิชาขับร้อง 1 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จำนวน 30 คน
2. เนื้อหาบทฝึกการเอื้อนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ อยู่ในทักษะการขับร้องเพลงไทย รายวิชาขับร้อง 1 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534)

3. บทฝึกการเอื้อน ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานในการเปล่งเสียง และบทฝึกจะบันทึกด้วยโน้ตไทยและโน้ตสากลประกอบตามเสียงเอื้อน
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแผนการสอนสำหรับครูประกอบการคำบรรยายเรื่อง บทฝึกการเอื้อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

1. บทฝึกการเอื้อน ในรายวิชาขับร้อง 1 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80 / 80
2. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการเอื้อนในรายวิชาขับร้อง 1 และมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงไทย ตามแบบประเมินภาคปฏิบัติ มีคะแนนรวมโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
4. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทฝึกการเอื้อนรายวิชาขับร้อง 1 มีคะแนนรวมโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรด้านสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของตัวนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษา

ขับร้องเพลงไทย หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นทำนอง จะมีเนื้อร้องหรือไม่มีเนื้อร้องก็ได้ ยึดการดำเนินทำนองเป็นสำคัญ และมีการกำหนดจังหวะไว้แน่นอน

กิตติศิลป์ไทย หมายถึงการร้องเพลงที่มีความไพเราะน่าฟัง เมื่อผู้ฟังฟังแล้วเกิดอารมณ์คล้อยตาม

ต่อเพลง หมายถึงการที่ครูบอกทำนองให้ศิษย์ปฏิบัติตาม ทีละวรรคหรือทีละประโยคจนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

ทางร้อง หมายถึงวิธีดำเนินทำนองเพลงที่ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้ในการขับร้องโดยเฉพาะ ซึ่งแต่ละคนก็มีเทคนิควิธีดำเนินทำนองทางร้องแตกต่างกันไปตามความสามารถ และประสบการณ์

ทำนอง หมายถึงเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ซึ่งสลับกัน และมีลำนำประกอบให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้แต่ง

ท่อน หมายถึงส่วนที่กำหนดโดยแบ่งออกจากบทเพลง บางเพลงอาจมีท่อนเดียวหรือมีหลายๆ ท่อนก็ได้

เที่ยวกลับ หมายถึงเพลงหนึ่งอาจมี 1 - 6 ท่อน เมื่อบรรเลงจบแล้วก็กลับมาบรรเลงท่อน 1 - 6 อีกครั้งหนึ่ง

บทฝึกการเอื้อน หมายถึงบทฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยการบันทึกโน้ตไทยและโน้ตสากล ตามการเปล่งเสียงเอื้อนในการขับร้องเพลงไทย

รายวิชาขับร้อง 1 หมายถึงเนื้อหาวิชาปฏิบัติขับร้องเพลงไทย ซึ่งเป็นวิชาเลือกปฏิบัติศิลป์

วิธีสอน หมายถึงการบรรยายและสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน ในรายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ หัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตร

1.1 หลักสูตรทั่วไปของวิทยาลัยนาฏศิลป์

1.2 หลักสูตรเฉพาะวิชาดุริยางค์ไทย

2. สัทศาสตร์

2.1 ฐานกรณ์

2.2 เส้นเสียง

2.3 การเปล่งเสียง

2.4 ประเภทของเสียง

3. แนวคิดและทฤษฎีในการขับร้องเพลงไทย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร

1.1 หลักสูตรนาฏศิลป์

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534) ได้ปรับโครงสร้างโดยการลดหน่วยการเรียนรู้วิชาศิลปะตามสาขาลงบางส่วน เพิ่มหน่วยการเรียนรู้วิชาเลือกเสรีให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางตามความสนใจและความถนัด อีกทั้งเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการด้านความคิด และการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรู้ มีคุณธรรม มีทักษะเฉพาะและมีความชำนาญทางนาฏศิลป์ดนตรีขั้นสูงขึ้น รวมทั้งจัดคาบเวลาให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอิสระต่าง ๆ เพื่อให้เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพในอนาคตและสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามความรู้ ความสามารถและบทบาทหน้าที่ของตนด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรต่อจากหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น ที่ให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะอันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อมาแล้ว สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางนี้จะเน้นการเลือกเรียนวิชาศิลปะที่ถนัดซึ่งขึ้นตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถ เพื่อผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป
2. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม
3. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพทางนาฏศิลป์ดนตรี ทั้งแบบมาตรฐาน และแบบพื้นบ้านหรือการศึกษาต่อ
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ทั้งไทยและสากล รู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ
5. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษา เพื่อส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของชีวิต ท้องถิ่นและประเทศชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาว์ปัญญา มีความรู้และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและวิชาศิลปะด้านนาฏศิลป์ดนตรี
2. มีความรู้และความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม รู้จักอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกของชาติสืบไป
3. มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ
4. สามารถเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
5. สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน

6. มีความภูมิใจในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
อย่างเท่าเทียมกัน

7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ๆ ไปใช้ในการ
การพัฒนาชุมชนของตน

8. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

9. มีนิสัยรักการทำงาน เต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการจัดการ

10. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศและในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนา
ประเทศตามบทบาทและหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากรศิลปวัฒนธรรม
ของประเทศ

1.2 หลักสูตรเฉพาะวิชาดุริยางค์ไทย

ดุริยางค์ไทย
(ปี่พาทย์ - เครื่องสาย - คีตศิลป์)

จุดประสงค์

1. ส่งเสริมศิลปนิสัยทางดนตรีไทยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
 2. เสริมสร้างความรู้ความสามารถ และความถนัดทางดนตรีไทย เพื่อประกอบสัมมาชีพ
หรือศึกษาต่อ
 3. เพื่อให้รู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในด้านอนุรักษ์และพัฒนาดนตรีไทย อันเป็นเอกลักษณ์
ของไทย
 4. เพื่อให้เรียนรู้รูปแบบและหลักการบรรเลงดนตรีประเภทต่างๆ สามารถปฏิบัติจนเกิด
ทักษะ
 5. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ผลงานด้านดนตรีไทยได้อย่างเหมาะสม
 6. เพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัย และมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ดุริยางค์ไทยประกอบด้วยรายวิชาดังนี้

1. วิชาเลือกศิลปะตามสาขา
2. วิชาเลือกปฏิบัติศิลป์
3. วิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกปฏิบัติศิลป์

นักเรียนทุกสาขาวิชาศิลปะ สามารถเลือกเรียนได้แต่ต้องเป็นตามรหัสและหมายเลข
ถ้านักเรียนคนใดเลือกเรียนวิชาหมายเลข 2 ต้องผ่านการเรียนวิชาหมายเลข 1 มาก่อน

การจัดคาบเวลาเรียน 4 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

จากการศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร มุ่งเน้นที่จะให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะในเนื้อหา การทำกิจกรรมหรืองานใดๆ ก็ตาม ถ้าทำอย่างมีระบบก็ช่วยให้ทำได้อย่างสะดวก ทำได้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ การมีระบบก็คือการทำหน้าที่หรือจัดไว้อย่างเป็นระเบียบของส่วนประกอบต่างๆ ในระบบนั้น มีความสัมพันธ์หรือเสริมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้จาก ความสำคัญของการสอน การสอนที่ดีครูต้องเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ - ทักษะการสอน ความสามารถในการแก้ปัญหาการสอน มีการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เพื่อจัดสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ต้องจัดหาสื่อการสอนมาช่วยกำหนดความรู้ ทำการประเมินผล รายงานผลและติดตามความก้าวหน้าอย่างมีระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวพัฒนาทางการศึกษา

2. สัทศาสตร์

สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นเรื่องของเสียง ซึ่งศึกษาเสียงในสามลักษณะ คือ การออกเสียง (articulation) และการเปล่งเสียง (phonation) กายภาพของเสียง (acoustics) และการรับรู้เสียง (perception)

โดยทั่วไป นักสัทศาสตร์ (phonetician) และนักภาษาศาสตร์ (linguist) สนใจและศึกษาเสียงในภาษาพูด ซึ่งมีขอบข่ายลักษณะการออกเสียงและการเปล่งเสียงในภาษาต่างๆ ตามความจำกัดของสรีระของอวัยวะที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ริมฝีปาก จนถึงกล่องเสียง ก้านงลม และปอด

นักภาษาศาสตร์พบว่า ความจำกัดของระบบเสียงในภาษาต่างๆ ทั่วโลกสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า อาจมีสาเหตุมาจาก ความจำกัดในการรับรู้เสียงของมนุษย์อีกด้วย คือ ระบบเสียงในภาษาต่าง ๆ ยึดเอาเสียงที่มีคุณสมบัติทางกายภาพที่เด่น และมีความแตกต่างพอเหมาะทางโสตจากเสียงอื่น ๆ ในระบบเดียวกันเป็นเกณฑ์ในการจัดระบบเสียง เพื่อให้เกิดความชัดเจนของถ้อยคำ เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

ลักษณะทางกายภาพหรือสัทลักษณะที่เด่นของเสียงที่สามารถศึกษาได้ และมีเครื่องมือใช้วัดคุณสมบัติได้ มีโดยสังเขปดังนี้

- ก. ระดับเสียงสูงต่ำ (pitch) หรือความถี่มูลฐาน (fundamental frequency , FO)
- ข. ความดัง (loudness) หรือความเข้มข้นของเสียง (intensity)
- ค. ความยาวนานของเสียง (duration)
- ง. ความถี่ฟอร์แมนซ์ของเสียง (formant frequencies) ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ใช้ออกเอกลักษณ์ของเสียงพยัญชนะและสระต่างๆ ตามฐานกรณ์ที่เกิด
- จ. ความเร็วช้าของการพูด (speed or speaking rate)

(อภิสิทธิ์ ธรรมทวีธิกุล, 2540: 21-22)

ในเรื่องของเสียงที่ได้ยินได้ฟังนั้น ก่อนที่มาสู่โสตสัมผัสนั้น เราสามารถศึกษาความแตกต่างรายละเอียดของเสียงได้ดังนี้

2.1 ฐานกรณ์

มนุษย์สามารถนำสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตมาใช้ให้เกิดประโยชน์นั้นก็คือภาษาพูด ทั้งนี้เพราะมนุษย์สามารถนำเอาลมหายใจออก ธรรมชาติสร้างไว้ให้เป็นสิ่งนำเอาคาร์บอนไดออกไซด์อันเป็นอากาศเสียที่ร่างกายของมนุษย์ใช้แล้วออกไปทิ้ง และรับเอาอากาศดีจากภายนอก คือออกซิเจนเข้ามาฟอกโลหิตใหม่ ลมหายใจออกที่ร่างกายปล่อยทิ้งเสียเปล่าๆ นี้แหละมนุษย์ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างใหญ่หลวง อันเป็นประโยชน์มนุษย์นำมาเป็นภาษาพูด

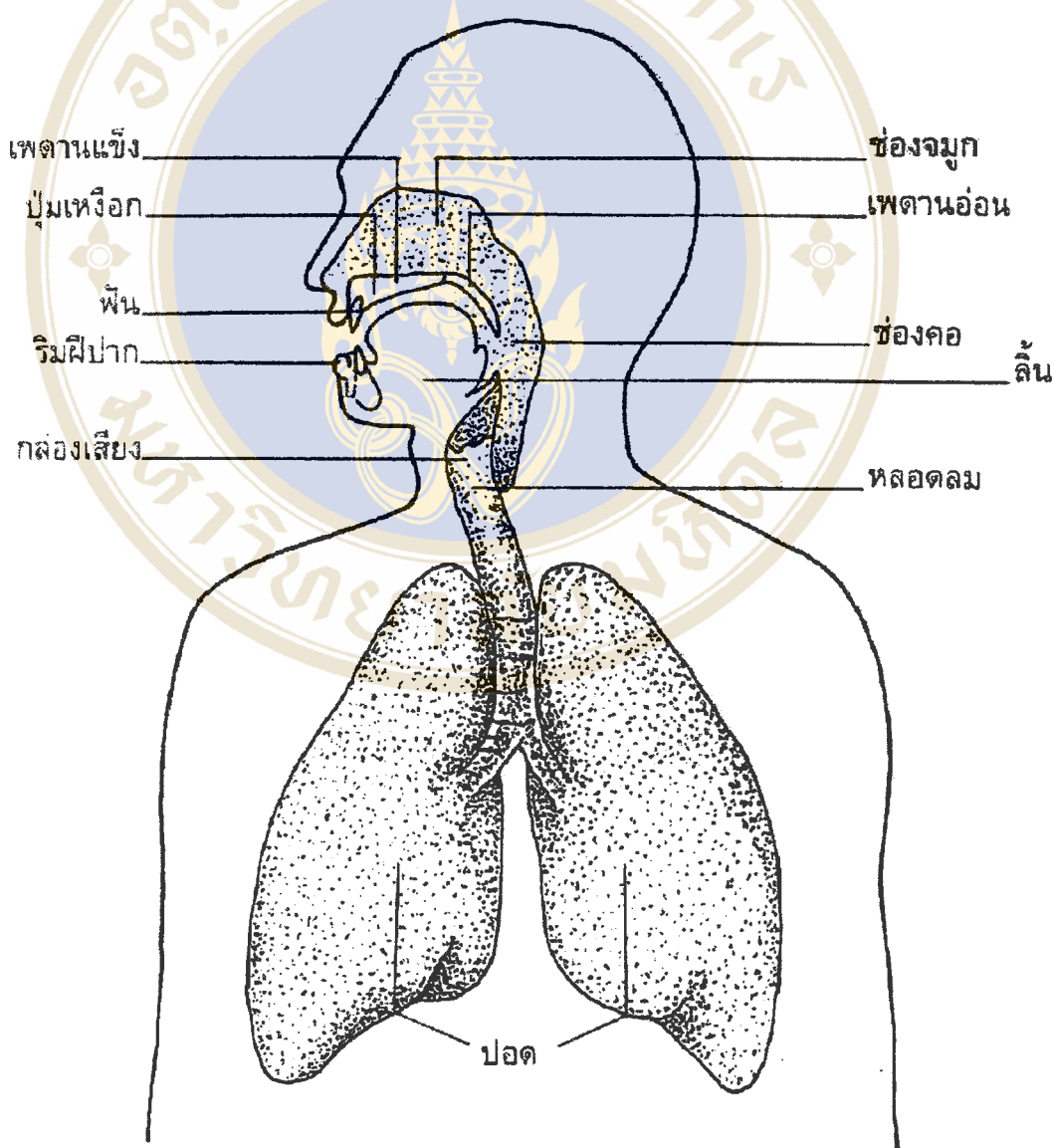
การออกเสียงเป็นเรื่องของการทำงานของอวัยวะในช่องปาก ช่องคอ จนถึงกล่องเสียง โดยเฉพาะอวัยวะที่ทำหน้าที่เป็นฐานกรณ์ (articulators) ของเสียงพยัญชนะและสระต่างๆ ตลอดจนการกักลมโดยวิธีและในระดับต่างๆตามฐานกรณ์ต่างๆ ตั้งแต่ริมฝีปากจนถึงกล่องเสียง ศาสตราจารย์ ดร.พิณทิพย์ ทวยเจริญ ได้อธิบายไว้ว่า

การออกเสียงพยัญชนะเสียงใดเสียงหนึ่งต้องใช้อวัยวะในปาก 1 คู่เสมอ โดยประสานกับกระแสลมออกจากปอด เช่น ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ฯลฯ เป็นต้น อวัยวะคู่อื่นๆ เรียกว่า ฐานกรณ์ “ฐาน” คือ อวัยวะที่คงที่ ไม่เคลื่อนไหว ทำหน้าที่เป็นจุดที่เกิดเสียง ส่วน “กรณ์” เป็นอวัยวะที่เคลื่อนไปหาจุดที่เกิดเสียง เช่น เสียงปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ปลายลิ้นเป็นอวัยวะที่เคลื่อนไปหาจุดที่เกิดเสียง ซึ่งได้แก่บริเวณปุ่มเหงือกติดโคนฟันบนด้านในของฟันหน้า ปลายลิ้นจึงเป็น “กรณ์” ในขณะที่ปุ่มเหงือกเป็น “ฐาน” เป็นต้น

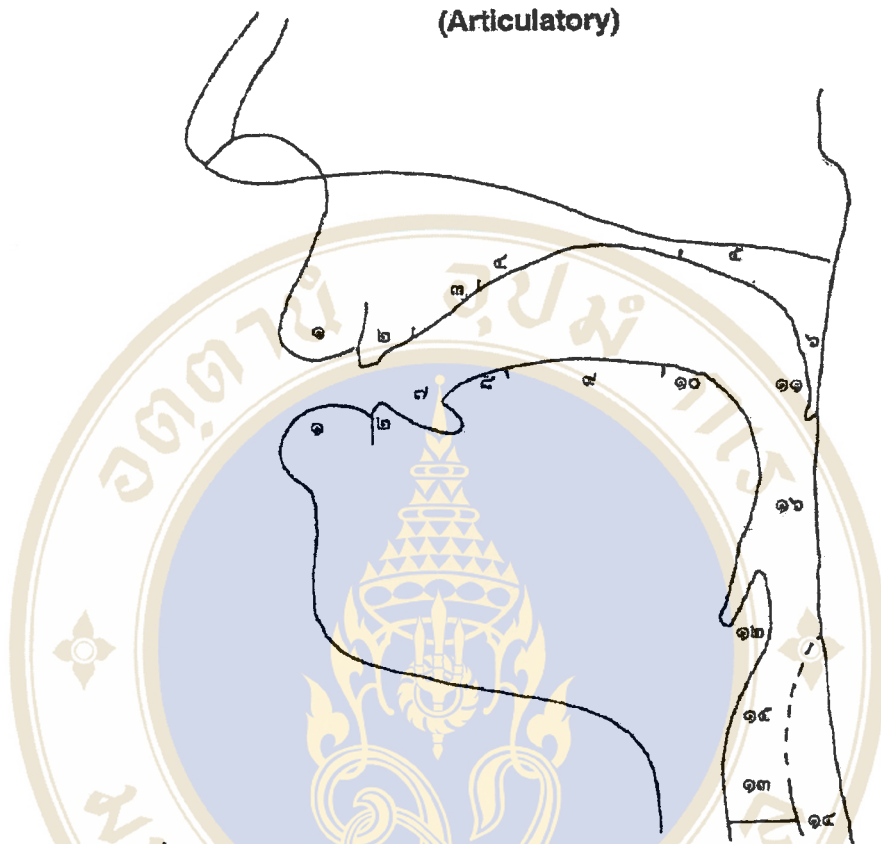
ลักษณะการออกเสียงมีดังนี้ เริ่มด้วยกระแสลมออกจากปอดขึ้นมาทางหลอดลมผ่านกล่องเสียง ซึ่งในกล่องเสียงมีเส้นเสียงพาดจากด้านหน้าของกล่องเสียงไปด้านหลังเส้นเสียงนี้เป็นเส้นเอ็นบางๆ ยืดหยุ่นได้ มี 2 เส้น สามารถเคลื่อนมาชิดติดกันหรือยืดห่างออกจากกัน โดยส่วนหน้าของเส้นทั้งคู่ยังคงยึดติดกัน หรืออาจอยู่ในลักษณะที่เส้นเสียงทั้งสองเคลื่อนเข้ามาติดกันแล้ว

เปิดส่วนหลังออก เป็นเช่นนี้หลายครั้งต่อเนื่องกัน เรียกว่า “เส้นเสียงสั่น” เมื่อลมผ่านเส้นเสียง ออกมาขึ้นสู่ช่องคอแล้ว กระแสลมดังกล่าวมาสามารถเคลื่อนต่อไปได้อีก 2 ทาง คือทางช่องปาก หรือช่องจมูก ขึ้นอยู่กับการปิดเปิดของเพดานอ่อนรวมตลอดถึงลิ้นไก่ ถ้าเพดานอ่อนยกสูงขึ้นติด ผนังคอ กระแสลมจะออกทางช่องปาก แต่เมื่อเพดานอ่อนลดต่ำลง กระแสลมสามารถออกทาง ช่องจมูกได้ด้วย หลังจากนั้นการเปลี่ยนแปลงลักษณะของลิ้นซึ่งเคลื่อนไปยังจุดต่างๆ ของเพดาน ปาก ซึ่งแบ่งออกเป็นเพดานอ่อน เพดานแข็ง และปุ่มเหงือก (นับจากบริเวณด้านหลังไปสู่บริเวณ ด้านหน้า)หรือเคลื่อนไปสู่ฟัน ตลอดจนการทำงานของริมฝีปากทำให้เกิดเสียงมากมาย

อวัยวะต่างๆ ที่ใช้ในการออกเสียงพูดซึ่งกล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงไว้ในภาพ

อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง
(Articulatory)

แสดงอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง

๑. ริมฝีปาก lips : upper, lower lip	๑๒. แผ่นเนื้อปากหลอดลม epiglottis
๒. ฟัน teeth	๑๓. กล่องเสียง larynx
๓. ปุ่มเหงือก tooth ridge, alveolar ridge	ก. เส้นเสียง, สายเสียง Vocal cords, vocal folds
๔. เพดานแข็ง hard palate	ข. ช่องระหว่างเส้นเสียง glottis
๕. เพดานอ่อน soft palate (Velum)	๑๔. ทางเดินอาหาร food passage (esophagus)
๖. ลิ้นไก่ uvula	alimentary canal, esophageal canal
๗. ปลายลิ้น tip point of the tongue	๑๕. หลอดลม windpipe (trachea)
๘. ลิ้นส่วนปลาย blade of the tongue	๑๖. ช่องคอ ทรายคอ pharynx, pharyngeal cavity
๙. ลิ้นส่วนหน้า front of the tongue	๑๗. ช่องจมูก โพรงจมูก nasal cavity
๑๐. ลิ้นส่วนหลัง back of the tongue	๑๘. ช่องปาก oral cavity, oral chamber.
๑๑. โคนลิ้น root of the tongue	

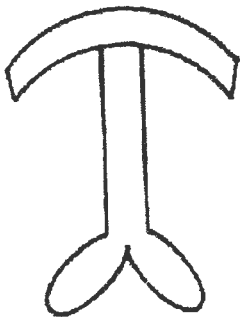
2.2 เส้นเสียง

“ภาษาพูด” เกิดขึ้นลักษณะที่ถูกลมพองตัวขึ้นเพื่อขับไล่อากาศเสียออกจากร่างกาย ขณะที่กระแสลมขึ้นตามหลอดลมถึงช่องคอ นั้น ถ้ามนุษย์ต้องการทำเสียงพูดมนุษย์ก็ดึงให้กระดูกอ่อนอาร์ตินอยด์ดึงเส้นเสียงเข้ามาชิดกันในลักษณะกำลังดีพอที่เกิดเป็นเสียงได้”

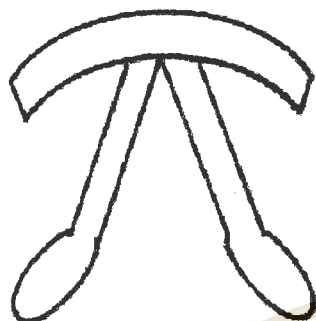
ฉะนั้นอวัยวะที่สำคัญในการทำเสียงพูดคือเส้นเสียง ถ้าเส้นเสียงชำรุดหรือพิการก็ไม่สามารถสร้างภาษาพูดขึ้นได้เลย เพราะเส้นเสียงจะเป็นอวัยวะด่านแรกที่กำหนดว่าลมหายใจที่ออกมา นั้นจะเป็นเสียงหรือเป็นลมหายใจออกธรรมดา ดังนั้นเส้นเสียงจึงเปรียบเสมือนกับลิ้นของปี ที่ทำให้ลมที่เป่าเข้าไปเป็นเสียงหรือไม่นั่นเอง

ลักษณะของเส้นเสียงที่จะทำให้เกิดเสียง เส้นเสียงสามารถทำให้เกิดเสียงลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้คือ

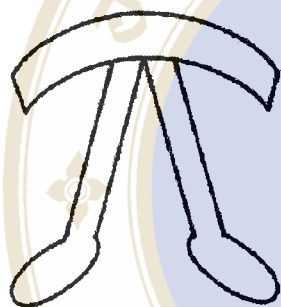
แสดงเส้นเสียงทั้งคู่อยู่ติดกันสนิท

1. เส้นเสียงทั้งคู่อยู่ติดกันสนิท (Closed Glottis) เป็นลักษณะที่เส้นเสียงดึงตัวอยู่ติดกันสนิทเพื่อ กักลมไว้ และเมื่อลมเกิดแรงดัน เส้นเสียงก็เปิด ให้ลมออกมาอย่างสะดวก ลักษณะของเสียง ประเภทนี้ คือ เสียงอโหษฐ์ทั้งหลายในภาษา ไทย เช่น เสียงพยัญชนะต่างๆ ได้แก่ อ ป ก ด เป็นต้น

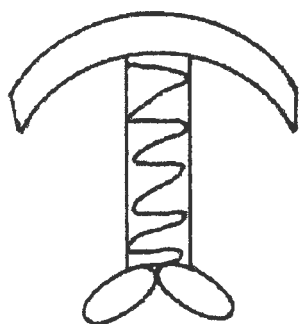
แสดงเส้นเสียงเปิด

2. เส้นเสียงเปิด (open Glottis) เป็นลักษณะที่เส้นเสียงเปิดกว้าง ทำให้กระแสลมออกมา อย่างสะดวก และเมื่อลมออกมาถึงช่องปาก ก็จะถูกอวัยวะภายในปากกักลมไว้ แต่ก็ยังไม่สนิททำให้ลมนั้นเสียดแทรกออกมาได้ ลักษณะของเสียงประเภทนี้ได้แก่เสียงพยัญชนะเสียดแทรกต่างๆ เช่น ฟ ส ฮ เป็นต้น

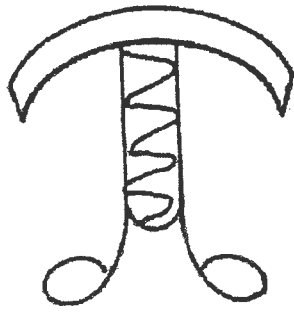
แสดงเส้นเสียงเปิดพร้อมกับกลุ่มลมระเบิด

3. เส้นเสียงเปิดพร้อมกับกลุ่มลมระเบิด (Open Glottis with Aspiration) เส้นเสียงจะมีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ 2. แต่ขณะที่กระแสลมผ่านออกมาอย่างสะดวกนั้น อวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดภายในปากปิดสนิท และเปิดออกอีกอย่างรวดเร็ว ทำให้ลมถูกกักไว้ และเมื่ออวัยวะนั้นเปิดออกทันที ทำให้กลุ่มลมนั้นพุ่งออกมาทันที ลักษณะของเสียงประเภทนี้ได้แก่พยัญชนะอโฆษะชนิด เช่น เสียง พ ช ค ท เป็นต้น

แสดงเส้นเสียงสั่นสะเทือน

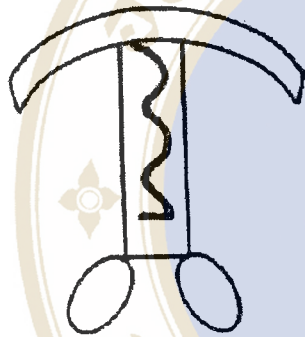
4. เส้นเสียงสั่นสะเทือน (Glottis in vibration) เป็นลักษณะที่เส้นเสียงอยู่ชิดกันอย่างหลวมๆ และเมื่อกระแสลมผ่านมาก็จะดันให้เส้นเสียงเปิด เส้นเสียงก็จะพยายามดึงปิด ทำให้เส้นเสียงอยู่ในลักษณะปิดๆ เปิดๆ อย่างรวดเร็ว หรือสั่นสะเทือนเกิดเป็นเสียงก้องหรือเสียงโฆษะ Voiced เสียงประเภทนี้ได้แก่ เสียง ม บ ค น ง เป็นต้น

5. เส้นเสียงสั่นสะเทือนและบางส่วนห่างกัน

(Breathy Voice) เป็นเส้นเสียงที่มีลักษณะสั่นสะเทือนแบบก้อง แต่มีบางส่วนที่ห่างจากกันเล็กน้อย จึงมีลมบางส่วนที่ออกมาโดยสะดวก ลักษณะเสียงประเภทนี้เป็นเสียงที่เกิดจากการพูดพึมพำ (Whispering)

แสดงเส้นเสียงสั่นสะเทือนและบางส่วนห่างกัน

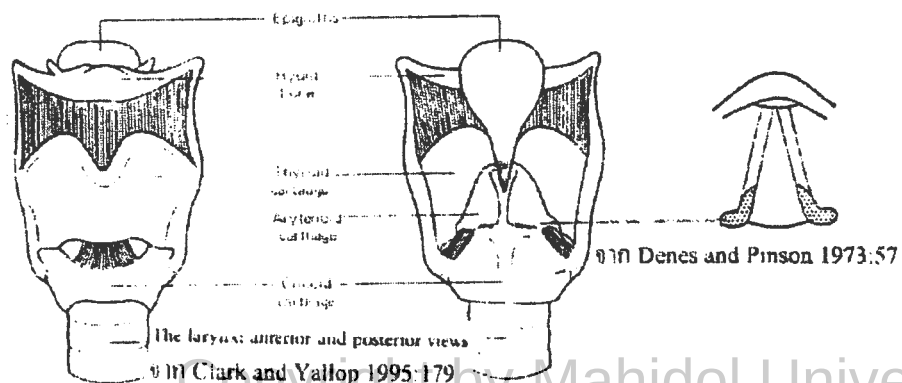
6. เส้นเสียงกักคั้น (Creaky Voice) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเมื่อกระดูกอะรีนอยด์ดึงเส้นเสียงให้ตึงตัวปิดสนิทเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลืออยู่ชิดกันขนาดพอให้ลมดันออกมาได้ ฉะนั้นเมื่อกระแสดมดันออกมาทำให้เส้นเสียงบางส่วนเกิดการสั่นสะเทือน ลักษณะของเส้นเสียงแบบนี้ เป็นลักษณะที่ผู้พูดเกลียดคัดเสียงให้เป็นคนแก่หรือแม่มด

แสดงเส้นเสียงกักคั้น

(อนงค์ นาคสวัสดิ์, 2540: 9 -12)

2.3 การเปล่งเสียง

เป็นเรื่องของการทำงานของกล่องเสียง (larynx) ซึ่งประกอบด้วยเส้นเสียง (Vocal folds) และช่องเสียง (glottis) กล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อต่างๆ และกระดูกอ่อนต่างๆ ที่ยึดกล่องเสียงไว้

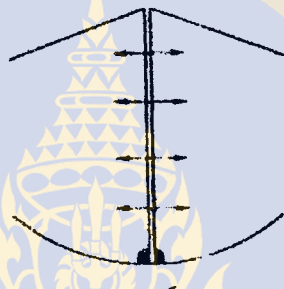

ลักษณะการเปล่งเสียง (phonation type)

ในภาษาพูดโดยทั่วไปมีลักษณะ (type) การเปล่งเสียงตามสภาพต่าง ๆ ของช่องเส้นเสียง (glottal state) พอสังเขปดังนี้

ก. การเปล่งเสียงแบบเสียงพูด (voice)

คือการเปล่งเสียงให้มีเสียงเป็นที่ได้ยินได้ คือมีการเปิดปิดของเส้นเสียง ความสูงต่ำของเสียงที่เราได้ยินขึ้นอยู่กับความเร็วช้าของการเปิดปิดเส้นเสียง (การสั่นของเส้นเสียง) และความถี่ของการสั่นขึ้นอยู่กับความตึงหย่อน (tension) ของเส้นเสียง และความหนาบาง (thickness) ของเส้นเสียง รวมทั้งขนาดความดันของลมใต้กล่องเสียง (subglottal air pressure) ด้วย

จาก Clark and Yallop 1995 : 192

สภาพกล่องเสียงของการเปล่งเสียงแบบเสียงพูด

ข. การเปล่งเสียงแบบไม่มีเสียง (voiceless)

คือการไม่มีเสียงโดยการเปิดเส้นเสียงให้กว้างให้ลมใต้กล่องเสียงผ่านช่องเส้นเสียงขึ้นมาได้สะดวก ในลักษณะนี้เส้นเสียงมักเปิดกว้างในช่วงปลาย และมีความตึง

จาก Ladefoged 1993:140

สภาพกล่องเสียงแบบไม่มีเสียง

ค. การเปล่งเสียงแบบลมแทรก (breathy voice)

คือการเปล่งเสียงแบบนี้ มีเสียงที่ได้ยินได้ แต่การเปิดปิดของเส้นเสียงต่างจากเสียงพูดปกติ โดยที่เส้นเสียงช่วงปลายจะเปิดออกขณะที่เส้นเสียงส่วนหน้าจะเปิดปิด (สั้น) ทำให้เกิดเสียงที่มีลมประกอบ เนื่องจากลมได้กล่อ่งเสียงสามารถผ่านช่องที่เปิดขึ้นมาได้ตลอดเวลาที่เปล่งเสียง ทำให้เสียงที่ได้ยินมีลมปนเป็นเสียงมีลมแทรก และมักจะมียระดับเสียงต่ำกว่าเสียงพูดปกติ

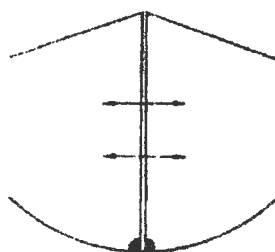

จาก Clark and Yallop 1995 : 192

สภาพกล่อ่งเสียงแบบลมแทรก

ง. การเปล่งเสียงแบบต่ำลึก (creaky voice)

มีลักษณะการเปล่งเสียงโดยสภาพของเส้นเสียงเปิดปิด หรือเส้นเสียงสั้นเฉพาะส่วนหน้า และปิดแน่นในช่วงท้ายของกล่อ่งเสียง ลักษณะเป็นเสียงต่ำ

จาก Clark and Yallop 1995 : 192

สภาพกล่อ่งเสียงแบบต่ำลึก

จ. การเปล่งเสียงแบบสูงแหลม (Falsetto)

มีลักษณะเส้นเสียงตึงและสั้นเฉพาะช่วงกลาง โดยที่ช่วงหน้าและปลายเส้นเสียงปิดแน่น เนื่องจากความยาวที่เส้นเสียงสั้นมีเพียงช่วงกลางสั้น ๆ และเนื่องจากเส้นเสียงตึง ความถี่ของการสั่นจึงสูง และเสียงที่เปล่งจะเป็นเสียงสูง

2.4 ประเภทของเสียง

มนุษย์ใช้อวัยวะที่มีอยู่ในปากกักลมให้มีลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อให้เกิดเป็นเสียงต่าง ๆ กัน ภาษาไทยจึงมีเสียงที่มีลักษณะแตกต่างกันตามลักษณะการกักลมเป็น 7 ประเภท คือ

1. ประเภทเสียงกัก (Stop Consonants) เป็นเสียงที่เกิดจากการกักลมสนิท คือ เมื่อกระแสลมผ่านมาถึงช่องปาก ผู้พูดใช้อวัยวะภายในปาก เช่น ริมฝีปากทั้ง 2 ข้างกักลมไว้ หรือใช้ลิ้นไปกักลมไว้ที่เพดานอ่อน เพดานแข็ง ปุ่มเหงือก เป็นต้น เมื่อลมเกิดแรงดันเปิดอวัยวะดังกล่าวเพื่อปล่อยให้ลมพุ่งออกมาทันที ได้เสียง บ ป ค ต ถ เป็นต้น

2. ประเภทเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affrication Consonants) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นแบบเสียงกัก แต่เมื่อกักแล้วแทนที่ปล่อยให้ออกมาอย่างสะดวกทั้งหมด แต่กลับปล่อยให้ออกมาอย่างสะดวกเพียงครึ่งเดียว ส่วนลมอีกครั้งหนึ่งปล่อยให้เสียดแทรกออกมา เสียงประเภทนี้คือเสียงของ จ ฉ ช ฌ

3. ประเภทเสียงเสียดแทรก (Fricative Consonants) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกักลมเช่นกัน แต่อวัยวะที่ใช้กักคือฟัน ฉะนั้นจึงไม่สามารถกักลมได้สนิท กระแสลมจึงดันเสียดแทรกออกมาตามไรฟัน ได้เสียง ฟ ฝ ส ศ ษ ซ เป็นต้น

4. ประเภทเสียงข้างลิ้น (Lateral Consonants) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกักลมไว้ที่ปุ่มเหงือก โดยเอาปลายลิ้นไปกักไว้ เมื่อลมถูกกักนั้นเกิดแรงดัน แทนที่จะปล่อยให้ลมออกกลับลด 2 ข้างลิ้นให้ต่ำลง กระแสลมก็จะออกมาทาง 2 ข้างลิ้นเกิดเป็นเสียง ล พ

5. ประเภทเสียงลิ้นกระดก (Flap Consonants) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเอาปลายลิ้นไปกักลมไว้ที่ปุ่มเหงือก เมื่อกระแสลมเกิดแรงดันก็จะปล่อยให้ลมออกมาแล้วรีบกลับไปแตะกักลมไว้อีก ทำให้เกิดเป็นเสียง ร

6. ประเภทเสียงนาสิก (Nasal Consonants) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นลักษณะเดียวกับเสียงประเภทกัก แต่ขณะที่ปล่อยลมออกนั้นกลับลดลิ้นไว้ให้ต่ำลง ปล่อยให้ลมออกมาทั้งทางปากและทางจมูกพร้อมๆ กัน เสียงประเภทนี้ได้แก่ ม น ง

7. ประเภทเสียงอัมสระ (Semi Vowel) เป็นเสียงที่เกิดขึ้นลักษณะเดียวกับเสียงประเภทกัก แต่พยัญชนะประเภทนี้จะไปกักลมที่เดียวกับสระบางตัว จึงทำให้เสียงพยัญชนะประเภทนี้กลายเป็นเสียงสระได้ง่าย ซึ่งได้แก่เสียง ย ญ ว

(อนงค์ นาคสวัสดิ์, 2540: 12-13)

ในปัจจุบันเราสามารถศึกษาความแตกต่างรายละเอียดของเสียงในแง่ของ การออกเสียงและการเปล่งเสียง ในเรื่องการทำงานของกล่องเสียง เส้นเสียง และกล้ามเนื้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ความดันและความเร็วของกระแสลมปอดและเหนือกล่องเสียง การทำงานของฐานกรณในช่องปากและช่องคอ จมูกรู ฯลฯ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการศึกษา สัทศาสตร์ไม่ได้จำกัดการศึกษาเสียงในเฉพาะภาษาพูดปกติเท่านั้น นักสัทศาสตร์ยังศึกษาในการพูดผิดปกติ

3. แนวคิดและทฤษฎีในการขับร้องเพลงไทย

การสอนในสมัยโบราณ และขั้นตอนวิธีฝึกหัดขับร้อง ในวิธีสอนขับร้องเพลงไทย โดยทั่วไป วิธีสอนในสมัยโบราณ หมายถึงการสอนขับร้องโดยครูเป็นผู้นำการสอน นักเรียนทำตามให้เหมือนครูทุกประการหรือจะเรียกการลอกเลียนหรือเลียนแบบจากครู โดยให้นักเรียนร้องเป็นเพลงๆ ไป (ท้วม ประสิทธิกุล, 2535: 121) คนร้องต้องเรียนจากครูที่สอนร้องเท่านั้น ไม่ควรเรียนจากครูคนตรี เพราะเรื่องร้องเป็นเทคนิคพิเศษ (อุทิศ นาคสวัสดิ์, 2511: 159) และการได้รับการอบรมสั่งสอนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ถึงจะมีพรสวรรค์เพียงไร ก็ย่อมผู้ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนได้รับการสั่งสอนมาอย่างดีไม่ได้ เพราะผู้ที่ได้รับการสั่งสอนมาดี ย่อมระมัดระวังไม่ให้เกิดการปฏิบัติเสียหยา และย่อมได้เข้าใจลึกซึ้งถึงความละเอียดละไมของสิ่งที่ตนปฏิบัติ อันจะเป็นสื่อไปถึงผู้ฟังได้เห็นความละเอียดอ่อนของศิลปะได้ (ประพนธ์ อ้าววิรุฬหการ, 2522: 118)

คณพล จันทร์หอม (2539: 32-35) กล่าวถึงหลักการขับร้องเพลงไทย สรุปได้ดังนี้
 คำร้อง ต้องทำเสียงร้องให้ความหมายของคำชัดเจน แบ่งพยางค์ในการขับร้องให้ถูกต้อง
 และใส่อารมณ์ลงไปในบทเพลง

การเอื้อน

การเอื้อน คือ การเปล่งเสียงออกมาโดยเป็นทำนอง แต่ไม่มีเนื้อร้อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์
 ของเพลงไทย ฉะนั้นผู้ขับร้องควรต้องสนใจวิธีการเอื้อน ถ้าเสียงดี ร้องชัดเจน แต่เอื้อนเสียงไม่
 ไพเราะก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ขับร้องเพลงไทยซึ่งอยู่ในขั้นดี

จังหวะ

ผู้ที่ขับร้องเพลงไทยได้ดีนั้น จะต้องมิจังหวะดี สามารถตีฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง และที่
 สำคัญคือ สามารถตีหน้าทับของเครื่องหนังได้ ร้องให้ตรงจังหวะทุกช่วงไป

การหายใจ

การหายใจนั้น ครูจะกำหนดตำแหน่งหายใจไว้อย่างแน่ชัด ฉะนั้นผู้ขับร้องจะต้องจำ
 ตำแหน่งที่ใช้สำหรับหายใจในเพลงแต่ละเพลงให้ได้ เพราะทำให้ผู้ขับร้องไม่เหนื่อยง่ายและเพลงก็
 ไม่ขาดช่วง ทั้งผู้ฟังยังสามารถทราบความหมายของคำที่ร้องได้ถูกต้อง

อารมณ์

การใส่อารมณ์ลงในบทเพลงนั้น ผู้ขับร้องต้องศึกษาอารมณ์ของเพลงและบทร้องให้เข้าใจ
 เสียก่อน แล้วจึงเริ่มขับร้อง อารมณ์โกรธต้องร้องให้เสียงแข็ง ห้าวหาญ รวดเร็ว

เจริญใจ สุนทรวาทิน (2538: 151 - 155) กล่าวถึงหลักใหญ่ๆ ที่สำคัญในการขับร้องเพลง
 ไทย สรุปได้ดังนี้

เสียง

คุณภาพเสียง กำลังเสียง หลักและวิธีการเปล่งเสียง และการบังคับกล้ามเนื้อ

คำร้อง

เรื่องเกี่ยวกับคำร้อง มีหลักสำคัญ 3 ข้อ คือ ทำเสียงให้ได้ความชัดเจน ทำเสียงให้ถูกต้องความ
 หมายของบทร้อง และต้องบรรจงกล่าวคำให้ไพเราะน่าฟัง ได้อารมณ์

การเอื้อน

การเอื้อนเป็นลักษณะสำคัญที่สุดของการขับร้องเพลงไทย ผู้ขับร้องพึงสนใจเป็นพิเศษ คือ
 เสียงที่ใช้ในการเอื้อนมีหลายอย่าง เช่น เออ เฮอ อือ ฮือ เงอ เงย เออะ เอิง การครั่นเสียงหรือการ
 กระทบเสียงและการแบ่งส่วนสัด ความสั้นยาว และหนักเบาของการเอื้อนแต่ละคำ

จังหวะ

ผู้ขับร้องเพลงไทยได้คิดจะต้องมีจังหวะดี ร้องให้ตกลงตรงจังหวะทุกช่วงไป และควรมีการลัดจังหวะ ย่อจังหวะได้ เมื่อฟังแล้วไม่จืดชืด

การหายใจ

การหายใจ ควรกำหนดที่ตายตัว ต้องมีที่หายใจ ช้อนรอยต่อให้สนิท การหายใจที่ถูกที่นั้นมีผลทำให้การขับร้องนุ่มนวล

การสร้างอารมณ์

เพลงไทยนั้นจัดได้ว่าอยู่ในระดับ “คลาสสิก” เพลงไทยใส่อารมณ์ได้ดีจะต้องอาศัยวิธี การเน้นคำ การเน้นเอื้อน การเว้น การลัดจังหวะ การเปล่งเสียงแท้ เสียงอาศัย การประคับประคองเสียง ผ่อนเสียง

ท้วม ประสิทธิกุล (2535: 121-128) กล่าวถึงขั้นตอนวิธีฝึกหัดขับร้องเพลงไทย สรุปได้ดังนี้

การเลือกเพลงที่จะสอนเบื้องต้น

การเลือกเพลงที่จะสอนเบื้องต้นนี้ ตามหลักสูตรของวิชาขับร้องอันเป็นวิชาเอกทางสายอาชีพ แตกต่างจากการสอนวิชาขับร้องโดยทั่วไป กล่าวคือการขับร้องโดยทั่วไปนั้น สอนด้วยการเลือกเพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ ต่อให้เด็ก แต่ถ้าการเรียนขับร้องเป็นวิชาหลักโดยเฉพาะที่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สอนเพลงดับคั่นเพลงฉิ่ง ประกอบด้วย เพลงต้นเพลงฉิ่ง จระเข้หางยาว ดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้น เป็นเพลงที่ใช้สอนเบื้องต้น ทุกๆ เพลงในดับคั่นเพลงฉิ่งเป็นเพลงอัตราสามชั้น

วิธีเอื้อนและระยะการหายใจ

ครูต้องคอยฝึกหัดให้เด็กเอื้อนให้ถูกต้องตรงกับระดับเสียง ทำนองเพลง และระดับเสียงของคนตรี และการหายใจไม่ถูกที่ทำให้เพลงนั้นๆ หย่อนรสแห่งความไพเราะ ทั้งยังทำให้เหนื่อยในการขับร้อง

วิธีแต่งเสียงและระดับเสียงให้เข้ากับคนตรี

ครูควรวางแผนเสียงในการสอนเริ่มแรกขึ้นต้นเพลง ให้เสียงเด็กอย่างถูกต้อง โดยใช้เครื่องดนตรีที่มีเสียงตายตัวเป็นหลัก เช่น ขลุ่ยเพียงออ

วิธีแบ่งวรรคตอนและการใช้ถ้อยคำ

ในการขับร้องเพลงหรือการอ่านหนังสือก็ดี ความสำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความสำคัญในด้านอื่นๆ ของการขับร้องก็คือ การแบ่งวรรคตอน และการใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามแบบแผนคำประพันธ์ ลักษณะของบทกวีแทบทุกชนิดอาจนำมาใช้ในการร้องได้ เช่น กาพย์ กลอน โคลง

ฉันท์ เป็นต้น แต่จะแบ่งตามความเหมาะสมโดยรักษาลักษณะของกาพย์ กลอน โคลง หรือฉันท์ นั้นไว้ให้คงอยู่

จังหวะ

จังหวะเป็นสิ่งสำคัญของการขับร้องและการดนตรี ในการที่จะทำให้การร้องและการดนตรี นั้นพร้อมเพรียงกัน นอกจากจะทำให้พร้อมเพรียงกันแล้ว จังหวะโดยเฉพาะจังหวะหน้าทับยังเป็น หลักในการตรวจเพลงต่างๆ ทำให้รู้ได้ว่าเพลงนั้นๆ มีกี่จังหวะ ชาติหรือเกินอย่างไร ก็ใช้จังหวะ หน้าทับเข้าจับตามชนิดของเพลงนั้นๆ เช่น เพลงสามชั้น ก็ใช้อัตราจังหวะสามชั้นเข้าตรวจ เพลง สองชั้น ก็ใช้จังหวะสองชั้นเข้าตรวจ เป็นต้น

การใส่อารมณ์

การใส่อารมณ์และความรู้สึกในบทเพลงเป็นสิ่งสำคัญมากในการร้องเพลง เพราะจะเป็น การช่วยให้บทเพลงนั้นๆ เกิดความไพเราะ ชวนซาบซึ้งกินใจเป็นอันมาก

ศัพท์สัจจิตและประวัติเพลง

ศัพท์สัจจิต คือคำศัพท์ที่ใช้ในการขับร้องและดนตรี ในการสอนวิชาขับร้องเพลงไทยเพื่อ ยึดเป็นอาชีวะ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรสอนให้เด็กเข้าใจความหมายของคำแต่ละคำที่ใช้ในการขับ ร้อง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ขับร้องให้ดียิ่งขึ้น

ประวัติเพลง คือ ที่มาหรือประวัติความเป็นมาของเพลงแต่ละเพลง เพลงใดมีประวัติ ครูก็ ควรสอน การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประวัติของเพลง ทราบจุดมุ่งหมายของผู้แต่งและความหมายของ ทำนองเพลง

การนั่งเรียน

ในการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยเพื่อยึดเป็นอาชีวะนี้ ในการเรียนการสอนคือให้นักเรียนนั่ง ราบลงกับพื้นในลักษณะพับเพียบ หลังชิดตรง หน้าตรง มือประสานกันอยู่บนตัก ขณะร้องไม่ เหลียวซ้ายแลขวา เพราะการเปล่งเสียงร้องเพลงต้องใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย

มนตรี ตราโมท (2538: 111-112) กล่าวถึงหลักของการขับร้องเพลงไทยสรุปได้ดังนี้

เสียง ผู้ที่จะร้องเพลงได้ดีต้องมีเสียงแจ่มใส ไม่แหบเครือ มีกังวานไพเราะ มีเขตเสียง กว้างขวาง หมายถึงร้องเสียงสูงก็ขึ้นสูงได้มาก ไม่แหบ หรือสั้นเครือ ร้องเสียงต่ำก็ลงต่ำได้มาก ไม่ อ้อแอ้

จังหวะ จะต้องรู้จักว่าเพลงใดต้องการกำลังความช้าเร็วของจังหวะเพียงใด เพราะเพลงบาง เพลงผู้แต่งได้ประดิษฐ์ทางไว้สำหรับร้องหรือบรรเลงช้าๆ ก็มี บางเพลงแต่งไว้สำหรับจังหวะเร็วก็ มี และบางเพลงก็ต้องการเพียงจังหวะปานกลางก็มี การที่ดำเนินจังหวะช้าเพียงไร เร็วเพียงไร จึง

เหมาะสมกับทำนองเพลง เป็นสิ่งที่รู้ได้ยาก และเมื่อได้ร้องคำเน้นกำลังจังหวะไปถูกต้องแล้ว ยังต้องสามารถรักษาจังหวะนั้นไว้ให้คงที่โดยสม่ำเสมอ

ทำนอง ต้องรู้จักคำเน้นทำนองให้สละสลวย ทั้งที่จะขึ้นจะลง ไม่ว่าจะเป็นตอนเอื้อนโดยเสียงเปล่าหรือว่ามีถ้อยคำ ต้องอ่อนช้อยไม่หลบขึ้นหรือหลบลงวูบวาบ ทั้งต้องรักษาทำนองเนื้อเพลงไว้ให้ครบถ้วนถูกต้องไม่ขาดไม่เกิน

ถ้อยคำ ย่อมสำคัญอยู่ที่ความชัดเจน บทร้องซึ่งเป็นคำประพันธ์นั้นย่อมมีใจความอยู่ตลอด เมื่อร้องออกมาแล้วก็ต้องให้ผู้ฟังเขาฟังเนื้อความนั้นออกกว่ามีถ้อยคำว่าอะไร

เลื่อน สุนทรวาทิน (2537: 26-27) กล่าวถึงการถ่ายทอดการขับร้องเพลงไทย สรุปได้ดังนี้
ด้านทำนองเพลง

การเอื้อนทำนองเพลงควรใช้พยัญชนะ อ ง ฮ ในที่ที่ควรใช้ส่วนสระที่ใช้เอื้อนนั้นจะมี เออ เอย เฮอ เงอ เอิง อือ อื้อ ครุเห็นว่าทั้งหมดประโยคเพลงมักจะลงด้วย “เออ” การฝึกเสียงสระ พยัญชนะและวรรณยุกต์ ในการเอื้อนนั้นยังต้องคำนึงถึงความสั้น-ยาวของการเปล่งเสียง พยางค์การถ่ายทอดเสียง การเน้นเสียงหนัก-เบา และขณะที่ฝึกครูลี้นจะเตือนเรื่องการหายใจในระหว่างเอื้อนด้วยทุกครั้ง การหายใจผิดที่ผิดตำแหน่งทำให้ขาดความไพเราะในขณะที่เอื้อนทำนอง

ด้านคำร้อง

การรู้จักใช้เสียงให้ตรงกับสื่อความหมาย โดยเริ่มแรกจะเล่าเรื่องในบทเพลงนั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้นึกมโนภาพของบทเพลงในด้านคำร้องต้องรู้จักประดิษฐ์คำร้องที่ไม่ผิดเพี้ยนไปจาก ความหมายที่แท้จริง

ด้านจังหวะ

ควรระวังในเรื่องการร้องให้ลงถูกจังหวะ และวิธีทำให้การร้องมีรสชาติขึ้น โดยการลัก จังหวะและหย่อนจังหวะบ้างในบางตอน

สมพงษ์ กาญจพลิน (2539: 14-15) กล่าวถึงหลักเบื้องต้นในการขับร้องเพลงไทย สรุปได้ ดังนี้

มารยาทในการขับร้อง

การร้องเพลงไทยควรนั่งพับเพียบ มือทั้งสองประสานวางอยู่บนตัก ลำตัวตรง มีสมาธิ อยู่ในอาการสำรวม วางสีก้นให้เป็นไปตามปกติ ไม่สอศส่ายส่ายตาหรือเหลียวหน้าเหลียวหลัง

ถ้อยคำ

ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้ชัดเจนตามบทประพันธ์ที่นำมาเป็นบทร้อง โดยเน้นถ้อยคำได้เหมาะสมและบรรจง กล่าวคำร้องได้อย่างประณีต

การเปล่งเสียง

การเปล่งเสียง หมายถึงการออกเสียงจากลำคอ ทรวงอก ท้อง และนาสิกได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ไม่ออกเสียงเบาหรือดังจนเกินไป พยายามร้องให้เต็มเสียง การหลบเสียงลงเป็นเสียงต่ำหรือเสียงต่ำกลับขึ้นสูง ก็ต้องระมัดระวัง

การเอื้อน

การเอื้อน คือการออกเสียงร้องโดยไม่มีคำร้อง ออกเสียงไปตามทำนองและจังหวะของเพลง เสียงเอื้อนเป็นเสียงที่ผ่านมาจากลำคอโดยตรง มีอยู่มากมายหลายเสียง เช่น เออ เอย เอ้ย เออ อือ หือเอิงเออ เอิง เงย เป็นต้น แต่เสียงที่สำคัญและใช้มากในการขับร้องเพลงไทยเกือบทุกเพลงได้แก่เสียง เออ และเอย

การหายใจ

เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการขับร้อง การหายใจได้ถูกต้องตามวรรคตอนของการเอื้อนทำนองและเนื้อเพลง ช่วยให้การร้องเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น

จังหวะ

การขับร้องเพลงไทยนิยมใช้ฉิ่งตีกำกับจังหวะ ผู้ร้องต้องร้องให้ถูกต้องตามจังหวะ ขณะร้องต้องฟังเสียงที่ตีกำกับเพื่อให้ร้องได้ถูกต้อง

การขับร้องเพลงไทยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะการเอื้อนที่ประกอบด้วยเสียง เออ เอย อี อือ เออะ เออะ เออ อือ ฮี หือ เอิง เงอ เงย ซึ่งผู้ที่เรียนวิชาขับร้องเพลงไทยเพื่อยึดเป็นอาชีพ ควรจะเรียนจากทักษะการฝึกฝนประสบการณ์และฝึกปฏิบัติให้มากที่สุด ส่วนครูผู้ฝึกวิชสอนขับร้องเพลงไทยเพื่อยึดเป็นอาชีพ ต้องสอนเป็นลักษณะวิชาเฉพาะพิเศษต้องเคร่งครัดในการสอนเพื่อให้ได้ผลจริงจึงตามหลักการของปรมาจารย์ทางด้านดนตรีและขับร้อง เพลงไทย รวมทั้งนักวิชาการที่ว่าด้วยมารยาทในการขับร้อง เสียง การเลือกเพลงเบื้องต้น คำร้อง การแบ่งวรรคตอน การเอื้อน จังหวะ การหายใจ การใส่อารมณ์ ศัพท์สังคิต ประวัตติเพลง การที่เป็นนักร้องที่มีคุณภาพนั้น ถ้ารู้แต่หลักการก็ไม่สามารถเป็นนักร้องที่มีคุณภาพได้หรือถ้ามีความชำนาญแต่ไม่รู้หลักการ ก็ไม่สามารถเป็นนักร้องที่มีคุณภาพได้เช่นกัน ดังนั้นจึงต้องนำหลักการขับร้องผนวกกับความชำนาญของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การเป็นนักร้องที่มีคุณภาพ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรีไทยและขับร้องเพลงไทย มีดังนี้

กาญจนา อินทรสุณานนท์ (2526: 43) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพลงพื้นบ้านภาคกลาง ในระดับปริญญาตรี โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียน โมดูลสูงกว่าการสอนแบบปกติ

เพชรสุดา ภูมิพันธุ์ (2533: 60) ทำการวิจัยโดยดำเนินการสร้างชุดการสอนจุดบทร้องการสีซอดัง วิชาปฏิบัติเครื่องสายไทย สำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาเอกดนตรีศึกษา ในวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนจุดบทร้องที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 81.35 ภาคปฏิบัติร้อยละ 75.00 และพบว่าชุดการสอนจุดบทร้องที่สร้างขึ้นนั้นมีเนื้อหาเหมาะสม กิจกรรมการเรียนน่าสนใจ และนักศึกษามีความสามารถตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์

สุภารัตน์ ชาญเลขา (2535: 77) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนจุดบทร้องกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนขับร้องเพลงไทยด้วยชุดการสอนจุดบทร้อง มีพัฒนาการด้านเนื้อหา มีพัฒนาการด้านการฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงไทย และมีเจตคติที่ดีต่อชุดการสอนจุดบทร้องสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ

สุรสิทธิ์ บินะเล (2536: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงดนตรี-นาฏศิลป์ ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่าครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง และเล็กมีปัญหาในการสอนไม่แตกต่างกัน

เสวี เย็นเปี่ยม (2531: 68) ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่อง การตีฉิ่งวงใหญ่โดยใช้บทเรียน โมดูลกับการสอนปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

กลุ่มทดลองที่เรียนโดยบทเรียนโมดูล สูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนประเมินผลหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักศึกษากลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า นิสิต นักศึกษามีทัศนคติที่ดีและให้ความสนใจในเรื่องการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่เกิดจากความคิดที่ค้นคว้าในการวิจัยการใช้เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมการศึกษาในรูปแบบต่างๆ มาพัฒนาและเสริมสร้างการเรียนการสอนดนตรีไทยและขับร้องเพลงไทย นำมาสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่สูงขึ้น โดยเฉพาะการขับร้องเพลงไทยเป็นศิลปะที่มีความละเอียดอ่อน ที่จะต้องมีการถ่ายทอดอย่างละเอียดถี่ถ้วนในเรื่องของการเอื้อน แต่เมื่อนำเทคโนโลยีทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ มาเสริมสร้างการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทยและขับร้องเพลงไทย จึงทำให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1 ของนักเรียนชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี โดยได้ดำเนินการวิจัยดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
2. ประชากรของการวิจัยคือนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ปีการศึกษา 2540 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกปฏิบัติศิลป์ ขับร้อง 1 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย แผนการสอนบทฝึกการเอื้อน 1 แบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย แบบสอบวัดความรู้พื้นฐาน แบบวัดทัศนคติ

ก. ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการสอน

แผนการสอนบทฝึกการเอื้อน เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการกำหนดปริมาณเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละเรื่อง ซึ่งได้แบ่งเป็นบทเรียนแต่ละบทมาพิจารณาว่า แต่ละเรื่องควรใช้เวลาสอนกี่คาบหรือกี่นาทีและกำหนดปฏิทินการสอน โดยนำผลของการกำหนดปริมาณเวลาที่ใช้สอนแต่ละเรื่องมาวางแผนและเตรียมการสอนแต่ละครั้ง ในแผนการสอนนี้ประกอบด้วย แนวคิด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล

1.1 แนวคิด แนวคิดจากแผนการสอนบทฝึกการเอื้อน การเอื้อนในการขับร้องเพลงไทย ซึ่งเป็นความสามารถของคีตกวีที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ การเปล่งเสียงเอื้อนของแต่ละเสียงจึงมีที่มาจากความคิดเสียงจากอวัยวะในการกล่อมกลาเสียง กลไกการเปล่งเสียงต่างๆ จนถึงบทฝึกการเอื้อน

1.2 จุดประสงค์ จุดประสงค์ที่ใช้ในแผนการสอนบทฝึกการเอื้อน เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะผู้วิจัยมีความต้องการกำหนดให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่างๆ ได้ดังนี้

- 1.2.1 นักเรียนสามารถอธิบายอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียงได้ถูกต้อง
- 1.2.2 นักเรียนสามารถอธิบายตำแหน่งระดับเสียงได้ถูกต้อง
- 1.2.3 นักเรียนสามารถอธิบายถึงการบังคับเสียงได้ถูกต้อง
- 1.2.4 นักเรียนสามารถออกเสียงตามบทฝึกได้ถูกต้อง
- 1.2.5 นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่งได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ
- 1.2.6 นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาวได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ
- 1.2.7 นักเรียนสามารถร้องเพลงดวงพระธาตุได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

1.3 เนื้อหา คือเนื้อเรื่องที่กำหนดอยู่ในแผนการสอน ซึ่งเป็นการเรียนถึงอวัยวะที่ใช้เปล่งเสียงในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทย เป็นเรื่องตามลำดับดังนี้

- 1.3.1 อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลาเสียงในการเอื้อน
- 1.3.2 บทฝึกการเอื้อน
- 1.3.3 บทฝึกเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น
- 1.3.4 บทฝึกเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น
- 1.3.5 บทฝึกเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

1.4 กิจกรรม เป็นเรื่องในการสอน จะดำเนินการสอนอย่างไร รูปแบบการสอนหรือกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการใช้กิจกรรมเป็นตัวฝึกทักษะดังนี้

- 1.4.1 ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
- 1.4.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยเปิดแถบบันทึกเสียงเพลงที่จะเรียนให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบครูอธิบายประวัติที่มาของเพลง
- 1.4.3 ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลง
- 1.4.4 ครูสาธิตการร้องเพลงครั้งละ 2 ห้อง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
- 1.4.5 ครูสรุปการร้องเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ 4 , 6 , 8 , 10 ห้องตามลำดับโดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
- 1.4.6 ครูสรุปการร้องตั้งแต่ต้นจนจบ จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

1.5 สื่อการสอน หมายถึงวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่เป็นสื่อกลางให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ได้แก่ บัตรคำ แผนภูมิ แถบบันทึกลีลาเสียง จังหวะ เทป และวิธีสอนแบบบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ

1.6 การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล จะวัดตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการทดสอบเป็นระยะระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนที่ละกลุ่มและที่ละคนตามลำดับ

2. บทฝึกการเอื้อน

แบบฝึกการเอื้อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นสื่อในการเรียนการสอนเป็นตัวอย่างในการฝึกการเปล่งเสียง ส่วนประกอบในบทฝึกการเอื้อนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เรื่องอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลาเสียง เป็นคำบรรยายการเปล่งเสียงประกอบภาพ

ส่วนที่ 2 บทฝึกการเอื้อน 10 บท

ส่วนที่ 3 บทฝึกในบทเพลง 3 เพลง ได้แก่ เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจรเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนขับร้องเพลงไทยรายวิชา ขับร้อง 1

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนขับร้องเพลงไทย รายวิชาขับร้อง 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดพุทธิพิสัย ทักษะในเรื่อง อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลาเสียง บทฝึกการเอื้อนในเพลง 3 เพลง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4. แบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย รายวิชา ขับร้อง 1

แบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย รายวิชา ขับร้อง 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัด การเปล่งเสียงเอื้อน ทำนอง จังหวะ ของเพลงต้นเพลงถึง เพลงจรเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ จำนวน 28 แบบสอบ แบบสอบละ 10 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน ผิดครั้งละ 1 คะแนน

5. แบบวัดเจตคติของผู้เรียน

เป็นการประเมินแบบฝึกโดยผู้เรียนที่มีต่อเหตุการณ์ในการเรียนการสอน ประกอบด้วยจุดประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา พฤติกรรมการเรียนการสอนของครู การวัดผลประเมินผล การประเมินของผู้เรียนแต่ละคน สรุปจากจำนวนนักเรียนที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกแต่ละชุด

1. เจงความถี่จำนวนนักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกการเอื้อนที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทฝึกการเอื้อน
2. คิดจำนวนนักเรียนที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทฝึกการเอื้อนเป็นร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ใช้บทฝึกการเอื้อน

6. แบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย

การพิจารณาส่วนประกอบต่างๆ ของการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินถึงความเหมาะสมของจุดประสงค์ กิจกรรม หลักฐานการเรียนการสอนแต่ละส่วน ดังเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย รวมถึงชี้แจงเสนอแนะทางแก้ไขปรับปรุงตามเกณฑ์ในการพิจารณา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบให้นักเรียน จำนวน 30 คน ทำการทดสอบ (Pre-test) หลังจากนั้นได้ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2541

ช่วงเวลาที่ทำการทดลองใช้เวลาเรียนปกติในช่วงโมงเรียนวิชาเลือกปฏิบัติศิลป์ รายวิชา ขั้บร้อง 1 เวลา 08.20 - 09.10 น. ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วัน เวลา และเนื้อหาการเรียนการสอนที่ทำการทดลอง

วัน เดือน ปี	เนื้อหา
อังคารที่ 19 พ.ค. 41	อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลเสียงในการเอื้อน
พุธที่ 20 พ.ค. 41	บทฝึกการเอื้อน ตอนที่ 1 บทฝึกเสียง เออ อือ เอ้ย ตอนที่ 2 บทฝึกเสียงครั้น เสียง 3 ระดับ เสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำไปหาสูงแล้วลงมาต่ำ ตอนที่ 3 บทฝึกเสียง 2 ระดับ โดยการข้ามเสียงสูงมาต่ำ เป็นคู่ 2, 3, 4
พฤหัสบดีที่ 21 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8
ศุกร์ที่ 22 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20
อังคารที่ 26 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8
พุธที่ 27 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16
พฤหัสบดีที่ 28 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
ศุกร์ที่ 29 พ.ค. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20
อังคารที่ 2 มิ.ย. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
พุธที่ 3 มิ.ย. 41	เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16
พฤหัสบดีที่ 4 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7
ศุกร์ที่ 5 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13
อังคารที่ 9 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7
พุธที่ 10 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13
พฤหัสบดีที่ 11 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8
ศุกร์ที่ 12 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16
อังคารที่ 16 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
พุธที่ 17 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13
พฤหัสบดีที่ 18 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
ศุกร์ที่ 19 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13

ตารางที่ 1 (ต่อ) วัน เวลา และเนื้อหาการเรียนการสอนที่ทำการทดลอง

วัน เดือน ปี	เนื้อหา
อังคารที่ 23 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
พุธที่ 24 มิ.ย. 41	เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16
พฤหัสบดีที่ 25 มิ.ย. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8
ศุกร์ที่ 26 มิ.ย. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16
อังคารที่ 30 มิ.ย. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8
พุธที่ 1 ก.ค. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16
พฤหัสบดีที่ 2 ก.ค. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
ศุกร์ที่ 3 ก.ค. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16
อังคารที่ 7 ก.ค. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
อังคารที่ 14 ก.ค. 41	เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16

2. ในระหว่างดำเนินการทดลอง เมื่อจบเนื้อหาแต่ละตอน ผู้วิจัยประเมินด้วยแบบสอบทักษะตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน เพื่อนำผลการประเมิน คือ คะแนนการประเมินทั้งหมดมาหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน

3. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ที่ทำการทดลองกับนักเรียนตามเวลาที่กำหนดไว้ในตารางที่ 1 แล้วนั้น นักเรียนทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลคะแนนไปหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน ผู้วิจัยประเมินภาคปฏิบัติตามแบบสอบทักษะการขับร้อง 3 เพลง ได้แก่ เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น เพื่อนำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และทำแบบวัดเจตคติ ของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1 ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในกำหนดการสอน เพื่อนำผลคะแนนไปหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ และผลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อนตามเกณฑ์กำหนด 80 / 80

เมื่อ 80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนในกิจกรรมของบทฝึกการเอื้อน

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคำตอบที่นักเรียนทำได้ถูกต้องในแบบทดสอบหลังเรียน

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum \left(\frac{x}{n_1} \times 100 \right)}{A}$$

$$E_2 = \frac{\sum \left(\frac{y}{n_2} \times 100 \right)}{A}$$

x คือ คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบจากแบบสอบทักษะ

y คือ คะแนนจากการทดสอบความรู้ในการฝึกการเอื้อนของนักเรียนแต่ละคน

n_1 คือ คะแนนเต็มของแบบสอบทักษะ

n_2 คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

A คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ฝึกการเอื้อน

2. การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนก่อนและหลังใช้บทฝึกการเอื้อน ใช้สถิติ Two dependent Samples (t - test)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

D = คะแนน Post test - คะแนน Pre test

3. การประเมินทักษะการขับร้องของผู้เรียนหลังใช้บทฝึกการเอื้อน ใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

4. การประเมินเจตคติของผู้เรียนต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทฝึกการเอื้อน ใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์

การหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมมติฐาน การสอน ขับร้องเพลงไทยด้วยบทฝึกการเอื้อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เลือกเรียนวิชาเลือก ปฏิบัติศิลป์ รายวิชา ขับร้อง 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบทักษะการขับร้อง และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนการสอนของ บทฝึกการเอื้อน เป็นเครื่องมือในการวัดและเก็บข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการขับร้องเพลงไทย และเจตคติของนักเรียนเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปทดลองกับตัวอย่างประชากร เพื่อศึกษาประเด็นต่อไปนี้

1. ศึกษาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80
2. ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนตัวอย่างประชากรที่เรียนด้วย บทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1
3. ศึกษาคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนด (เพลงดันเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้ ทางยาว เพลงดวงพระธาตุ)
4. ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1 ของนักเรียน ชั้นกลางปีที่ 1 จำนวน 30 คน ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลจากคะแนนจากแบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน และผลจากคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลคะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย ระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ ในการวัดผล	จำนวน นักเรียน	ผลรวม	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
แบบสอบทักษะ	30	7097	280	84.49
แบบทดสอบหลังเรียน	30	978	40	81.50

จากตารางที่ 2 ที่แสดงประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อนนั้น พบว่า ประสิทธิภาพตัวแรก ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนในแบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 84.49 และประสิทธิภาพตัวหลัง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคำตอบที่นักเรียนทำได้ ถูกต้องในแบบ ทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 81.50 ประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน จึงมีค่าเท่ากับ $84.49 / 81.50$ แสดงว่า บทฝึกการเอื้อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสมมุติฐานการ วิจัยที่กำหนดไว้ที่ 80 / 80

2. การเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1

จากผลการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัยนำผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนด้วยบทฝึกการเอื้อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดกระบวนการแล้ว ผู้เรียนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด และหลังจากทำการ วิเคราะห์แล้ว ปรากฏผลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระหว่างก่อนการฝึกจากบทฝึกการเอื้อน และหลังการฝึกจากบทฝึกการเอื้อน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

จำนวน นักเรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย		σ_D	t
	ก่อนการฝึก	หลังการฝึก		
30	7.87	32.6	.79	31.22*

* $P < .01$ ($.01 t_{29} = 2.462$)

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ค่า t 31.30 มีนัยสำคัญ ณ ระดับ .01 นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยในการฝึกทักษะการขับร้องก่อนฝึกแตกต่างกันกับคะแนนหลังฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนดังกล่าวพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังฝึกทักษะการขับร้อง ($\bar{x} = 32.6$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกทักษะการขับร้อง ($\bar{x} = 7.87$) หมายความว่า การสอนโดยใช้บทฝึกการเอื้อนทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการขับร้องอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ .01

3. การศึกษาคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนด (เพลงต้นเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้ หางยาว เพลงดวงพระธาตุ)

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลด้านทักษะการขับร้องเพลงไทย โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 คะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนดจากแบบสอบทักษะ

จำนวนนัก เรียน	คะแนนเต็ม	เพลงต้น เพลงฉิ่ง	เพลงจระเข้ หางยาว	เพลงดวง พระธาตุ	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
30	280	2003	3059	2070	7132	84.90

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามทักษะการขับร้องเพลงไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อน มีค่าเท่ากับ 84.90 เป็นไปตามความคาดหวังตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ผลการประเมินแบบสอบถามทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

4. การวิเคราะห์ผลจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการสอนของบทฝึกการเอื้อน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนประชากร 30 คน จากแบบวัดเจตคติ โดยให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ สำหรับคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผลจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนตัวอย่างประชากร มีเพียง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย และไม่แน่ใจ ผู้วิจัยจึงปรับข้อมูลเป็น เห็นด้วย และไม่แน่ใจ โดยนำคะแนนเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยเข้าด้วยกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีเจตคติต่อบทฝึกการเอื้อน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาจากการสอนด้วยบทฝึกเอื้อน	29	96.67	1	3.33
2. นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้รวดเร็วและสะดวก	21	70	9	30
3. บทฝึกเอื้อนมีสื่อการสอนที่เหมาะสม ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาง่ายขึ้น	30	100	-	0
4. บทฝึกเอื้อนมีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	30	100	-	0
5. บทฝึกเอื้อนมีเทคนิคการสอนหลายแบบอย่างเหมาะสม	26	86.67	4	13.33

ตารางที่ 5 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีเจตคติต่อบทฝึกการเอื้อน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. บทฝึกเอื้อนสอนตามลำดับที่เหมาะสม	29	96.67	1	3.33
7. นักเรียนเห็น โครงสร้างของเนื้อหา สาระในบทฝึกเอื้อน	28	93.33	2	6.67
8. บทฝึกเอื้อนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม	28	93.33	2	6.67
9. บทฝึกเอื้อนมีการสรุปบทเรียนที่เหมาะสม	29	96.67	1	3.33
10. ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติตามบทฝึกเอื้อนอย่างเหมาะสม	30	100	-	0
11. บทฝึกเอื้อนมีการยกตัวอย่างช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น	30	100	-	0
12. คำอธิบายจากบทฝึกเอื้อนชัดเจน	30	100	-	0
13. มีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ	30	100	-	0
14. การแบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องเหมาะสม	29	96.67	1	3.33
15. ผลที่ได้จากการเรียนโดยใช้บทฝึกเอื้อนคุ้มค่ากับเวลาที่สูญเสียไป	30	100	-	0
16. บทฝึกเอื้อนช่วยให้การเรียนรู้ขับร้องเพลงไทยน่าสนใจมากขึ้น	30	100	-	0

ตารางที่ 5 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีเจตคติต่อบทฝึกการเอื้อน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
17. บทฝึกเอื้อนกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้ชัดเจน	27	90	3	10
18. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ ขับร้องเพลงไทยใน บทฝึกเอื้อนมีความเหมาะสมดี	30	100	-	0
19. นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	26	86.67	4	13.33
20. บทฝึกเอื้อนช่วยแก้ปัญหาในเรื่องระดับความสามารถของผู้เรียน	26	86.67	4	13.33
21. สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาทุกขั้นตอน	30	100	-	0
22. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนขับร้องเพลงไทยโดยใช้บทฝึกเอื้อนไปใช้ประโยชน์ในการเรียนขับร้องอื่นๆ ได้อีกมาก	30	100	-	0
23. บทฝึกเอื้อนช่วยให้นักเรียนรู้จักช่วยตัวเองมากขึ้น	28	93.33	2	6.67
24. บทฝึกเอื้อนช่วยให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องการขับร้องเพลงไทยกว้างขวางขึ้น	30	100	-	0
25. บทฝึกเอื้อนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการขับร้องเพลงไทยง่ายขึ้น	29	96.67	1	3.33
26. นักเรียนได้รับการเสริมแรงจากบทฝึกเอื้อนอย่างเหมาะสม	29	96.67	1	3.33
27. กิจกรรมที่ได้รับมอบหมายช่วยเสริมสร้างความรอบรู้และแก้ปัญหา	29	96.67	1	3.33

ตารางที่ 5 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีเจตคติต่อบทฝึกการเอื้อน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
28. บทฝึกเอื้อนนี้มีการวางแผนและเตรียมขั้นตอนการฝึกมาอย่างดี	28	93.33	2	6.67
29. เกณฑ์ประเมินผลมีความเหมาะสมยุติธรรม	29	96.67	1	3.33
30. การวัดผลครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาสาระที่สำคัญ	30	100	-	0

จากตารางที่ 5 จึงเห็นว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของบทฝึกการเอื้อน โดยเห็นด้วยกับบทฝึกการเอื้อนตามแบบวัดเจตคติทั้ง 30 ข้อ มากกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 ประเด็น คือ การศึกษาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อนการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียน การศึกษาผลของทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนด และการวิเคราะห์ผลจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่กล่าวมาแล้ว ทั้งหมดนี้ สรุปได้ว่า การวิจัยโดยการทดลองใช้บทฝึกการเอื้อนที่สร้างขึ้นครั้งนี้เป็นไปตามความคาดหวังของสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกประการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเชิงทดลองเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1 สำหรับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบทฝึกการเอื้อน ในรายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน ในรายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน บทฝึกการเอื้อน ในรายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรีที่เป็นตัวอย่างประชากร
4. เพื่อประเมินผลด้านทักษะการขับร้อง และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกการเอื้อน เมื่อสิ้นสุดการสอน

สมมุติฐานการวิจัย

1. บทฝึกการเอื้อน ในรายวิชา ขับร้อง 1 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80 / 80
2. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการเอื้อนในรายวิชาขับร้อง 1 และมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงไทยตามแบบประเพณีการปฏิบัติ มีคะแนนรวมโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
4. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทฝึกการเอื้อน รายวิชาขับร้อง 1 มีคะแนนรวมโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชาย 9 คน นักเรียนหญิง 21 คน การเลือกตัวอย่างประชากร ทางวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการรับสมัครตัวอย่างประชากร จึงเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนในรายวิชาขับร้อง 1 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทฝึกการเอื้อน
2. แผนการสอนบทฝึกการเอื้อน จำนวน 30 แผน
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ
4. แบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทย จำนวน 28 แบบสอบ
5. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรม จำนวน 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ตัวอย่างประชากรจากการรับสมัคร จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชาย 9 คน นักเรียนหญิง 21 คน แล้ว ได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียนทั้ง 30 คน ทำแบบก่อนเรียนในขั้นตอนแรก
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนขับร้องเพลงไทย ด้วยบทฝึกการเอื้อน ที่สร้างขึ้นกับนักเรียน เป็นเวลา 30 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สอนสัปดาห์ละ 4 ครั้ง รวม 8 สัปดาห์ใช้เวลาในชั่วโมงเรียนปกติ คือเวลา 08.20 น. ถึง 09.10 น.

3. ในระหว่างการเรียนการสอน เมื่อสิ้นสุดเนื้อหาแต่ละตอน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบทักษะประเมินทักษะการขับร้องเพลงไทย เพลงต้นเพลงถึง 80 คะแนน เพลงจะเข้หางยาว 120 คะแนน เพลงดวงพระธาตุ 80 คะแนน รวม 280 คะแนน

4. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบหลังเรียน แบบสอบทักษะและแบบวัดเจตคติให้นักเรียนทำการทดสอบตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในกำหนดการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80

2. เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อน

3. วิเคราะห์ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทย (เพลงต้นเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ) ของนักเรียนตัวอย่างประชากรตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ
4. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนตัวอย่างประชากรที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ของบทฝึกการเอื้อน ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. บทฝึกการเอื้อน รายวิชา ขับร้อง 1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.49 / 81.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80
2. นักเรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 31.30 แสดงว่า ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลคะแนนทักษะการขับร้องที่กำหนด ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.90 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่า ผลการประเมินด้านทักษะในการขับร้อง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
4. นักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ของบทฝึกการเอื้อน โดยเห็นด้วยกับบทฝึกการเอื้อนตามแบบวัดเจตคติทั้ง 30 ข้อ มากกว่าร้อยละ 70

อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ผลการเรียนเรื่อง บทฝึกการเอื้อน ดังได้สรุปผลมาแล้วนั้น พบว่าบทฝึกการเอื้อนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลคะแนนจากแบบสอบทักษะการขับร้องเพลงไทยที่กำหนดมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 84.90 แสดงว่า นักเรียนตัวอย่างประชากรที่เรียนการขับร้องเพลงไทยด้วยบทฝึกการเอื้อนมีทักษะด้านการขับร้องเพลงไทยตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลคะแนนของแบบวัดเจตคติ นักเรียนที่เรียนด้วยบทฝึกการเอื้อนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทฝึกการเอื้อน โดยเห็นด้วยกับบทฝึกการเอื้อนตามแบบวัดเจตคติทั้ง 30 ข้อ มากกว่าร้อยละ 70 นับว่าการทดลองครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่คาดไว้ทุกประการ

จากแนวคิดของนักการศึกษา บันลือ พฤกษ์วัน เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์ และสุกรี เจริญสุข ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนแบบ เป็นขั้นตอนเริ่มต้นที่ครูให้แบบอย่างที่ต้องการเห็นได้ และได้

สัมผัส แล้วอาศัยการเลียนแบบ เพื่อลอกเลียนให้เหมือนแบบ การฝึกซ้อมและการทำซ้ำ เป็นการย้ำทักษะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ การทำซ้ำทำให้เกิดความชำนาญ สามารถควบคุม กำกับ และจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับแนวคิดของ ชินอิชิ ชูซูกิ เป็นการสอนแบบพูดตามแม่ (Mother tongue method) คือ การสอนให้เด็กปฏิบัติด้วยความจำโดยครูเป็นผู้สาธิตให้ดู จากบทฝึกการเอื้อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น จะเรียนเอื้อนตามเสียงที่เปล่งออกมาแต่ละเสียง โดยมีโน้ตสากลกำกับทั้งเสียงและระยะเวลาในการเปล่งเสียง สำหรับให้นักเรียนเห็นได้ สัมผัสได้ ตามทฤษฎีการเลียนแบบ ครูเป็นผู้สาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู ตามแผนการสอนของบทฝึกการเอื้อนก็สอดคล้องกับทฤษฎีของ ชินอิชิ ชูซูกิ เป็นการสอนแบบพูดตามแม่ (Mother tongue method) จึงทำให้ครูและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการช่วยลดช่องว่างระหว่างครูและนักเรียนจากแนวคิดและทฤษฎีการฝึกซ้อมและการทำซ้ำ เป็นการย้ำทักษะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ การทำซ้ำให้เกิดความชำนาญ สามารถควบคุม กำกับและจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังคะแนนสอบทักษะที่ได้กล่าวมาแล้ว

ดังนั้น การเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยแต่โบราณ เป็นการเรียนแบบปากต่อปาก ไม่มีกิจกรรมร่วมทำให้เกิดความเบื่อหน่ายทั้งครูและนักเรียน และกฎเกณฑ์การเปล่งเสียงในการขับร้องเพลงไทยมีอยู่มากมาย คนสมองดีและมีพรสวรรค์สามารถปฏิบัติได้ดี ผู้วิจัยจึงศึกษารูปแบบและประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดที่จะช่วยให้ผู้สอนได้ใช้เวลาในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบแผน จากการทดลองและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสามารถนำไปใช้สอนให้กับนักเรียนที่ฝึกหัดเบื้องต้นในการขับร้องเพลงไทยได้ทุกระดับ แต่การเขียนหลักและวิธีขับร้องยังมีผู้เขียนไว้น้อยมาก เพราะเป็นเรื่องยากที่บรรยายให้เข้าใจได้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือ ควรต้องมีแถบบันทึกเสียงอธิบายและยกตัวอย่างประกอบด้วยเป็นตอน ๆ ดังที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ บรรดาวิชาการในแขนงต่าง ๆ ย่อมต้องมีหลักและวิธีปฏิบัติ โดยเฉพาะการขับร้องเป็นศิลปะที่ละเอียดอ่อน ถ้าเพียงแต่ปฏิบัติได้ แต่ขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอน การปฏิบัติก็ขาดความไพเราะ ฉะนั้นผู้เขียนจึงควรต้องรู้หลักเกณฑ์ที่แน่นอน และต้องปฏิบัติตามหลักได้อย่างมั่นคง จึงทำให้เกิดความไพเราะ งดงามและลึกซึ้งได้ความประณีต บรรจง ในการเอื้อนแต่ละวรรคแต่ละคำร้องเป็นสิ่งสำคัญ จากบทฝึกการเอื้อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก็เป็นวิธีการต่อเพลงที่เป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและจำได้ ก็เป็นเพียงโครงสร้างของเพลงเท่านั้น เมื่อจำเพลงได้แล้วก็ค่อย ๆ คบแต่ง จัดเสียง จัดเอื้อน จัดวางคำเป็นที ๆ ไป ซึ่งใช้เวลาไม่ช้านัก เมื่อจบเพลงก็รู้สึกว่าการขับร้องของผู้เรียนน่าฟัง และผู้เรียนเห็น “หลักการเรียนขับร้อง” และเมื่อต่อเพลงต่อไปก็เพิ่มวิธีการ หลักการให้มากขึ้นให้สูงขึ้นตามความสามารถของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเรียนได้สัก 2 - 3 เพลง การขับร้องก็

ขึ้นและนำฟังขึ้น เพราะอาศัยหลักและวิธีการที่กล่าวมา และวิธีสอนนี้ ผู้สอนต้องมีความรอบรู้และมีความชำนาญในด้านการขับร้องเป็นอย่างดียิ่งในการที่นำหลักทฤษฎีการขับร้องมาสอดคล้องพร้อม ๆ กัน การสอนปฏิบัติเพื่อเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนขับร้อง ส่วนการเลือกเพลงที่จะสอนเบื้องต้นนี้ ตามหลักสูตรการขับร้องอันเป็นวิชาเอกทางสายอาชีพ แตกต่างจากการสอนวิชาขับร้องโดยทั่วไป กล่าวคือการสอนขับร้องโดยทั่วไปนั้น สอนด้วยการเลือกเพลงสั้นๆง่ายๆ แต่ถ้าการเรียนขับร้องเป็นวิชาหลักโดยเฉพาะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์สอนเพลงคันทันเพลงถึงสามชั้น ทั้งนี้เพื่อให้เด็กชินกับการเอื้อนมาก ๆ เสียก่อน เมื่อเด็กเอื้อนทำนองยาก ๆ ได้แล้ว เพลงที่ต่อให้เด็กในลำดับต่อไปก็จะเป็นการยากแก่เด็กเลย และอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นเพลงที่มีระดับเสียงตรง ๆ ไม่มีโศกพัน

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ จะต้องศึกษาทำความเข้าใจบทฝึกการเอื้อน และแผนการสอนให้เข้าใจทุกขั้นตอน
2. ผู้สอนจะต้องสอนตามขั้นตอนในเนื้อหาและเวลา ตามแผนการสอนที่กำหนด
3. ผู้สอนควรเตรียมการสอนทุกครั้งที่จะทำการสอน
4. การสอนร้องเพลงไทยจากบทฝึกการเอื้อน ควรจะเป็นการใช้ในกระบวนการฝึกหัดเบื้องต้น หรือต่อเพลงเพื่อให้รู้ทำนองเพลงอย่างง่าย ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดสร้างบทฝึกที่มีรูปแบบเดียวกันกับผู้วิจัยได้สร้างไว้ เช่น บทฝึกการหายใจ บทฝึกจังหวะ บทฝึกการเปล่งเสียงในเนื้อร้อง
2. ควรมีการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ หรือครูอาวุโสที่สอนขับร้องเพลงไทย เพื่อทำความเข้าใจถึงการนำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ และยอมรับวิธีสอนใหม่ ๆ มากขึ้น
3. ควรจัดทำสื่อในรูปแบบบันทึกเสียง และแถบวีดิทัศน์ให้นักเรียนได้นำไปทบทวนนอกเวลาเรียนได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา อินทรสุวานนท์. (2526). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เพลงพื้นบ้านภาคกลาง ในระดับปริญญาตรี โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คณพล จันทรหอม. (2539). การขับร้องเพลงไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคณตรีไทย และคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานคณตรีไทยทบวงมหาวิทยาลัย. (2538). เกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาชีพคณตรีไทย. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เจริญใจ สุนทรวาทีน. (2538). สายเสนาะ. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. (บมจ.ธนาคารกสิกรไทย สนับสนุนการจัดพิมพ์เป็นที่ระลึกในงานฉลองอายุ 80 ปี อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. และคนอื่น ๆ. (2523). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา เล่มที่ 3 หน่วยที่ 11-15. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.
- ท้วม ประสิทธิ์กุล. (2535). หลักการขับร้องเพลงไทย. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด. (จัดพิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ นางท้วม ประสิทธิ์กุล).
- ธนิต อยู่โพธิ์. (2529). สารัตถะคณตรีไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์. (ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ นายชวลิตส์ กันดารัตติ).
- บันลือ พงกษะวัน. (2534). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง วรรณสุด. (2535). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพจน์ อ้าววิรุฬหกการ. (2522). อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน: ใน คณตรีไทยอุดมศึกษา. ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองการพิมพ์.
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2529). คณตรีวิจักษ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามสมัย.
- เพชรสุดา ภูมิพันธ์. (2533). การสร้างชุดจุดจบเรื่อง การสืบทอดวิชาวินิบัติเครื่องสายไทยสำหรับนักศึกษาวิชาเอก คณตรีศึกษา ในวิทยาลัยครูบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2536). จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก. กรุงเทพมหานคร :

โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.

มนตรี ตราโมท. (2538). ดุริยสาส์น. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้พิมพ์พระราชทานในงานพระราชทานเพลิงศพ นายมนตรี ตราโมท).

มาลินี จุฑารพ. (2539). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.

เลื่อน สุนทรวาทิน. (2537). การขับร้องเพลงไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. (เอกสารประกอบการพิจารณา เพื่อขออนุมัติปริญญาครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์).

ศึกษา, กระทรวง กรมศิลปากร. (2535). หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534). กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชา ทฤษฎีและกระบวนการเรียนวิชาดนตรี.

นครปฐม : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.

สังัด ภูเขาทอง. (2525). โน้ตดนตรีไทย สำหรับฝึกหัดและขับร้องเพลงไทย. กรุงเทพมหานคร :

ภาควิชาดนตรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. อัดสำเนา.

_____. (2532). การดนตรีไทย และทางเข้าสู่ดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

สมพงษ์ กาญจนผลิน. (2539). ทักษะการขับร้อง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลิฟแลนด์ลิฟเพรสจำกัด.

สุกรี เจริญสุข. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชาสุนทรียศาสตร์ของคนตรี. นครปฐม :

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย. สถิติ วิจัย และการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.

สุภารัตน์ ชาญเลขา. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของ

นักศึกษาวิทยาลัยครู ที่เรียน โดยการใช้ชุดการสอนจุลบทกับการสอนแบบปกติ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2535). การผลิตชุดการสอน และชุดการสอนภาษาไทยเรื่อง “คำพ้อง”.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.

- สุพจน์ ยุคลธรวงศ์. (2540). ชุดการสอนเรื่อง ไวโอลิน ตามแนวการสอนของ ชูชาติ พิทักษ์การ
สำหรับนิสิตที่ไม่ได้ศึกษาไวโอลินเป็นวิชาเอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
 มหาบัณฑิต, ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี ขจรดำรงกิจ. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐานของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์และการใช้การขับร้อง.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรสิทธิ์ บินะเล. (2536). ปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงดนตรี-นาฏศิลป์ของ
ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม.
 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- เสวี เข้มเปี่ยม. (2531). เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่อง การตีฆ้องวงใหญ่ โดยใช้
บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์. (2531). ทฤษฎีและปฏิบัติดนตรีไทย ภาค 1 ว่าด้วยหลักและทฤษฎีดนตรีไทย.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศิริวิทย์ จำกัด.
- อนงค์ นาคสวัสดิ์. (2540). การพัฒนาการออกเสียงภาษาไทยด้วยดนตรีสี่ระ. กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิลักษณ์ ธรรมทวีธิกุล. (2540). สัทศาสตร์ในการศึกษาวรรณคดีร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร :
 ม.ป.ท. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ.
- อมร ทวีศักดิ์. (2536). สัทศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหธรรมิก จำกัด.
- เอื้อ มณีรัตน์. (2530). คู่มือการสอนไวโอลินให้แก่เด็กตามวิธีซุซูกิ. วารสารเพลงดนตรี. ปีที่ 2
 (ฉบับที่ 2 ธันวาคม), หน้า 57 - 62.

ภาษาอังกฤษ

- Clark, John, and Yallop, Collin. 1995. An Introduction to Phonetics and Phonology, 2nd ed.
 Cambridge, MA : Blackwell.
- Denes, Peter, and Pinson, Elliot. 1973. The Speech Chains : The Physics and Biology of Spoken
Language. New Jersey : Anctor Press.
- Ladefoged, Peter. 1993. A Course in Phonetics, 3rd ed. Forth Worth : Harcourt Brace
 Jovanovich.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ สุดจิต คุริยประณีต (ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะไทย)
ผู้เชี่ยวชาญศิลปะไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ศิริ วิชเวช
ผู้เชี่ยวชาญศิลปะไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ อุ่น บัวเอี่ยม
ผู้เชี่ยวชาญศิลปะไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์ ทศนีย์ ขุนทอง
ที่ปรึกษาศิลปะไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์
5. อาจารย์ พัฒน์ พร้อมสมบัติ
นักวิชาการนาฏศิลป์และดนตรี ระดับ 8 สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์

แบบตรวจสอบคุณภาพบทฝึกการเอื้อนในรายวิชาขับร้อง 1

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบตรวจสอบคุณภาพบทฝึกเอื้อนนี้ขึ้น เพื่อต้องการสอบถามความคิดเห็นของท่าน และจะได้นำไปพิจารณาว่า บทฝึกเอื้อนนี้มีคุณภาพหรือไม่ โปรด ตอบตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วย .
อย่างมาก เห็นด้วยปานกลาง และ เห็นด้วยน้อย

ด้านที่พิจารณา	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	หมายเหตุ
1. เกี่ยวกับจุดประสงค์				
1.1 ระบุไว้ชัดเจน				
1.2 รายละเอียดเหมาะสม				
1.3 สอดคล้องกับความต้องการของวิชา				
1.4 มีความเป็นไปได้				
2. เกี่ยวกับกิจกรรม				
2.1 มีความเหมาะสม				
2.2 มีประสิทธิภาพ				
2.3 กิจกรรมต่างๆ จำเป็นต่อการบรรลุจุดประสงค์				
2.4 มีการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรม				
3. เกี่ยวกับหลักฐานการเรียนรู้ และ การประเมินผล				
3.1 กำหนดวัน เวลา ประเมินไว้ชัดเจน				
3.2 กำหนดหลักฐานและวิธีการประเมิน ไว้ชัดเจน				
3.3 หลักฐานและวิธีการประเมินมี ความเหมาะสม				
4. พิจารณาโดยส่วนรวม				
- มีการจัดทำอย่างรอบคอบ เหมาะสม				

- คะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- คะแนนจากแบบประเมินทักษะกิจกรรมระหว่างเรียน
- คะแนนจากแบบสอบภาคปฏิบัติ

ตารางที่ 6 ผลคะแนนทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และค่าความแตกต่าง
ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน	แบบทดสอบ หลังเรียน	ค่าความแตกต่าง (d)	ค่าความแตกต่าง ยกกำลัง 2 (d ²)	หมายเหตุ
1	12	37	25	625	
2	11	37	26	676	
3	11	37	26	676	
4	15	32	17	289	
5	9	29	20	400	
6	5	32	27	729	
7	5	33	28	784	
8	8	33	25	625	
9	12	33	21	441	
10	8	29	21	441	
11	4	32	28	784	
12	13	32	19	361	
13	4	31	27	729	
14	6	35	29	841	
15	12	31	19	361	
16	8	34	26	676	
17	5	31	26	676	
18	9	33	24	576	
19	6	40	34	1156	
20	7	30	23	529	
21	7	28	21	441	
22	4	21	17	289	
23	8	36	28	784	
24	6	40	34	1156	

ตารางที่ 6 (ต่อ) ผลคะแนนทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ
ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน	แบบทดสอบ หลังเรียน	ค่าความแตกต่าง (d)	ค่าความแตกต่าง ยกกำลัง 2 (d ²)	หมายเหตุ
25	7	31	24	576	
26	5	29	24	576	
27	9	39	30	900	
28	8	32	25	576	
29	8	29	21	441	
30	4	32	28	784	
รวม	236	978	742	18898	

ตารางที่ 7 ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน

ลำดับที่ ข้อสอบ	รายละเอียดข้อสอบ																				รวม (280)
	เพลงต้นเพลงดัง										เพลงจะระเซ่ทางยาว										เพลงดวงพระธาตุ
	10	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	
1	10	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	260
2	10	10	9	10	10	9	10	9	9	10	10	10	10	10	10	9	9	10	10	10	273
3	10	10	10	9	9	10	10	10	9	9	10	10	10	10	10	9	9	10	10	10	270
4	9	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	251
5	7	8	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	220
6	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	231
7	8	8	8	8	9	9	9	9	8	8	8	8	8	8	8	7	8	8	8	8	234
8	8	7	7	8	8	8	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	229
9	9	9	9	9	9	9	9	10	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	241
10	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	8	8	8	8	222
11	7	7	7	8	7	7	8	8	9	9	9	9	9	9	9	8	8	8	9	9	235
12	9	10	10	10	10	10	10	9	9	10	10	10	10	10	10	9	9	8	9	10	272
13	10	9	9	9	10	10	10	10	9	10	10	10	10	10	10	9	9	9	10	10	271
14	8	8	8	8	8	8	8	8	9	9	9	9	9	9	9	9	8	9	9	8	241
15	7	8	7	7	8	8	8	8	8	8	9	9	9	9	9	9	9	8	9	9	234
16	8	7	7	7	8	8	8	8	9	9	9	9	9	9	9	8	8	8	8	8	233
17	7	7	7	8	7	7	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	215
18	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	7	8	7	7	223
19	8	8	8	8	8	8	8	9	9	9	10	10	10	10	10	8	8	8	8	8	247
20	7	7	7	7	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	7	7	7	8	8	8	213

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทยระหว่างเรียน

ลำดับที่	รายละเอียดข้อสอบ																								รวม (280)	
	ข้อสอบ	เพลงต้นเพลงถึง								เพลงจระเข้ทางยาว								เพลงดวงพระธาตุ								
		7	7	7	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	7	7	7	7	7	8		8
21	7	7	7	7	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	7	7	7	8	8	213	
22	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	8	8	190	
23	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	223	
24	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	7	8	8	8	8	224	
25	8	8	9	9	9	9	9	9	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	9	9	233	
26	6	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	219	
27	7	7	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	253	
28	7	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	8	8	9	9	9	9	256	
29	8	8	8	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	8	8	9	9	9	9	255	
30	7	7	8	8	8	8	8	8	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	7	7	8	8	8	8	216	

ตารางที่ 8 ผลคะแนนสอบทักษะการขับร้องเพลงไทยหลังเรียน

ลำดับที่	เพลงต้น เพลงฉิ่ง	เพลงจระเข้ หางยาว	เพลง ดวงพระธาตุ	คะแนนรวม 280
1	72	110	75	257
2	75	118	78	271
3	75	115	80	270
4	75	108	73	253
5	60	96	64	220
6	72	96	73	241
7	64	100	65	229
8	66	106	64	236
9	64	102	66	232
10	65	96	64	225
11	72	106	70	248
12	78	110	80	268
13	78	116	80	274
14	64	108	70	242
15	72	100	70	242
16	56	90	64	210
17	72	106	72	251
18	56	96	60	212
19	64	104	70	238
20	72	96	64	232
21	60	96	64	220
22	56	86	60	202
23	64	96	66	226
24	65	98	64	227
25	66	96	70	232
26	57	98	64	219
27	70	106	72	248
28	70	110	72	252
29	70	110	72	252
30	56	84	64	204

เรื่อง อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลเสียงในการเอื้อน

เสียง ความหมายตามพจนานุกรม “สิ่งที่ได้ยินด้วยหู”

การเปล่งเสียง มนุษย์มีศูนย์ควบคุมการเปล่งเสียงอยู่ที่สมองโดยสมองจะส่งสัญญาณไฟฟ้าไปตามเส้นประสาทหลายเส้นไปควบคุมอวัยวะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการออกเสียง ได้แก่ กล่องเสียง กล้ามเนื้อหน้าท้อง หน้าอก กระบังลม ช่องปาก เป็นต้น

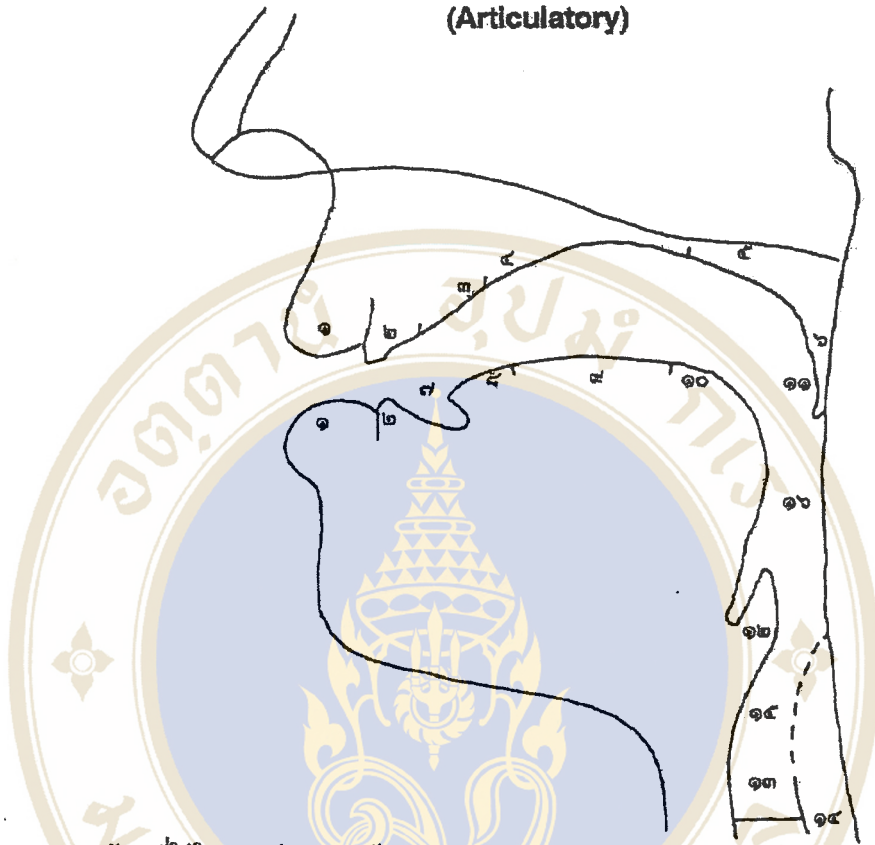
การขับร้องย่อมมีที่มาของเสียงหลายตำแหน่ง

1. คอ
2. เพดาน
3. ปาก
4. ไรฟัน
5. จมูก

ตำแหน่งเหล่านี้ มีที่ใช้ต่างกันคือ

1. คอ เป็นตำแหน่งที่ใช้ในการขับร้องที่มีเสียงต่ำ และใช้เป็นตำแหน่งออกเสียงสระบางตัว เช่นสระออ เสียงที่เกิดจากคอก่อน โดยมากจะใช้ในการขับมากกว่าการร้อง
2. เพดาน เป็นตำแหน่งที่ใช้กับอักษรบางตัว เช่นตัวอักษรในวรรณคดี
3. ปาก ตำแหน่งนี้ ในการขับร้องเพลงไทยนับว่าเป็นตำแหน่งที่ใช้มากที่สุด เพราะว่าวิธีการขับร้องเพลงไทยต้องการเสียงที่ดังออกมาจากลำคอโดยตรง ถ้าใช้ประกอบกับตัวอักษรบางตัวก็ได้กับตัวอักษรวรรณคดี ประ
4. ไรฟัน ตำแหน่งนี้รวมเรียกทั้งปุ่มเหงือก ภายในไรฟัน เป็นตำแหน่งที่ใช้สำหรับใช้ประกอบกับตัวอักษรในวรรณคดี จะ
5. จมูก เป็นตำแหน่งที่มีใช้มากเหมือนกันสำหรับการขับร้องเพลงไทย แต่ในการขับร้องจะต้องระวังไม่ให้ออกมาจากจมูกโดยตรง ควรเป็นเพียงอนุโลมเท่านั้น เสียงที่เกิดจากจมูกนี้โดยมากอยู่ในวิธีเอื้อน และสระอือ

อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง^a
(Articulatory)

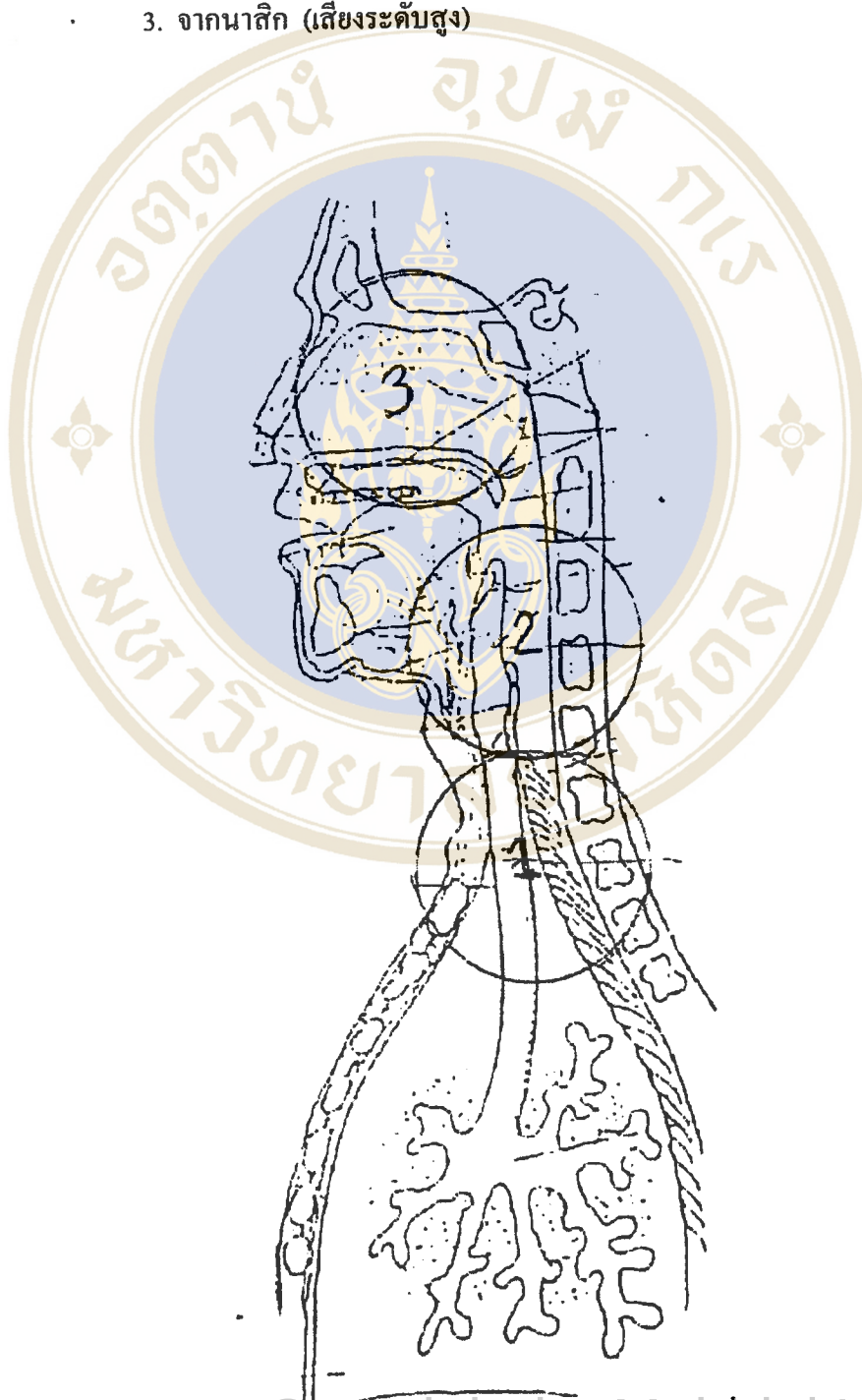
แสดงอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง

๑. ริมฝีปาก lips : upper, lower lip	๑๒. แผ่นเนื้อปากหลอดลม epiglottis
๒. ฟัน teeth	๑๓. กล่องเสียง larynx
๓. ปุ่มเหงือก tooth ridge, alveolar ridge	ก. เส้นเสียง, สายเสียง Vocal cords, vocal folds
๔. เพดานแข็ง hard palate	ข. ช่องระหว่างเส้นเสียง glottis
๕. เพดานอ่อน soft palate (Velum)	๑๔. ทางเดินอาหาร food passage (esophagus)
๖. ลิ้นไก่ uvula	alimentary canal, esophageal canal
๗. ปลายลิ้น tip point of the tongue	๑๕. หลอดลม windpipe (trachea)
๘. ลิ้นส่วนปลาย blade of the tongue	๑๖. ช่องคอ ทรายคอ pharynx, pharyngeal cavity
๙. ลิ้นส่วนหน้า front of the tongue	๑๗. ช่องจมูก, โพรงจมูก nasal cavity
๑๐. ลิ้นส่วนหลัง back of the tongue	๑๘. ช่องปาก oral cavity, oral chamber.
๑๑. โคนลิ้น root of the tongue	

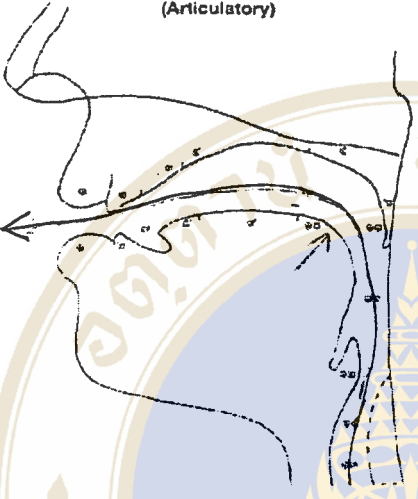
ตำแหน่งระดับเสียง

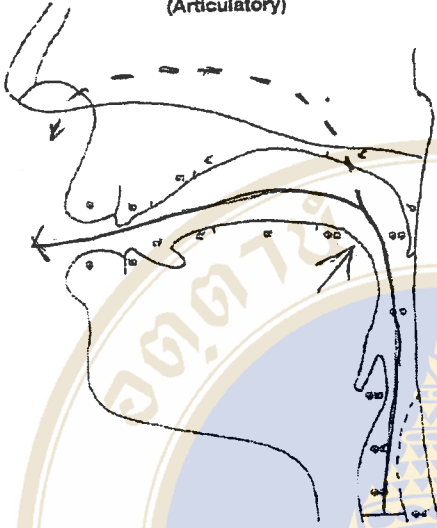
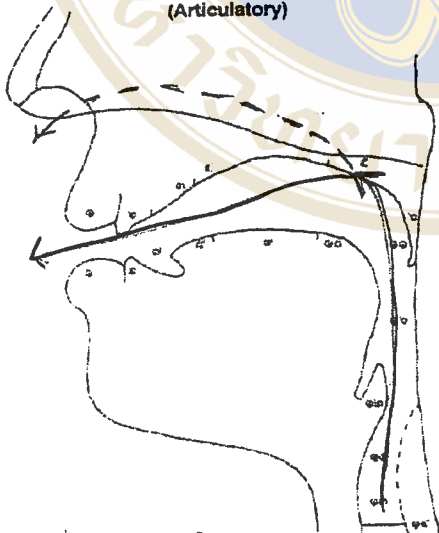
ระดับเสียงการขับร้องเพลงไทย

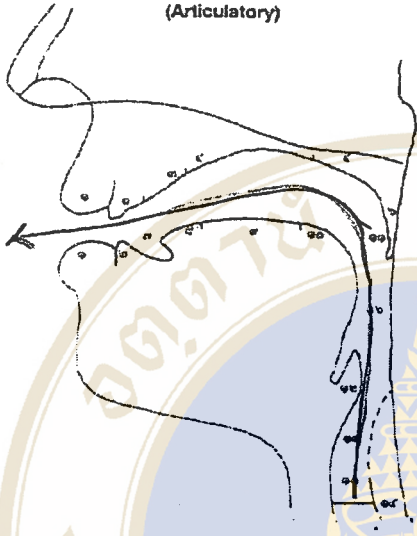
1. จากทรวงอก (เสียงระดับต่ำ)
2. จากลำคอ (เสียงระดับกลาง)
3. จากนาสิก (เสียงระดับสูง)

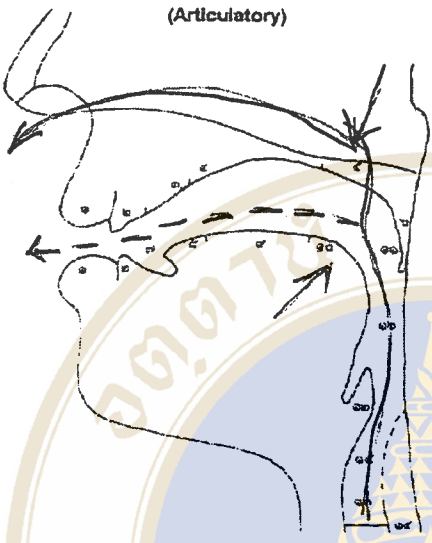

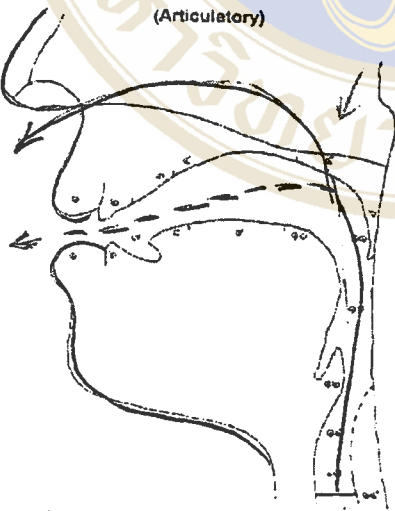
การบังคับเสียง ผู้ร้องต้องบังคับเสียงให้ผ่านออกมาอย่างถูกต้องทาง โดยใช้ส่วนต่างๆ

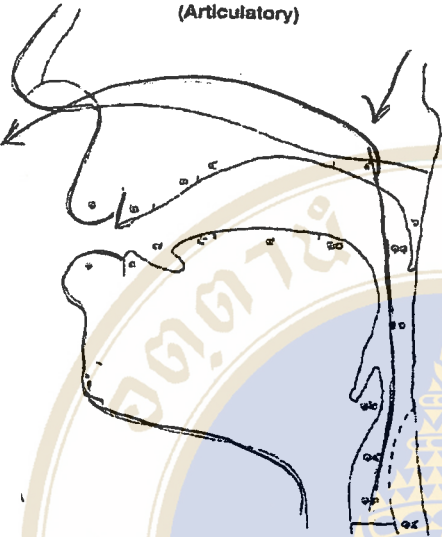
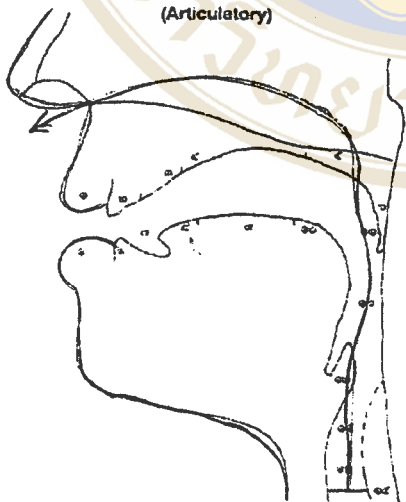
ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง (Articulatory) 	เสียง เออ คำอธิบาย เปล่งเสียงออกจากคอ น้ำหนักเสียงอยู่ที่คอ มากหน่อย ประมาณโคนลิ้น บังคับคอให้แข็ง เพยอร์มีฝีปากเล็กน้อย แล้วยกส่วนโคนลิ้น พร้อมกับระบายเสียงออกจากรูน้ำหนักของคอ โดยตรง
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง (Articulatory) 	เสียง อีอ คำอธิบาย เพยอร์มีฝีปากอ้าจากกันเล็กน้อย ออกเสียง จากลำคอโดยตรง บังคับแก้มสองข้างคั้งคั้งมูม ปากเล็กน้อย แล้วยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อยเพื่อ เปลี่ยนทางลมให้มากระทบเพดานปาก และ เปล่งเสียงออกมาทั้งทางจมูก (เสียงขึ้นนาสิก) และปาก

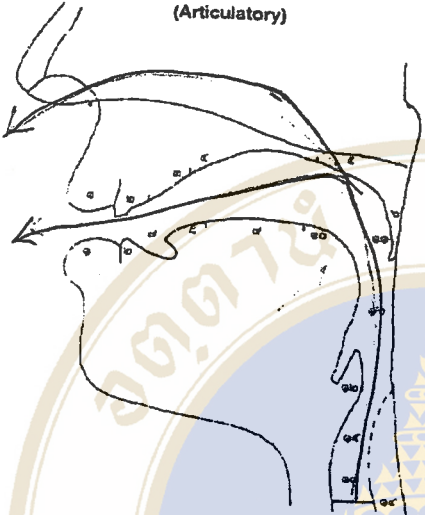
ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เอ คำอธิบาย มีวิธีเช่นเดียวกับเสียง “เออ” จนเมื่อจะออกเสียง “เอ” ให้ขยับโคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดานปากเล็กน้อยให้ขอบลิ้นสองข้างกระทบเพดานปาก แล้วแยกมุมปากออกเล็กน้อยให้เกิดเป็น “อี” ที่ไม่ชัดเจนนัก เมื่อสุดทางเสียงควบกล้ำตามเสียง “เออ” ออกมารวมด้วย นิยมใช้เมื่อสิ้นสุดการเอื้อนก่อนถึงคำร้อง
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เอื้อ คำอธิบาย ต้องเปล่งเสียงให้มีน้ำหนักเสียงมาอยู่ที่เพดานและขึ้นนาสิก เปล่งเสียงให้กระทบทั้ง 2 ทาง แต่ผ่านทางปากมากกว่าทางจมุก

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เออะ คำอธิบาย วิธีทำ เปล่งเสียงเหมือนเสียง “เออ” แต่สะกดเสียงให้สั้นลง
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เฮอะ คำอธิบาย วิธีทำ เปล่งเสียงออกจากลำคอ บังคับให้น้ำหนักเสียงมาอยู่ที่เพดานและขึ้นนาสิก เปล่งเสียงให้กระทบทั้ง 2 ทาง แต่ผ่านทางปากมากกว่าทางจมูก และสะกดเสียงให้สั้นลง

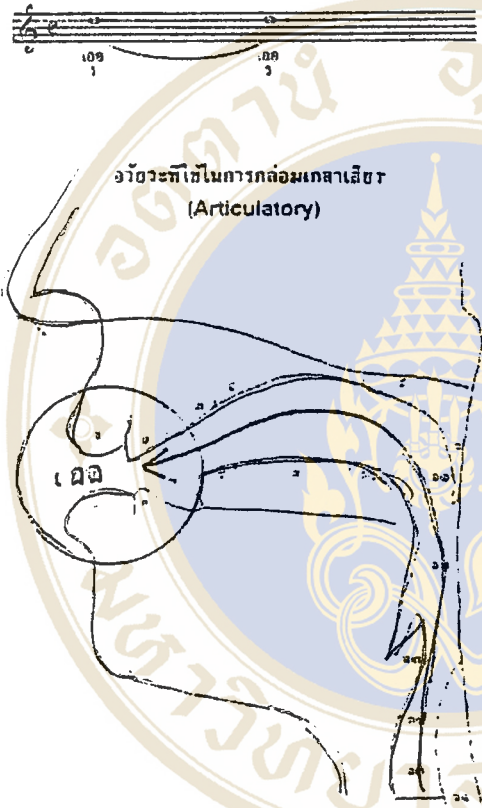
ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เอ คำอธิบาย วิธีทำ เริ่มต้นด้วยการเปล่งเสียง “เออ” แล้ว กระดกโคนลิ้นขึ้นไปสัมผัสสัณฐานเพดานปาก เสียงจะออกทางจมูก และเกิดเสียง “เอิง”
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เอ คำอธิบาย วิธีทำ เปล่งเสียงเหมือน “เออ” แต่เปลี่ยน พยัญชนะ “อ” เป็น “ง” จะเป็นเสียง เอ

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง เงย คำอธิบาย มีวิธีเช่นเดียวกับเสียง “เงอ” จนเมื่อจะออกเสียง “เงย” ให้ขยับโคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดานปากเล็กน้อย ให้ขอบลิ้นสองข้างกระทบเพดานปาก แล้วแยกมุมปากออกเล็กน้อยให้เกิดเป็น “เง” ที่ไม่ชัดเจนนัก เมื่อสุดทางเสียงควบกล้ำตามเสียง “เงอ” ออกมารวมด้วย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง" (Articulatory) 	เสียง อี คำอธิบาย เปล่งเสียงออกตรงคอให้แรงมาก่อน แล้วบังคับให้เสียงเลื่อนมาหนักที่เพดานกับจมูก พร้อมกับปิดปากขึ้นเล็กน้อย บังคับคอให้ตึง แล้วเปล่งเสียงให้ดังระดับเดียวเรื่อย ๆ ใช้กำลังแรงมากหน่อย เพราะใช้เสียงทางจมูกมากกว่าทางปาก แต่ทำให้เสียงสะกดสั้นลง

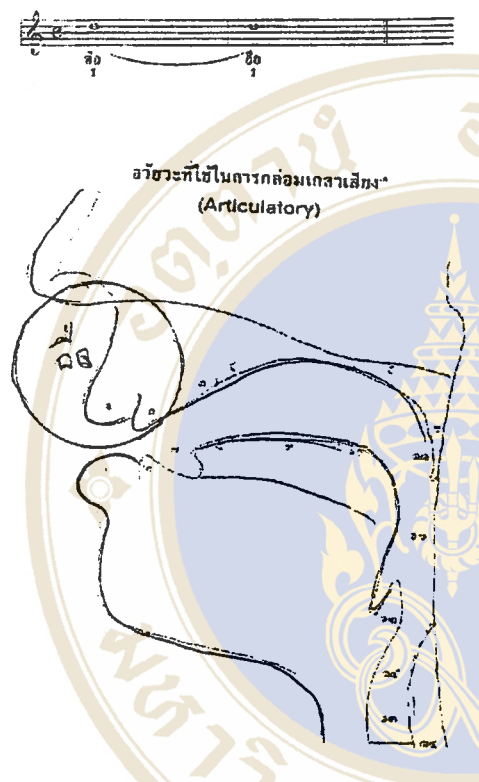
ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง (Articulatory) 	เสียง อี คำอธิบาย เปล่งเสียงเหมือนเสียง “เอื้อ” แต่เสียงจะผ่านทางจมูกมากกว่าทางปาก เพราะปากเปิดไม่มาก แล้วเปล่งเสียงให้แรงที่จมูกเรื่อย ๆ
อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง (Articulatory) 	เสียง หือ คำอธิบาย เป็นเสียงที่ต่อเนื่องจากเสียง เอย เงย ที่เรียกว่า “หางเสียง” คือ ค่อย ๆ ผ่อนคางลงให้ฟันล่างและฟันบนเข้าหากันอย่างช้า ๆ พร้อมกับบังคับเสียงอยู่นั้นให้ออกทางจมูกช้า ๆ พร้อมกับทำเสียง หือ ต่อท้ายโดยไม่หุบปากไปอยู่ที่นาสิก แล้วเน้นแก้มกับคางพร้อม ๆ กับเพยอโคนลิ้นเพียงเล็กน้อย พอให้คอโปร่งแล้วค่อย ๆ โปรยปลายลิ้นลงช้า ๆ จนแตะฟันล่างแล้วควัดหางเสียงให้สูงขึ้นอีกครั้งให้แรง เพยปากนิดหน่อย

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
อวัยวะที่ใช้ในการก่อมลเสียง (Articulatory) 	เสียง อี คำอธิบาย เปล่งเสียงเหมือน “อี” แต่ทำให้สระลดสั้นลง มักใช้ในการกล้ำกับคำเสียงอื่น โดยไม่เปล่ง ออกมาชัดเจน

บทฝึกที่ 1

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
1. 	เสียง เออ วิธีปฏิบัติ เป่าเสียงออกจากคอ น้ำหนักเสียงอยู่ที่คอมากหน่อย ประมาณโคนลิ้น บังคับคอให้แข็ง เพชรริมฝีปากเล็กน้อย แล้วยกส่วนโคนลิ้น พร้อมกับระบายเสียงออกจากรูน้ำหนักของคอโดยตรง คำอธิบายบทฝึกที่ 1 เสียง เออ เป็นเสียงเอก หรือ แม่เสียง เป็นเสียงสำคัญในกระบวนการของเสียงที่ใช้ในการขับร้องเพลงไทย เป็นการฝึกเสียงที่ออกจากลำคอโดยตรง

บทฝึกที่ 2

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
2. อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียง* (Articulatory)	เสียง อือ วิธีปฏิบัติ เพยอร์ริมฝีปากอ้าจากกัน เล็กน้อยออกเสียงจากลำคอโดยตรง บังคับ แก้มสองข้างค้ำค้ำมุมปากเล็กน้อย แล้วยกโคน ลิ้นขึ้นเล็กน้อย เพื่อเปลี่ยนทางลมให้มา กระทบเพดานปาก และเปล่งเสียงออกมาทั้ง ทางจมุก (เสียงขึ้นนาสิก) และปาก คำอธิบายบทฝึกที่ 2 เป็นการฝึกเสียงที่ออกครึ่งปากครึ่งจมุก

บทฝึกที่ 3

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
3.	เสียง เออ วิธีปฏิบัติ แปลงเสียงออกจากคอให้มีน้ำหนักจากฐานคอให้แรง เพยปากขึ้นแล้วค่อย ๆ เลื่อนน้ำหนักเสียงจากคอให้สูง เน้นน้ำหนักของเสียงและแจ้งทางไว้แปลงเสียงออกตรง ๆ แล้วค่อย ๆ ผ่อนทางลงให้ฟันล่างและฟันบนเข้าหากันอย่างช้า ๆ พร้อมกับบังคับเสียงอยู่นั้นให้ออกทางจมูกช้า ๆ พร้อมกับทำเสียง หือ ต่อท้ายโดยไม่หุบปากไปอยู่ที่นาสิก แล้วเน้นแก้มกับคางพร้อมๆ กับเพยอ โคนลิ้นเพียงเล็กน้อย พอให้คอโปร่งแล้วค่อยๆ โปรยปลายลิ้นลงช้า ๆ จนแตะฟันล่างแล้ววัดทางเสียงให้สูงขึ้นอีกครั้งให้แรง เพยปากนิดหน่อย คำอธิบายบทฝึกที่ 3 เป็นการแปลงเสียง เออ จากลำคอ ผ่านมากระทบกับเพดาน เป็นเสียง เออ ให้ทางเสียงขึ้นนาสิกเป็นเสียง หือ จะออกเป็นเสียง เออ เป็นการฝึกเสียงนาสิก

บทฝึกที่ 4

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
4. 4.1 เออ เฮอะ เออะ ค ร ค 4.2 เออ เฮอะ เอ็ง ค ร ค 4.3 เออ เฮอะ เอย ค ร ค 4.4 เออ เฮอะ เออะ ค ร ค 4.5 อือ อี อือ ค ร ค 4.6 เออ เฮอะ เอย ค ร ค	คำอธิบายบทฝึกที่ 4 เป็นการฝึกกล้ำเนื้อคอโดยกระทำเสียง “ครั้น” คือ การร้องที่กระทำเสียงไปยังทู้ 2 และกลับมายังเสียงเดิมอย่างรวดเร็ว กล้ำเนื้อคอจะเด่น ถ้ากล้ำเนื้อไม่เด่นการร้องจะแข็งกระด้าง

บทฝึกที่ 5

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
5. 	คำอธิบายบทฝึกที่ 5 เป็นการเปล่งเสียงตรงตำแหน่งเสียงถึง 3 ระดับเสียง คือการเปล่งเสียงให้น้ำหนักอยู่ที่ คอ ออกแรงพอสมควร ขยับคอเล็กน้อย บังคับ เสียงจากสูงมาต่ำ
5.1. เอ๋ - เออ เอ๋ ท ล ซ	
5.2. เอ๋ - เออ เอ๋ ท ล ซ	
5.3. เอ๋ - เออ เอ๋ ท ล ซ	
5.4. เอ๋ - เออ เอ๋ ท ล ซ	
5.5. เอ๋ - เออ เอ๋ ท ล ซ	
5.6. เอ๋ - เอ๋ เอ๋ ท ล ซ	

บทฝึกที่ 6

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
6. 6.1 เอื้อ - เอื้อ เอื้อ ท ล ฟ 6.2 เอื้อ - เอื้อ เอื้อ ท ล ฟ 6.3 เอื้อ - เอื้อ เอ็ง ท ล ฟ 6.4 งื้อ - เอื้อ เอื้อ ท ล ฟ 6.5 งื้อ - เอื้อ เอ้ย ท ล ฟ 6.6 ฮื้อ - ฮื้อ ฮื้อ ท ล ฟ	คำอธิบายบทฝึกที่ 6 เป็นการเปล่งเสียงตรงตำแหน่งเสียง ถึง 3 ระดับ เหมือนภาพที่ 5 แต่จะข้าม ระดับเสียง จากเสียงที่ 2 ไปเสียงที่ 3 ข้าม เสียง

บทฝึกที่ 7

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
7. อื้อ - อื้อ ร - ฬ	คำอธิบายบทฝึกที่ 7 จะเป็นการร้องข้ามเสียงจากต่ำไปหา สูง โดยเริ่มจากเสียงแรกไปเสียงที่ 2 เป็น คู่ 4 แล้วรีบหักเสียงกลับมาเสียงสุดท้าย เป็นเสียงคู่ 3 เรียกว่า “กระทบเสียง”

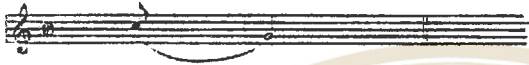
บทฝึกที่ 8

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
8. 8.1 __ ซี่ เอง ค ท 8.2 __ ซี่ อื้อ ค ท	คำอธิบายบทฝึกที่ 8 จะเป็นการร้องข้ามเสียงจากสูงมา ต่ำ เป็นคู่ 2

บทฝึกที่ 9

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
9. 9.1 _ _ ฮี เอง ค ถ 9.2 _ _ ฮี อี ค ถ	คำอธิบายบทฝึกที่ 9 จะเป็นการร้องข้ามเสียงจากสูงมาต่ำ เป็นคู่ 3

บทฝึกที่ 10

ภาพ	เสียง / คำอธิบาย
10. 10.1 ๗ เจ ด ข 10.2 ๗ อี ด ข	คำอธิบายบทฝึกที่ 10 จะเป็นการร้องข้ามเสียงจากสูงมาต่ำ เป็นคู่ 4

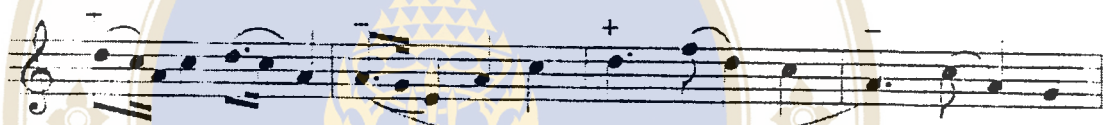
ท่อน 2

เออเออะเออะ ฮี เฆอ เอ้อเอเอเอ เอ้อ เออ เอ้อ ฮี เฆอ เออ เอ้อ เอย ทย

เฒ่า อือ เอ้อเออเออ เอ้อ ฮี เฆอ คม ฮือ ฮือ ฮือ

พ่อน ฮือ ฮือฮือ ฮือ เอ้อเออเออ เออ เออ เออ ฮี เฆอ เออ เอ้อ ฮี เฆอ เอ้อ

เอ้อ เออเอ้อเอ้อ ฮี เฆอเออะเออะฮีเฆอเอ้อเอ้อเอ้อ เอ้อเอ้อ ให้ บัก ฮือ ฮือ ฮี ฮือ ะ

ภาค ๑ : เบื้องกลับ

[illegible]

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

เพลงต้นเพลง 3 ชั้น

เป็นเพลงฝึกหัดตามแบบโบราณ มีทำนองตรงๆ เมื่อร้องเพลงต้นเพลงฉิ่งได้ ชำนาญ ก็จะช่วยให้เสียงตรง ไม่เพี้ยนแปร่ง เพราะทำนองตรงๆ เรียบๆ ไม่โลดโผน กลอนเสียงเชื่อมโยงสัมผัสสัมพันธ์กันเป็นระเบียบเรียบร้อย ฟังง่าย จำง่าย ร้องง่าย โบราณจึงถือเป็นเพลงหลักสำหรับฝึกหัดเบื้องต้น

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น มีสองท่อน ท่อนหนึ่งสามจังหวะ ท่อนสองสองจังหวะ

บทฝึกเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 เสียง อี ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อี ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 2 - ห้องที่ 3 เสียง อี ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง อ้อ อ้อ อ้อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6
	ห้องที่ 4 เสียง อ้อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 5 เสียง เอ่อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2
	ห้องที่ 6 เสียง เอ้อ ม

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 7 เสียง เอ็ง ม
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง เอ็งตามบทฝึกที่ 4
	เสียง ฮี เงอ ช ม
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8
	เสียง เอ็ง ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง เอ็ง บทฝึกที่ 4
	ห้องที่ 8 เสียง งั๊อ เออ เอ๋อ ม ร ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึก ที่ 5.4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 15 เสียง เอ่อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง ฮี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8
	เสียง เอ็ง ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง ตามบทฝึกที่ 4
	ห้องที่ 16 เสียง เจ้อ เออ เอ่อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เอ็ง ล

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง บทฝึกที่ 4 เสียง ฮี ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮ บทฝึกที่ 4 ห้องที่ 17 เสียง เกอ เฮอะ เออะ ช ล ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4 เสียง ฮี เกอ ค ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ล ช ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำบทฝึก ที่ 5.3 ห้องที่ 18 เสียง เง้อ เออ เอ๋ย ช ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.5

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 19 เสียง อีอ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อีอ ฮี อีอ ร ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 7 ห้องที่ 20 -

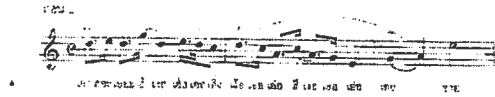
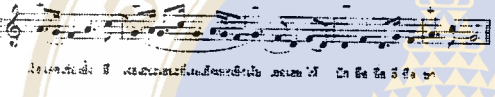
บทฝึกเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 เสียง เออ เฮอะ เออะ ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เอง ซ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3 ห้องที่ 2 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ร ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4 เสียง ฮี เอง เออ เอ้อ ค ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 แล้ว ต่อเนื่องด้วยบทฝึกที่ 6.4 ห้องที่ 3 เสียง เอ้ย ซล

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย บทฝึกที่ 4 ห้องที่ 4 เสียง อือ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 5 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.1 เสียง เอ็ง ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง บทฝึกที่ 4 เสียง ฮี ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี บทฝึกที่ 5 ห้องที่ 6 เสียง เงย ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	บทฝึกที่ 4 แปลงเสียงเหมือน “เอย” เปลี่ยน พยัญชนะ “อ” เป็น “งย” ห้องที่ 7 เสียง อือ อือ อือ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 ห้องที่ 8 เสียง อือ ค คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อือ อือ อือ ร ค ถ คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 5.6

บทฝึกเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16

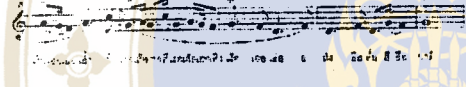
แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ช ม
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.1
	เสียง เอ้อ ชล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ้อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 10
	เสียง เออ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง อี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8
	เสียง เออ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 11 เสียง เอ่อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง ฮี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ็ง ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง บท ฝึกที่ 4 ห้องที่ 12 เสียง แอ้อ เออ เอ่อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เอ็ง ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง ตามบทฝึกที่ 4 เสียง ฮี ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี ตามบทฝึกที่ 4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 13 เสียง เงอ เฮอะ เออะ ช ล ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4 เสียง ฮี เงอ ค ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3 ห้องที่ 14 เสียง เจ้อ เออ เอ้ย ช ฟ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.5 ห้องที่ 15 เสียง อือ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อือ ฮี อือ ร ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 7

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 16 เสียง ฮี อี ค ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2

บทฝึกเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
    	ห้องที่ 1 เสียง อี๋ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อี๋ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 2 - ห้องที่ 3 เสียง อี๋ ซ ห้องที่ 3 เสียง อี๋ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อี๋ อี๋ อี๋ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 ห้องที่ 4 เสียง อี๋ ค

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 5 เสียง เอ่อ
	ค คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ
	ร คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ
	ม ร ค คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 6
	เสียง เอ้อ ม
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 7 เสียง เอ็ง
	ม คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็งตามบทฝึกที่ 4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง อี เอ ซ ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอิง ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอิง บทฝึกที่ 4 ห้องที่ 8 เสียง เจ็ เออ เอ๋ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 15 เสียง เอ่อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง ฮี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ็ง ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง ตามบทฝึกที่ 4
	ห้องที่ 16 เสียง เจ้อ เออ เอ่อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เอ็ง ล

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง บทฝึกที่ 4 เสียง ฮี ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี บทฝึกที่ 4
	ห้องที่ 17 เสียง เงอ เฮอะ เออะ ซ ล ซ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4 เสียง ฮี เงอ ค ซ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ล ซ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำบทฝึก ที่ 5.3
	ห้องที่ 18 เสียง เง้อ เออ เอ๋ ซ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.5

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 19 เสียง อี ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อี อี อี ร ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 7
	ห้องที่ 20 -

บทฝึกเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 เสียง เออ เฮอะ เออะ . ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เงอ ซ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ม ร ด คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3
	ห้องที่ 2 เสียง เง้อ เออ เอ้อ ร ด ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4 เสียง ฮี เงอ เออ เอ้อ ค ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 แล้ว ต่อเนื่องด้วยบทฝึกที่ 6.4
	ห้องที่ 3 เสียง เอ๋ย ซล

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย บทฝึกที่ 4 ห้องที่ 4 เสียง อือ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 5 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.1 เสียง เอ็ง ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ ง บทฝึกที่ 4 เสียง ฮี ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี บทฝึกที่ 5 ห้องที่ 6 เสียง เงย ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	บทฝึกที่ 4 แปลงเสียงเหมือน “เออ” เปลี่ยนพยัญชนะ “อ” เป็น “เอย” ห้องที่ 7 เสียง อ้อ อือ อื่อ ม ร ด คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 ห้องที่ 8 เสียง อือ ด คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อ้อ อือ อื่อ ร ค ล คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 5.6

บทฝึกเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ช ม คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 6.1 เสียง เอ้อ ชล คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ ค คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 10 เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง ฮี เงอ ฟ ร คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการแปลงเสียงตามบทฝึกที่ 1

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 11 เสียง เอ่อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง อี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอิง ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอิง บทฝึกที่ 4
	ห้องที่ 12 เสียง เ็นอ เออ เอ่อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เอ็ง ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง ตามบทฝึกที่ 4 เสียง อี ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง อี ตามบทฝึกที่ 4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 13 เสียง เงอ เฮอะ เออะ ช ล ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4 เสียง ฮี เงอ ค ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3 ห้องที่ 14 เสียง เง้อ เออ เอ้ย ช ฟ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.5 ห้องที่ 15 เสียง อือ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อือ ฮี อือ ร ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 7

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 16 เสียง อี อือ ค ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

พ่อน 1

ไม เกรง ชี้อ ชี้อ ชี้อ องค์ ชี้อชี้อชี้อชี้อชี้อชี้อชี้อชี้อชี้อ น- ชี้อ

รินทร์ เจ้าเออเออเอ็ง ชี เสง เออเออเออเออเออชี เสง ชี้อเออเอ็ง

เออเออเออ ชี เสง เออ เออ เออเออเออเออเออ ชี หือ บิน ฅ- เรง ชี้อชี้อ

ตอนที่ 2

อัน เรือง ชี อีจ อีจ เดร เจอเข้อเจอเข้อ เจอเฮอะเฮย นีอ เกรียง
โกร เจอ เจอเฮอะเฮย ชี เสง เข้อเจอเฮง เสง เจอ เจอ เิง ชี เสง เจอเฮอะเฮง
เ้อเจอเ้อชีเสงเข้อเจอเฮ้อ เจอเข้อเจอเฮ้อเฮย นีอ ม- ไหย ส วรค์ อีจ

ท่อน 3

ท่อน 1 เทียบกลับ

เพลง ชี้อ ชี้อ ชี้อ ก็ เป็น ชี้อชี้อชี้อ ชี้อเงาเงาเงาเงา พ- ญา

เงาเงาเงาเงา ชี้อ ชี้อ ชี้อ ชี้อ ชี้อเงาเงาเงาเงา ชี้อเงาเงาเงาเงา

เงาเงาเงาเงา ชี้อเงาเงาเงาเงา เงาเงาเงาเงาเงา เงาเงาเงาเงาเงา ชี้อ ชี้อ ชี้อ ชี้อ

ท่อน 2 เกี่ยวกลับ

 រាវ ឆ័ច ថ្លេ ខេចខេចខេច ឆ្លី ឆេចឆេច ឆ្លើ ឆ័ច ឆេច ថ្លេ ឆ្លើ ឆ័ ឆេចខេចខេច

[illegible]

ท่อน 3 เทียวกลับ

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

เป็นเพลงลำดับที่ 2 ของระดับต้นเพลงจึง มีสามท่อน ท่อนหนึ่งสองจังหวะ ท่อนสองสองจังหวะ ท่อนสามสองจังหวะ

บทฝึกเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 - ห้องที่ 2 เสียง อ้อ อ้อ อ้อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 ห้องที่ 3 เสียง อ้อ อ้อ อ้อ ร ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.6 เสียง อี ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง อี เสียง เอ เอ เอ ล ช ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง เอย ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย
	ห้องที่ 4 เสียง เอย ถ คำอธิบาย เป็นเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้องที่ 3 ซ
	เสียง อือ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 5 -
	ห้องที่ 6 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ม ร ด คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.1 เสียง เอ็ง ร ม

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง ฮี ซ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี
	ห้องที่ 7 เสียง เงอ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เงอ

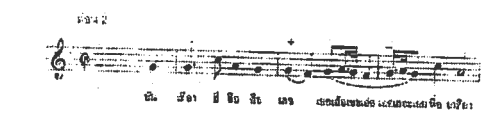
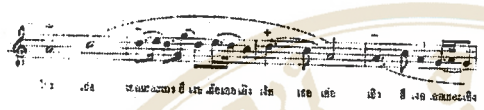
บทฝึกเพลงกระแซ่หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
 ท่อน 1 ใน มา ใจ คือ จด คือ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ใน มา ใจ คือ จด คือ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ใน มา ใจ คือ จด คือ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่ ซี่	ห้องที่ 8 เสียง เออะ เฮอะ เออะ ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เอะ ช ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3
	ห้องที่ 9 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ร ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4 เสียง ฮี เอะ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอ้อ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 10
	เสียง เอ้อ
	ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ
	ร
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ้อ เออ เอ้อ
	ม ร
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2
	เสียง เอย
	ร
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3
	ห้องที่ 11
	เสียง เอย
	ม
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง เอย ห้องที่ 10
	ร
	ห้องที่ 12
	เสียง หือ
	ช

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง เออ ห้องที่ 12 ม ห้องที่ 13 เสียง อือ ฮี อือ ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.6

บทฝึกเพลงกระแซ่หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1
	ห้องที่ 2
	เสียง อี อือ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง อือ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 3
	เสียง เออ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2
	ห้องที่ 4
	เสียง เออ เฮอะ เออ ซ ล ซ

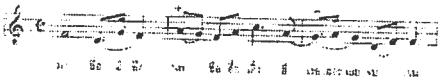
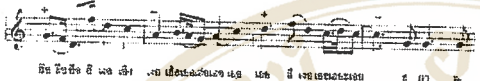
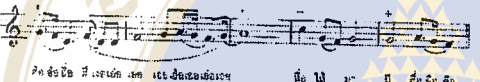
แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.3 เสียง หือ ด
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3
	ห้องที่ 5 เสียง เอ่อ ด
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 6 เสียง เออ เออะ เออะ ร ม ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เงอ ช ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1 เสียง เอื้อ เออ เอ็ง ม ร ด
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 7 เสียง เง้อ เออ เอ้อ ร ค ถ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 10 เสียง เอ้อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอย ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 11 เสียง เอย ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้องที่ 10 ซ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 12 เสียง หือ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้องที่ 11 ล ห้องที่ 13 เสียง อือ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2

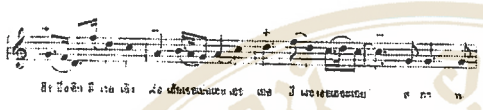
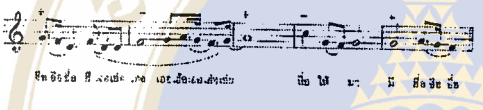
บทฝึกเพลงจะเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย / ปฏิบัติ
	ห้องที่ 1 เสียง อ้อ อี อ้อ ร ช ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 7
	ห้องที่ 2 เสียง อ้อ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อ้อ ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง เอ็ง ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง ฮี ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮี

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 3 เสียง เงอ เอื้อ เออะ ช ล ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4
	ห้องที่ 4 เสียง ฮือ อือ อื่อ ช ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอื้อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 5 เสียง เออ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ เออ เอื้อ ท ล ช

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เออ ถ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 ห้องที่ 6 เสียง เออ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เออ เฮอะ เอย ค ร ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.3 ห้องที่ 7 เสียง เอย ค

บทฝึกเพลงกระแซ่หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
 บ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ อ๊อ	ห้องที่ 9 - ห้องที่ 10 เสียง เอ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ๋ เอ๋ เอ๋ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอ็ง ซ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง ฮี ด คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง ฮ ห้องที่ 10 เสียง เงอ เฮอะ เอย ซ ล ซ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.5
	ห้องที่ 12 เสียง อ้อ อ้อ อ้อ ช ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6
	เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9
	เสียง เอ่อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 13 เสียง เอ้อ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ้อ เออ เออ ล ช ฟ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอ ซ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 14 เสียง เอ ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอ ห้องที่ 13 ซ
	ห้องที่ 15 เสียง หือ ด
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอ ห้องที่ 14 ล
	ห้องที่ 16 เสียง ฮือ อือ อือ ล ซ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6

บทฝึกเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 เสียง ซือ อือ อือ ม ร ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6
	ห้องที่ 2 เสียง ซือ อือ อือ ร ค ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.6
	เสียง ฮี ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย
	เสียง ฮี เสียง เงอ เออ เอ่อ ล ช ม
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4
	เสียง เอย ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย
	เสียง เอย

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 3 เสียง เอย ล คำอธิบาย เป็นเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้อง ที่ 2 ช
	ห้องที่ 4 เสียง อี ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 5 เสียง เอ้อ เออ เอ๋อ ม ร ด คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.1 เสียง เอ็ง ร ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง เอ็ง เสียง ฮี ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง ฮี

Copyright by Mahidol University

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 6 เสียง เงอ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง เงอ

บทฝึกเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 7 - 12

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย / ปฏิบัติ
	ห้องที่ 7 เสียง เออ เฮอะ เออะ ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เอง ซ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1 เสียง เอ้อ เออ เอ็ง ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3
	ห้องที่ 8 เสียง เจ้อ เออ เอ้อ ร ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.4 เสียง ฮี เอง ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอ้อ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 เสียง เอ้อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอย ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 10 เสียง เอย ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง เอย ห้องที่ 9 ร ห้องที่ 11 เสียง หือ ซ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.3 เสียง หือ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 5 เสียง อือ ท
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง เอ่อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 ห้องที่ 6 เสียง เออ เฮอะ เออะ ร ม ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.1 เสียง ฮี เงอ ซ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1 เสียง เอื้อ เออ เอ็ง ม ร ค

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.3 ห้องที่ 7 เสียง เจ็ เออ เอ่อ ร ค ถ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4

บทฝึกเพลงกระแซ่หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 8 เสียง เอ็ง ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง ฮี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เออ เออะ เอ็ง ซ ล ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2
	ห้องที่ 9 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง ฮี เงอ ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ร ค ท

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 10 เสียง เอ้อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอย ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 11 เสียง เอย ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้องที่ 10 ซ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 12 เสียง หือ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เฮย ห้องที่ 11 ล เสียง อือ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 13 เสียง ฮี อือ ท ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 3 เสียง เงอ เอื้อ เออะ ช ล ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4
	ห้องที่ 4 เสียง อื้อ อื่อ อือ ช ฟ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอ่อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 5 เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ เออ เอ่อ ท ล ช

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เออ ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 ห้องที่ 6 เสียง เออ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เออ เฮอะ เอบ ค ร ค
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.3 ห้องที่ 7 เสียง เอย ค

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอย ห้องที่ 6 ค ห้องที่ 8

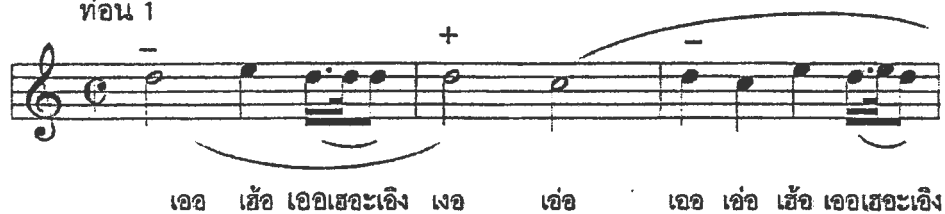
บทฝึกเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 - ห้องที่ 10 เสียง เออ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ้อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 เสียง เอ็ง ซ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง เอ็ง เสียง ฮี ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย เสียง ฮี ห้องที่ 11 เสียง เงอ เฮอะ เอย ซ ล ซ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.5
	ห้องที่ 12 เสียง ชือ อือ อือ ช ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 เสียง ฮี เงอ ฟ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9 เสียง เอ่อ ด
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	ห้องที่ 13 เสียง เอื้อ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ ช
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ เออ เอื้อ ล ช ฟ

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

ท่อน 1

ท่อน 2

เอล เอื้อ เอลเฮลละอิง เอล เอื้อ เอล เอื้อ เอลเฮลละอิง
 เอล ประ คอง อี อีอ อีอ อีอ นาวา อี อีอ อีอ รับ อีอ
 ขวัญ อี อีอ เอล เอล เอื้อเอลเอื้อ เอื้อ เอื้อ เอลเฮลละเอลเอื้อ อี
 เอล อี เอล เอื้อ เอลเฮลละเอลเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อ เอื้อ ข-นิษ อีอ สุา อี อีออีออีออีอ

. ท่อน 1 เทียบกลับ

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

เป็นเพลงลำดับที่ 3 ของคัมภีร์เพลงฉิ่ง มีสองท่อน ท่อนหนึ่ง สองจังหวะ ท่อนสอง สองจังหวะ

บทฝึกเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8

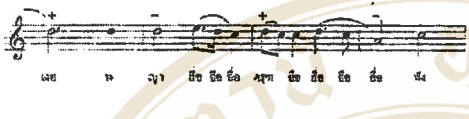
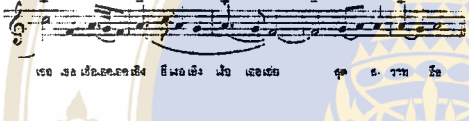
แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 1 เสียง เอ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ บทฝึกที่ 5 เสียง เอ เออะ เอิง ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2 ห้องที่ 2 เสียง เงอ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เงอ เสียง เอ่อ ค

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 ห้องที่ 3 เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอื้อ เสียง เออ เฮอะ เอิง ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2 ห้องที่ 4 เสียง เงย ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย เปลี่ยนจากพยัญชนะ “อ” เป็น “ง”

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 5
	เสียง อือ อือ อือ
	ม ร ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6
	ห้องที่ 6
	เสียง อือ
	ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	เสียง อือ
	ร
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.6
	เสียง อือ
	ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง อือ ห้อง
	ที่ 6 ร
	ห้องที่ 7
	เสียง อือ
	ก
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง อือ ห้อง
	ที่ 6 ค
	ห้องที่ 8
	เสียง อือ

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง เออ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

บทฝึกเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ อ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ด คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ก คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ข คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ฅ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ จ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ฉ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

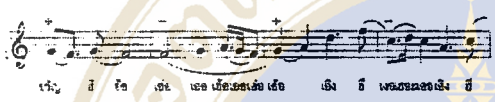
แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 4
	เสียง เออ
	ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ่อ
	ฟ
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เอ้อ เออ เอ่อ
	ล ช ฟ
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2
	ห้องที่ 5
	เสียง เอ็ง
	ล
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง
	เอ็ง
	เสียง ฮี เงอ
	ค ล
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1
	เสียง เอิง
	ช
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง
	เอิง

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 6 เสียง เอ้อ เออ เอ้ย ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.5
	ห้องที่ 7 เสียง เอ้ย ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจาก เสียง เอ้ย ห้องที่ 6 ฟ เสียง อือ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 8 เสียง อือ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอื้อ เสียง เออ เออะ เอิง ฟ ฆ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2 ห้องที่ 4 เสียง เงย ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย เปลี่ยนจากพยัญชนะ “อ” เป็น “ง”
	ห้องที่ 5 เสียง อี อื้อ ค ถ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง อี อี อี ฟ ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.6
	ห้องที่ 6 เสียง อี อี ฟ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2
	ห้องที่ 7 เสียง อี ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจาก เสียง อี ห้องที่ 6 ร เสียง อี ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 8 เสียง อี อี ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8.2

บทฝึกเพลงตรงพระราชดู 3 ชั้น ก่อน 2 ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 9 เสียง เออ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ซ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ เออ เออ ล ซ ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2
	ห้องที่ 10
	เสียง เออ ซ ล
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1
	เสียง เออ ร
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย
	เสียง เออ เสียง อี ฟ
	คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง อี

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 11
	เสียง เงอ เฮอะ เออะ
	ค ร ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4
	เสียง เอ็ง
	ล
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบาย
	เสียง เอ็ง
	เสียง ฮี
	ค
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1
	ห้องที่ 12
	เสียง เงอ
	ซ
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง ฮี ห้องที่ 11
	ค
	เสียง ฮี เงอ
	ค ล
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1
	เสียง เอ็ง
	ซ
	คำอธิบาย
	เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 13 เสียง เจ๋ เออ เอ๋ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เออ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ๋ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 14 เสียง เอย ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3 ห้องที่ 15 เสียง หือ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง เอย ห้องที่ 14 ช เสียง อือ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 16 เสียง ฮี อีอ ล ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8.2 เสียง ฮีอ อีอ อีอ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 3 เสียง เออ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ ม คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอื้อ เสียง เออ เฮอะ เอิง ร ม ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2 ห้องที่ 4 เสียง เงย ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย เปลี่ยนจากพยัญชนะ “อ” เป็น “ง” บทฝึกที่ 4

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 5 เสียง อ้อ อ้อ อ้อ ม ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6 ห้องที่ 6 เสียง อ้อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง อ้อ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 6.6 เสียง อ้อ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง อ้อ ห้อง ที่ 6 ร ห้องที่ 7 เสียง อ้อ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง อ้อ ห้อง ที่ 6 ค

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 8 เสียง อีอ ค คำอธิบาย . เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 เสียง เออ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1

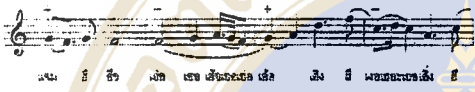
แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 4 เสียง เออ ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ้อ เออ เอ่อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 5 เสียง เอ็ง ก คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง อี เงอ ค ก คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1 เสียง เอ็ง ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 6 เสียง เอ้อ เออ เอ๋ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.5
	ห้องที่ 7 เสียง เอ๋ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง เอ๋ ห้องที่ 6 ฟ เสียง อี ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2
	ห้องที่ 8 เสียง อี ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 3 เสียง เออ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ่อ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอื้อ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอื้อ เสียง เออ เออะ เอิง ฟ ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.2 ห้องที่ 4 เสียง เงย ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอย เปลี่ยนจากพยัญชนะ “อ” เป็น “ง” ห้องที่ 5 เสียง อี อือ ค ถ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	เสียง อี อี อี ฟ ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.6 ห้องที่ 6 เสียง อี อี ฟ ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.2 ห้องที่ 7 เสียง อี ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง อี ห้องที่ 6 ร เสียง อี ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 8 เสียง อี อี ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8.2

บทฝึกเพลงตรงพระราชดู 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
ท่อน 2 เที้ยวกลับ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาลงฝั่ง	ห้องที่ 9 เสียง เอ๋อ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เออ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ๋อ เออ เอ๋อ ล ซ ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 10 เสียง เอ๋อ ซ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ็ง ร คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง อี ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง อี

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 11 เสียง เงอ เฮอะ เออะ ค ร ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 4.4 เสียง เอ็ง ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง เสียง ฮี ค คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 10.1 ห้องที่ 12 เสียง เงอ ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อเนื่องจากเสียง ฮี ห้องที่ 11 เสียง ฮี เงอ ค ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 9.1 เสียง เอ็ง ซ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามคำอธิบายเสียง เอ็ง

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 13 เสียง งั๋อ เออ เอ๋อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.4 เสียง เออ ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 1 เสียง เอ๊อ เออ เอ๋อ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.2 ห้องที่ 14 เสียง เอย ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 3

แผนภูมิ	เสียง / คำอธิบาย
	ห้องที่ 15 เสียง หือ ล คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงต่อจากเสียง เอย ห้องที่ 14 เสียง อือ ช ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 2 ห้องที่ 16 เสียง ฮี อือ ล ช คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 8.2 เสียง ฮือ อือ อือ ล ช ฟ คำอธิบาย เป็นการเปล่งเสียงตามบทฝึกที่ 5.6

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการสอน บทฝึกการเอื้อน

ครั้งที่ 1

วันที่.....

แนวคิด

คอ เพดาน ไรฟัน จมูก เป็นอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลาเสียงเอื้อน โดยการบังคับให้อยู่ในระดับเสียง

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายตำแหน่งระดับเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการบังคับเสียงได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อวัยวะที่ใช้ในการกล่อมกลาเสียงในการเอื้อน ประกอบไปด้วยตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียง ตำแหน่งระดับเสียง การบังคับเสียง

กิจกรรมวิธีสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนฟังเสียงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีประกอบจังหวะ เช่น ฉิ่ง กรับ จากนั้นถามนักเรียนถึงเสียงที่ได้ยิน คือ เสียงอะไร
2. ครูอธิบายความหมายของเสียง
3. ให้นักเรียนเปล่งเสียงคนละเสียง แล้วให้นักเรียนบอกว่าเสียงที่นักเรียนเปล่งออกมานั้น ออกมาจากส่วนไหน เช่น คอ เพดาน ปาก ไรฟัน จมูก
4. ครูอธิบายการเปล่งเสียงในตำแหน่ง คอ เพดาน ปาก ไรฟัน จมูก โดยใช้แผนภูมิประกอบ
5. ครูให้นักเรียนเปล่งเสียงตามครูในตำแหน่งระดับเสียงทรวงอก คอ นาสิก จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติเองโดยไม่ซ้ำกับครู

6. ครูอธิบายและสาธิตการเปล่งเสียงในการเอื้อนจากเสียง เออ อือ เอ้ย เฮอ เออะ
เฮอะ เอิง เงอ เงย ฮี ฮือ หือ อี แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามทีละเสียง จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติ
เอง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มและทีละคน

7. ครูสรุปบทเรียนเรื่องอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียงในการเอื้อน

8. ครูให้นักเรียนตอบคำถามเรื่องเกี่ยวกับเสียงในการเอื้อน

สื่อการสอน

1. แผนภูมิ ตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียง ตำแหน่งระดับเสียง การบังคับเสียง

2. บัตรคำเสียงเอื้อน

1. เออ	2. อือ	3. เอ้ย	4. เฮอ	5. เออะ
6. เฮอะ	7. เอิง	8. เงอ	9. เงย	10. ฮี
11. ฮือ	12. หือ	13. อี		

การประเมินผล

1. ครูให้นักเรียนฟังเครื่องดนตรีแล้วให้บอกถึงเครื่องดนตรีที่นักเรียนได้ยิน
2. ครูทดสอบการเปล่งเสียงจาก ทรวงอก คอ นาสิก โดยให้นักเรียนปฏิบัติทีละคนตามที่
ครูกำหนด
3. ครูทดสอบทักษะการเปล่งเสียงเอื้อนทีละเสียง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มและทีละคน
4. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องอวัยวะที่ใช้ในการกล่อมเกลาเสียงในการเอื้อน เป็น
ลักษณะแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

1. การขับร้องมีที่มาของเสียงกี่ตำแหน่ง

ก. 6 ตำแหน่ง

ค. 4 ตำแหน่ง

ข. 5 ตำแหน่ง

ง. 3 ตำแหน่ง

2. สระ ออ เป็นการเกิดเสียงจากตำแหน่งใด

ก. คอ

ค. ปาก

ข. เพดาน

ง. ไรฟัน

3. ตำแหน่งระดับเสียงในขับร้องเพลงไทย แบ่งออกเป็นกี่ระดับ

ก. 2 ระดับ

ค. 4 ระดับ

ข. 3 ระดับ

ง. 5 ระดับ

4. การขับร้องเพลงไทยตำแหน่งใดที่ใช้ในการขับร้องมากที่สุด

ก. คอ

ค. ปาก

ข. เพดาน

ง. ไรฟัน

5. เสียงเอื้อนใดที่เปล่งเสียงออกจากลำคอโดยตรง

ก. อื้อ

ค. เอ้ย

ข. เออ

ง. เอื้อ

ครั้งที่ 2
เรื่อง บทฝึกการเอื้อน
วันที่.....

แนวคิด

การบังคับเสียงให้ผ่านออกมาอย่างถูกต้อง และการฝึกกล้ามเนื้อคอจะทำให้เกิดเสียงที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนออกเสียงตามบทฝึกได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การเอื้อนเป็นการบังคับเสียงให้ผ่านออกมาอย่างถูกต้อง โดยส่วนต่าง ๆ ในปากและคอ เป็นการฝึกกล้ามเนื้อ เพื่อให้เกิดเสียงที่ต้องใช้มากในการขับร้องเพลงไทย การเอื้อนเสียงจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บทฝึกเสียง เออ อือ เอ้ย

ตอนที่ 2 บทฝึกเสียงครั้น เสียง 3 ระดับ เสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำไปหาสูง แล้วลงมาต่ำ

ตอนที่ 3 บทฝึกเสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4

กิจกรรมวิธีสอน

การสอนการเอื้อน เป็นการสอนที่ใช้วิธีบรรยายและสาธิต มีการนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรม และวัดผล ตามหลักการจัดการเรียนการสอน ในการสอนการเอื้อนแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 บทฝึกเสียง เออ อือ เอ้ย

1. ทบทวนเรื่องอวัยวะที่ช่วยในการกล่อมเกลาเสียงในการเอื้อน โดยให้นักเรียนเปล่งเสียงดังต่อไปนี้ เออ อือ เอ้ย เฮอ เออะ เฮอะ เอิง เงอ เงอ ฮี ฮือ หือ อี

2. เปิดแถบบันทึกเสียง บทฝึกการเอื้อนที่ 1-3 คือเสียง เออ อือ เอ้ย ให้นักเรียนฟัง

3. ครูอธิบายความหมายของคำว่า การเอื้อน
4. ให้นักเรียนดูแผนภูมิบทฝึกการเอื้อนจากเสียง เอ ออ เอ้ย
5. ครูสาธิตการเปล่งเสียงเอื้อนจากเสียง เอ ออ เอ้ย จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเองโดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบการเปล่งเสียงเอื้อน เอ ออ เอ้ย โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

ตอนที่ 2 บทฝึกเสียงครั้นเสียง 3 ระดับเสียงสูงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับเสียงจากต่ำมาสูง แล้วมาต่ำ

1. ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเสียง เอ ออ เอ้ย ว่าเปล่งเสียงโดยใช้ส่วนใด เช่น คอ ปาก จมูก นาสิก
2. เปิดแถบบันทึกเสียงบทฝึกการเอื้อนที่ 4-7 คือ เสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับจากต่ำมาสูงแล้วมาต่ำ ให้นักเรียนฟัง
3. ครูอธิบายความหมายบทฝึก เสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำมาสูงแล้วมาต่ำ
4. ให้นักเรียนดูแผนภูมิบทฝึกการเอื้อนจากเสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำมาสูงแล้วมาต่ำ
5. ครูสาธิตการเปล่งเสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำมาสูง แล้วมาต่ำ จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมกับครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบการเปล่งเสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำมาสูงแล้วมาต่ำ ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

ตอนที่ 3 บทฝึกเสียง 2 เสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4

1. ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเสียงครั้น เสียง 3 ระดับเสียงจากสูงมาต่ำ เสียง 3 ระดับ จากต่ำมาสูงแล้วมาต่ำ ว่าเปล่งเสียงโดยใช้ส่วนใด เช่น คอ เพดาน ปาก ไรฟัน จมูก
2. เปิดแถบบันทึกเสียงบทฝึกที่ 8-10 คือ เสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำ เป็นคู่ 2, 3, 4 ให้นักเรียนฟัง
3. ครูอธิบายความหมายบทฝึกเสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4

4. ให้นักเรียนดูแผนภูมิบทฝึกเสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4
5. ครูสาธิตการเปล่งเสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเองโดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบการเปล่งเสียง 2 ระดับเสียง โดยการข้ามเสียงจากสูงมาต่ำเป็นคู่ 2, 3, 4 โดยให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำบทฝึกการเอื้อนที่ 1
2. แผนภูมิฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. หิ้ง

การประเมินผล

1. ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเสียงเอื้อน
2. ครูทดสอบการเปล่งเสียงเอื้อนตามบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติทีละกลุ่ม
3. ครูทดสอบการเปล่งเสียงเอื้อนตามบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10 ทีละคน

ครั้งที่ 3

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 2, 5, 8

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้องตามเสียง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 ได้ถูกต้องตาม

เนื้อร้องทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น เป็นเพลงฝึกหัดตามแบบโบราณ มีทำนองตรงๆ เมื่อร้องเพลงต้นฉิ่งได้ชำนาญก็จะช่วยให้เสียงตรงไม่เพี้ยนแปร่ง เพราะท่วงทำนองตรงๆ เรียบๆ ไม่โลดโผน กลอนเสียงเชื่อมโยงสัมผัส สัมพันธ์กันเป็นระเบียบเรียบร้อย ฟังง่าย จำง่าย ร้องง่าย โบราณจึงถือเป็นเพลงหลักสำหรับฝึกหัดเบื้องต้น

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น มีสองท่อน ท่อนหนึ่งสองจังหวะ ท่อนสองสองจังหวะ

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนทำแบบฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
3. ครูอธิบายประวัติที่มาเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7 - 8 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 ที่ละคน

ครั้งที่ 4

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 7, 8

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อน ได้ถูกต้องตามเสียง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 ให้นักเรียนฟังพร้อมดู

แผนภูมิเพลงประกอบ

4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

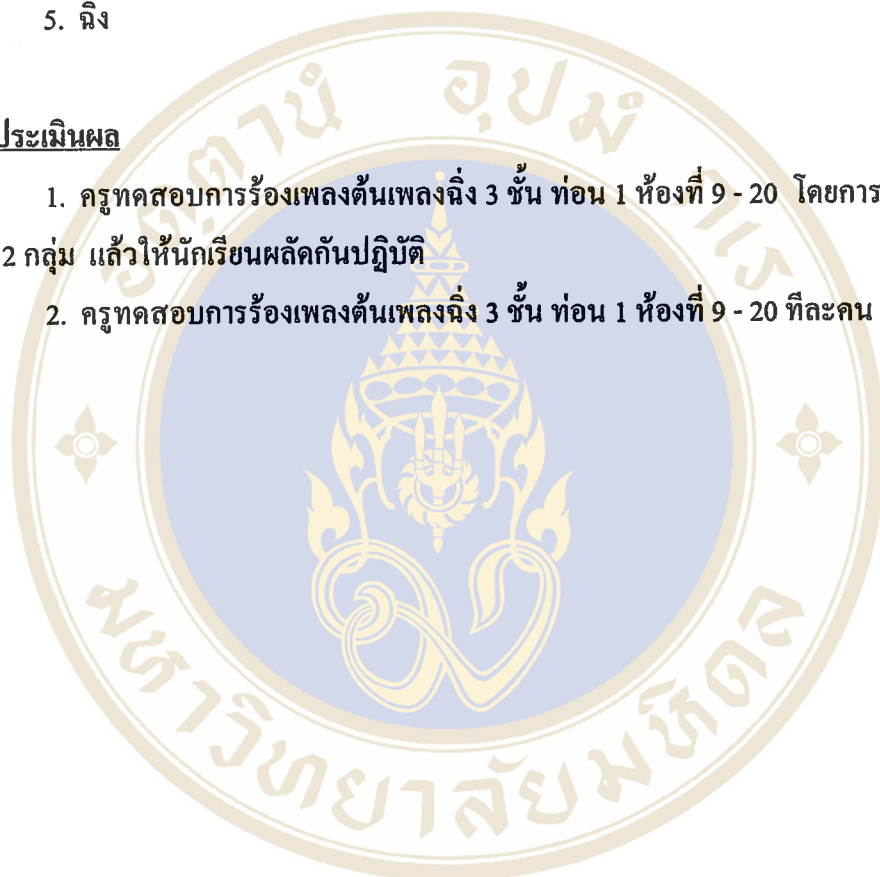
- [illegible]

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฟิล์ม

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 20 ทีละคน

ครั้งที่ 5

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 4, 5, 6, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้องตามเสียง
 2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
 3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง
- ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7 - 8 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และ ทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ดิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้อง 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 6

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึก ซึ่งอยู่ในบทฝึก การเอื้อนที่ 2, 4, 5, 6, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้องตามเสียง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้อง

ตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16

กรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 และท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผน

ภูมิเพลงประกอบ

4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 11 - 12 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 12 โดยสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 15 - 16 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 7

เรื่อง เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อน 1, 2, 5, 8

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้อง 1 - 8 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนแบบฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 7 - 8 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้อง 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้อง 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 8

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20 ประกอบด้วยทักษะการฝึกการ
เอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 7, 8

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2 และท่อน 1 เที้ยวกลับ
ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20 ให้นักเรียนฟัง
พร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20
จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นัก
เรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียน
ปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นัก
เรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20
3. แดบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 20 ทีละคน

ครั้งที่ 9

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเงื่อนไข
ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเงื่อนไขที่ 2, 4, 5, 6, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเงื่อนไขได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1-8 ได้ถูกต้องตาม

เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเงื่อนไขที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1, 2 ท่อน 1 เที้ยวกลับ
3. เปิดแถบบันทึกเสียงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนฟัง
พร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเงื่อนไขในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 จาก
แผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 12 จากนั้นให้นักเรียน
นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติ
ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียน
นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยสาริต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาริตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาริต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาริตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 - 8 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาริต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูสาริตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ดิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ

2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 10

เรื่อง เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกอื่น
ซึ่งอยู่ในบทฝึกการอื่นที่ 1, 2, 4, 5, 6, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงอื่นได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ได้
ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการอื่นที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 1, 2 ท่อน 1 เที้ยวกลับ ท่อน 2
เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟัง
พร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงอื่นในเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 จาก
แผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้
นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติ
ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 12 โดยสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูสาธิตการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. นิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 11

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 2, 3, 5, 6

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง 3 ชั้น
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ทีละคน

ครั้งที่ 12

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 9 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 9 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 10 - 11 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 10 - 11 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 11 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 12 - 13 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 12 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13
2. แผนภูมิเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1
3. แอบบันทึกลีขึง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงกระแซ้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13 ทีละคน

ครั้งที่ 13

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 7 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงคั่นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. คิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7 ทีละคน

ครั้งที่ 14

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น
วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 13

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 7
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 9 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 8 - 9 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 10 - 11 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 10 - 11 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 11 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 12 - 13 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 12 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. นิง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 8 - 13 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ

2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน ห้องที่ 8 - 13 ทีละคน

ครั้งที่ 15

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเงื่อนไข ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเงื่อนไขที่ 1, 2, 4, 5, 7, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเงื่อนไขได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเงื่อนไขที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเงื่อนไขในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 7 - 8 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ

2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 17

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-7 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 2 , 3 , 5 , 6

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-7 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-7

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 , 2 , 3
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-7 ให้นักเรียนฟัง พร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-7 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-2 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนปฏิบัติ ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ทีละคน

ครั้งที่ 16

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกการเอื้อนที่ 1, 3, 4, 5, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกการเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2 ท่อน 3 ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่มและทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 11 - 12 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 13 - 14. จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 15 - 16 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 17

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 2, 3, 5, 6

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ได้ถูกต้อง เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 จากนั้นนักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทีกเสียง
4. เทป
5. จิ้ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ทีละคน

ครั้งที่ 18

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 15 ประกอบด้วยทักษะการฝึก
เอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 13
ได้ถูกต้อง เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 13

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3 ท่อน
1 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 13 ให้
นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 13
จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 9 จากนั้น
ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 8 - 9 ให้นักเรียนปฏิบัติ
ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 10 - 11 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 10 - 11 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 11 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 12 - 13 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 12 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 13 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 13
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ
3. แลบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 13 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ

2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ทีละคน

ครั้งที่ 19

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
 2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
 3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7 ได้ถูกต้อง
- เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3 ท่อน 1 เทียบกลับ
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียน ฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 7 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยการสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. จิ้ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7 ทีละคน

ครั้งที่ 20

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ประกอบด้วยทักษะการฝึก
เอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ได้ถูกต้องเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3 ท่อน 1 เที้ยวกลับ ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 9 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 9 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 10 - 11 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 10 - 11 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 11 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 12 - 13 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 12 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แอบบันทีกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ

2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13 ทีละคน

ครั้งที่ 21

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 7, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
 2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
 3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 ได้ถูกต้อง
- เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3
ท่อน 1, 2 เทียบกลับ
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 2
จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียนปฏิบัติ
ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 22

เรื่อง เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึก
เอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 3, 4, 5, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้อง เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 1, 2, 3 ท่อน 1, 2 เที้ยวกลับ ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 23

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 6

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ได้ถูกต้องตาม

เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจะเข้าทางยาว 3 ชั้น
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ให้นักเรียนฟังพร้อม

ดูแผนภูมิเพลงประกอบ

4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 จาก

แผนภูมิ

5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

6. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 3-4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-2 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-4 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5-6 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 5-6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-6 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 7-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1
3. แอบบันทีกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ทีละคน

ครั้งที่ 24

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน
ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 5, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้องตาม
เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจะเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3
ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟัง
พร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 จาก
แผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียน
ปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติ
ทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 โดยการแบ่งนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 25

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน
ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 8, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง

ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1-10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้ทางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3
ชั้น ท่อน 1
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 ให้นักเรียนฟังพร้อม
ดู แผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 จาก
แผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-2 จากนั้นให้นักเรียน
ปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม
และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 3-4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 3-4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 5-6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 5-6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 7-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ห้องที่ 1-8
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 1-8 ทีละคน

ครั้งที่ 26

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน
ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง

ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดู แผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. นิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 โดยการแบ่งนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 27

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 5, 6

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-8 ได้ถูกต้องตาม เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงกระแซะทางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1, 2
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-8 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-8 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 1-2 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 2 จากนั้น ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ
3. แถบบันทึกละเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 28

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเงื่อนไขอยู่ในบทฝึกเงื่อนไขที่ 1, 2, 5, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเงื่อนไขได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเงื่อนไขที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจะเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเงื่อนไขในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

ครั้งที่ 29

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเอื้อน
ซึ่งอยู่ในบทฝึกเอื้อนที่ 1, 2, 4, 8, 9

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเอื้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ได้ถูกต้องตาม
เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเอื้อนที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจะเข้หางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ
3 ชั้น ท่อน 1, 2 ท่อน 1 เที้ยวกลับ
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียน
ฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเอื้อนในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 จาก
แผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2
จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2 ให้นักเรียน
ปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 3 - 4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 2 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 4 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 6 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 7 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แลบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 8 ทีละคน

ครั้งที่ 30

เรื่อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น

วันที่.....

แนวคิด

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ประกอบด้วยทักษะการฝึกเงื่อนไขที่อยู่ในบทฝึกเงื่อนไขที่ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปล่งเสียงเงื่อนไขได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงการเปล่งเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ

เนื้อหา

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16

กิจกรรมวิธีสอน

1. ทบทวนบทฝึกเงื่อนไขที่ 1 - 10
2. ให้นักเรียนร้องเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น เพลงจะเข้าหางยาว 3 ชั้น เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1, 2 ท่อน 1 เทียบกลับ ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 1 - 8
3. เปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนฟังพร้อมดูแผนภูมิเพลงประกอบ
4. ครูอธิบายเสียงเงื่อนไขในเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 16 จากแผนภูมิ
5. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 10 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูทดสอบเพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 เทียบกลับ ห้องที่ 9 - 10 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

7. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
8. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 11 - 12 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
9. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 12 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
10. ครูสาธิตการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
11. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 13 - 14 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
12. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 14 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
13. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
14. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 15 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
15. ครูสรุปการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการสาธิต จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
16. ครูทดสอบเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ให้นักเรียนปฏิบัติทีละกลุ่ม และทีละคน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ

สื่อการสอน

1. บัตรคำเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16
2. แผนภูมิเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
3. แถบบันทึกเสียง
4. เทป
5. ฉิ่ง

การประเมินผล

1. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 โดยการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติ
2. ครูทดสอบการร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 9 - 16 ทีละคน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาขับร้อง 1

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนใช้เครื่องหมาย (x) ในข้อ ก. ข. ค. ง. ซึ่งเป็นคำตอบที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การขับร้องมีที่มาของเสียงกี่ตำแหน่ง

ก. 6 ตำแหน่ง

ค. 4 ตำแหน่ง

ข. 5 ตำแหน่ง

ง. 3 ตำแหน่ง

2. สระ ออ เป็นการเกิดเสียงจากตำแหน่งใด

ก. คอ

ค. ปาก

ข. เพดาน

ง. ไรฟัน

3. ตำแหน่งระดับเสียงในขับร้องเพลงไทย แบ่งออกเป็นกี่ระดับ

ก. 2 ระดับ

ค. 4 ระดับ

ข. 3 ระดับ

ง. 5 ระดับ

4. การขับร้องเพลงไทยตำแหน่งใดที่ใช้ในการขับร้องมากที่สุด

ก. คอ

ค. ปาก

ข. เพดาน

ง. ไรฟัน

5. เสียงเอื้อนใดที่เปล่งเสียงออกจากลำคอโดยตรง

ก. ฮือ

ค. เอ๊ย

ข. เออ

ง. เอื้อ

6. เสียงเอื้อนใดที่เปล่งเสียงออกมาทั้งจมูกและปาก

ก. ฮือ

ค. เอ๊ย

ข. เออ

ง. เอื้อ

7. เสียงเอื้อนใดที่เปล่งเสียงออกมาทางจมูก

ก. เออ

ค. ฮือ

ข. เอย

ง. เงอ

8. เสียงเอื้อนใดที่เปล่งเสียงในลักษณะสะกดเสียงให้สั้นลง

ก. เอื้อ

ค. เออะ

ข. อื้อ

ง. เงย

9. เสียงเอื้อนใดที่ถือว่าเป็นเสียงเอกหรือแม่เสียง

ก. เออ

ค. เอย

ข. อื้อ

ง. เอ้ย

10. การฝึกครั้นเสียงเป็นการฝึกเปล่งเสียงในตำแหน่งใด

ก. คอ

ค. ปาก

ข. เพดาน

ง. ไรฟัน

11. เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น มีกี่ท่อน

ก. 2 ท่อน

ค. 4 ท่อน

ข. 3 ท่อน

ง. 5 ท่อน

12. เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น ท่อน 2 มีกี่จังหวะ

ก. 2 จังหวะ

ค. 4 จังหวะ

ข. 3 จังหวะ

ง. 5 จังหวะ

13. เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น มีกี่ท่อน

ก. 3 ท่อน

ค. 5 ท่อน

ข. 4 ท่อน

ง. 6 ท่อน

14. เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3 มีกี่จังหวะ

ก. 2 จังหวะ

ค. 4 จังหวะ

ข. 3 จังหวะ

ง. 5 จังหวะ

15. เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น มีกี่ท่อน

ก. 2 ท่อน

ค. 4 ท่อน

ข. 3 ท่อน

ง. 5 ท่อน

16. เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 มีกี่จังหวะ

ก. 2 จังหวะ

ค. 4 จังหวะ

ข. 3 จังหวะ

ง. 5 จังหวะ

17. คำร้อง “ชายเนตรคมค้อนให้ปักยา” อยู่ในเพลงใด

ก. เพลงต้นเพลงถึง ท่อน 2

ค. เพลงจระเข้หางยาว ท่อน 1

ข. เพลงต้นเพลงถึง ท่อน 3

ง. เพลงดวงพระธาตุ ท่อน 2

18. เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น มีคำร้องว่าอะไร

ก. เหตุไฉนไขจิ่งอาจอหังการ์

ข. เธอก็เป็นพญาครุฑอุดมเดช

ค. เจ้างามคมสมศรีสุนทรา

ง. ทังวาจาจัดแจ่ม เมื่อแย้มพราบ

19. คำร้อง เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 คือ

ก. กากีป้องปัดสัดกร

ข. พญาครุฑฟุ้งนุชศุคสวาท

ค. ไม่เกรงองค์นรินทร์ปิ่นธเรศ

ง. เธอก็เป็นพญาครุฑอุดมเดช

20. คำร้องเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 2 เทียวกลับ คือ

ก. เนาสถานพิมานฉิมพลี

ข. เจ้างามคมสมศรีสุนทรา

ค. วิสัยเพศพวงราชปักยี่

ง. ไม่เกรงองค์นรินทร์ปิ่นธเรศ

ต่อไปนี้เป็นคำตอบข้อ 21 - 25

ก. อื้อ อื้อ อื้อ

ข. เอ้อ เออ เออ

ค. เอ้อ เออ เออ

ง. อื้อ ฮี อื้อ

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น

21. จงเติมเอื้อนเพลงคันเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ห้องที่ 3
22. จงเติมเอื้อนเพลงคันเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ห้องที่ 5
23. จงเติมเอื้อนเพลงคันเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ห้องที่ 11
24. จงเติมเอื้อนเพลงคันเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ห้องที่ 13
25. จงเติมเอื้อนเพลงคันเพลงฉิ่ง 3 ชั้น ห้องที่ 19

ต่อไปนี้เป็นคำตอบข้อ 26 - 30

៣. ម៉ោ ម៉ោ ម៉ោ

ក. ខេត្ត ថេនុង ខេម

ប. រោង ថែទាំ ខ្មែរ

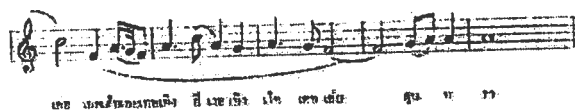
၁. ခိုခို ခိုခို ခိုခို

[illegible]

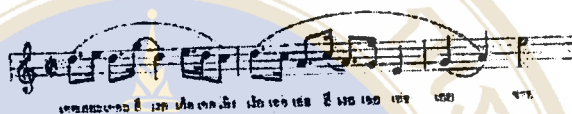
26. จงเติมเอื้อนเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ห้องที่ 3
27. จงเติมเอื้อนเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ห้องที่ 5
28. จงเติมเอื้อนเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ห้องที่ 6
29. จงเติมเอื้อนเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ห้องที่ 10
30. จงเติมเอื้อนเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ห้องที่ 13

ต่อไปนี้เป็นคำตอบข้อ 31 - 35

ก.

ข.

ค.

ง.

31. ทางเอื้อนของเพลงคันพลึง 3 ชั้น ท่อน 2
32. ทางเอื้อนของเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 2 เที้ยวกลับ
33. ทางเอื้อนของเพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น ท่อน 1 เที้ยวกลับ
34. ทางเอื้อนของเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น ท่อน 3
35. คำตอบใดที่มีการเอื้อนลักษณะหางเสียง

ต่อไปนี้เป็นคำตอบ ข้อ 36 - 40

ก. ห้องที่ 1

ค. ห้องที่ 7

ข. ห้องที่ 9

ง. ห้องที่ 15

ตอน 2 เที่ยวก่อน

เพลง เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน

เพลง เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน

เพลง เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน

เพลง เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน เที่ยวก่อน

36. เอื้อนที่เปล่งเสียงออกจากลำคอโดยตรงมาทางปาก
37. เอื้อนที่เปล่งเสียงในลักษณะครึ่งปากครึ่งจมูก
38. เอื้อนที่เปล่งเสียงในลักษณะขึ้นจมูก
39. เอื้อนที่เปล่งเสียงในลักษณะครั้นเสียง
40. เอื้อน 3 เสียงที่ไล่จากสูงมาต่ำ

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 2

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		
ท่อน 1 ห้องที่ 9-20	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 3

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10	
ท่อน 2 ห้องที่ 1 - 8	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง จังหวะ
		

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 6

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 9 - 20	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
คำขวัญ 1 เทียวกลับ 			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 7

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 2 เทียวกลับ ห้องที่ 1-8	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 2 เทียวกลับ: 			

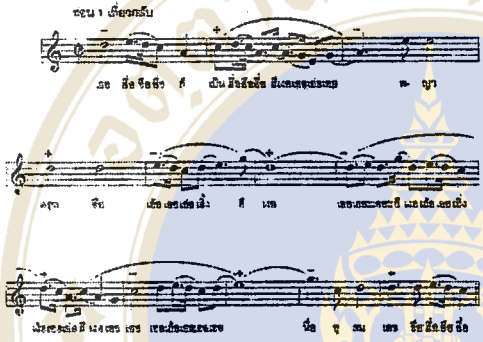
แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 14

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงจระเข้ทางยาว 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10	คะแนน	
ท่อน 3 ห้องที่ 9 - 16	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ข้อ 3			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 15

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงจระเข้ทางยาว 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10 คะแนน		
ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 1-7	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 1 เทียวกลับ 			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 16

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงจระเข้หางขาว 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 1 เที้ยวกลับ ห้องที่ 8 - 13	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 17

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงจระเข้ทางยาว 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		
ท่อน 2 เที้ยวกลับ ห้องที่ 1 - 7	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 2 เที้ยวกลับ 			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 21

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน	
ท่อน 1 ห้องที่ 1-8	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ	
ท่อน 1 เพลง ดวงพระธาตุ 3 ชั้น เมฆ				

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 22

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงดวงพระราตุ 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 1 ห้องที่ 9 - 16	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 1 เรา เสด็จ เสด็จมาครองเมือง 148 เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาครองเมือง นาง ขุน ขุน ขุน ขุน ขุน ขุน ขุน ขุน ขุน นาง ขุน ขุน เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จ นาง เสด็จ เสด็จมาครองเมือง 148 เสด็จ เสด็จ เสด็จ เสด็จมาครองเมือง			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 23

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงดวงพระราตุ 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 2 ห้องที่ 1-8	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 2 เพลง ดวง พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระราตุ พระ ราตุ			

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 26

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน	
ท่อน 1 เทียวกลับ ห้องที่ 9 - 16	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ	
ท่อน 2 เทียวกลับ 				

แบบสอบทักษะการร้องเพลงครั้งที่ 27

ชื่อ.....ชั้นกลางปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงดวงพระธาตุ 3 ชั้น	คะแนนเต็ม 10		คะแนน
ท่อน 2 เทียวกลับ ห้องที่ 1-8	การเปล่งเสียงเอื้อน	ทำนอง	จังหวะ
ท่อน 2 เทียวกลับ 			

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกเพื่อน เรื่องปฏิบัติข้อร้อง 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อบทฝึกเพื่อน เรื่องปฏิบัติข้อร้อง 1

ข้อที่	ความรู้สึก ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา จากการสอนด้วยบทฝึกเพื่อน					
2.	นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหา วิชาได้รวดเร็วและสะดวก					
3.	บทฝึกเพื่อนมีสื่อการสอน ที่เหมาะสม ทำให้เข้าใจเนื้อหา วิชาง่ายขึ้น					
4.	บทฝึกเพื่อนมีการนำเข้าสู่ บทเรียนที่น่าสนใจ					
5.	บทฝึกเพื่อนที่มีเทคนิคการสอน หลายแบบอย่างเหมาะสม					
6.	บทฝึกเพื่อนสอนตามลำดับ ที่เหมาะสม					
7.	นักเรียนเห็น โครงสร้างของ เนื้อหา สาระในบทฝึกเพื่อน					
8.	บทฝึกเพื่อนมีกิจกรรมการเรียน ที่เหมาะสม					
9.	บทฝึกเพื่อนมีการสรุปบทเรียน ที่เหมาะสม					
10.	ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามบท ฝึกเพื่อนอย่างเหมาะสม					

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกเอื้อน เรื่องปฏิบัติขับร้อง 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อบทฝึกเอื้อน เรื่องปฏิบัติขับร้อง 1

ข้อ ที่	ความรู้สึก ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11.	บทฝึกเอื้อนมีการยกตัวอย่าง ช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น					
12.	คำอธิบายจากบทฝึกเอื้อนชัดเจน มีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ					
13.	การแบ่งเวลาในการสอน					
14.	แต่ละเรื่องเหมาะสม					
15.	ผลที่ได้จากการเรียน โดยใช้ บทฝึกเอื้อนคุ้มค่ากับเวลาที่ สูญเสียไป					
16.	บทฝึกเอื้อนช่วยให้การเรียน ขับร้องเพลงไทยน่าสนใจขึ้น					
17.	บทฝึกเอื้อนกำหนดจุดมุ่งหมาย การเรียนไว้ชัดเจน					
18.	ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขับร้อง เพลงไทยในบทฝึกเอื้อน มีความเหมาะสมดี					
19.	นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตาม จุดประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้					
20.	บทฝึกเอื้อนช่วยแก้ปัญหาในเรื่อง ระดับความสามารถของผู้เรียน					

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทฝึกเอื้อน เรื่องปฏิบัติขับร้อง 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อบทฝึกเอื้อน เรื่องปฏิบัติขับร้อง 1

ข้อ ที่	ความรู้สึกล ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21.	สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา วิชาทุกขั้นตอน					
22.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ จากการเรียนขับร้องเพลงไทยโดย ใช้บทฝึกเอื้อนไปใช้ประโยชน์ใน การเรียนขับร้องอื่น ๆ ได้อีกมาก					
23.	บทฝึกเอื้อนช่วยให้นักเรียนรู้จัก ช่วยตัวเองมากขึ้น					
24.	บทฝึกเอื้อนช่วยให้นักเรียนมี ความรู้ในเรื่องการขับร้อง เพลงไทยกว้างขวางขึ้น					
25.	บทฝึกเอื้อนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในการขับร้องเพลงไทยง่ายขึ้น					
26.	นักเรียนได้รับการเสริมแรงจาก บทฝึกเอื้อนอย่างเหมาะสม					
27.	กิจกรรมที่ได้รับมอบหมายช่วย เสริมสร้างความรอบรู้และแก้ ปัญหา					
28.	บทฝึกเอื้อนนี้มีการวางแผน และ เตรียมขั้นตอนการฝึกมาอย่างดี					
29.	เกณฑ์ประเมินผลมีความเหมาะสม ยุติธรรม					
30.	การวัดผลครอบคลุมจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระที่สำคัญ					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุระชัย สีนุบผา
วัน เดือน ปีเกิด	17 พฤศจิกายน 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2531-2533 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาบริหารการศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร ตำแหน่ง: อาจารย์ 2 ระดับ 6
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	